

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 10. september 2007**

Mandag den 10. september 2007 kl. 16.00**Genoptagelse af budgetforhandlingerne fra torsdag den 6. september 2007**

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): God aften. Mødet er genoptaget.

Mødet er sådan set en genoptagelse af mødet i mandags, og vi skal i eftermiddag og i aften fortsætte førstebehandlingen af kommunens budget for 2008.

Der er til mødet i aften afbud fra Morten Kabell, der er arbejdsmæssigt forhindret, og fra Louise Frevert, Mona Heiberg, Lotte Thiim Bertelsen, Winnie Berndtson, Frank Hedegaard, Margrethe Wivel og Wallait Khan, der alle er syge.

Venstres gruppe har bedt om, at Lars Dueholm indkaldes som stedfortræder for Wallait Khan.

Socialdemokraterne har bedt om, at Lise Thorsen indkaldes som stedfortræder for Mona Heiberg.

Det Radikale Venstre har bedt om, at der indkaldes en stedfortræder for Margrethe Wivel.

Dansk Folkeparti har bedt om, at der indkaldes en stedfortræder for Louise Frevert.

Det har ikke været muligt for sekretariatet at komme i kontakt med en stedfortræder for Margrethe Wivel og Louise Frevert.

Jeg skal konstatere, at indkaldelserne er lovlige, og at Lars Dueholm og Lise Thorsen er rette stedfortrædere, og derfor byder vi dem velkommen. Ja, I har snart prøvet det nogle gange.

(Forsamlingen rejste sig)

Vi har tidligere godkendt indkaldelsen af en stedfortræder for Manu Sareen, og jeg skal derfor også byde velkommen til Bjarne Nielsen.

Til mødet i aften er der udarbejdet en talerliste, som er omdelt på pladserne. De indtegnede talere vil få ordet i den rækkefølge, de er anført. Talerrækkefølgen er udformet, så de tilmeldte talere er samlet efter de emner og udvalg, som medlemmerne har angivet ved tilmeldingen. Det skulle forhåbentlig sikre en mere sammenhængende debat.

Borgmestrene vil, i det omfang de ikke allerede har talt som deres partis budgetordfører i torsdags, tale som den sidste taler inden for de enkelte udvalgsområder.

De borgmestre, der har talt i første runde som ordførere, må trykke sig ind for at få ordet i anden runde.

Medlemmer, som ikke forudgående har indtegnet sig på talerlisten, men som alligevel ønsker ordet i første runde vil, på det tidspunkt, hvor den første taler påbegynder sin tale om budgetsagerne, ligeledes kunne trykke sig ind på det elektroniske system.

Vi har i gruppeformandskredsen været enige om, at fortsætte forsøget med korte bemærkninger i første runde for at få en mere fri og levende budgetdebat. Det vil derfor som sidste år være muligt at indtegne sig for en kort bemærkning i første runde.

Så kan vi endelig gå over til debatten.

Fortsættelse af forhandlingerne om**3) BR 371/07. Budgetforslag 2008 og budgetoverslagsårene 2009-2011**

Indstilling om,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. september 2007

---

1. at forslag til budget 2008 og budgetoverslag for 2009-2011 til Borgerrepræsentationen lægges til grund for Borgerrepræsentationens budgetforhandling,
2. at budgetforslaget mellem Borgerrepræsentationens 1. og 2. behandling henvises til Økonomiudvalget,
3. at fristen for fremsættelse af ændringsforslag til budget 2008 fastsættes til mandag den 24. september 2007 kl. 12.00, og at Økonomiudvalget undtages fra denne frist, samt
4. at fristen for fremsættelse af underændringsforslag til budgetforslag 2008 fastsættes til onsdag den 3. oktober 2007 kl. 12.00, og at Økonomiudvalget undtages fra denne frist.

Det bemærkes, at Økonomiudvalget har taget forbehold for fremsættelse af ændringsforslag frem mod 2. behandlingen af budgettet.

(Økonomiudvalget)

Martin Hirsch (V): Med alt det fravær og de nye ansigter, der er herinde, kunne det være sjovt, hvis vi skulle stemme i aften, men det bliver der nok ikke så meget af.

Sidste års budgetforhandlinger, som vi i Venstre jo sagde ja til at gå med i et forlig omkring, må vi jo nok konstatere, at aftalen ikke er overholdt. Vi har ikke oplevet den melding, der blev, og den commitment omkring, at nu skulle alle forligsparterne være med til at udmønte pengene, puljer i udvalg, eller i hvad for en kontekst man skulle udmønte dem i. Vi oplever slet ikke, at vi er kommet med og har siddet og haft det, der skulle til for at være med til at bestemme, hvad de her penge skulle bruges til, og hvor de skulle bruges.

Vi må så sige, det har vi taget til lære, vi må konstatere, at af erfaring bliver man rig, og det er også med den tilgang, vi går ind til dette års forhandlinger.

Status for de sidste halvandet år af den periode, der er gået i indeværende budgetperiode, p-ordningen jagter bilister, de nye p-huse er i økonomiske problemer, sammenbruddet på skoleområdet, billige boliger-projektet, som er skrantende eller endnu værre, et højhusprojekt i Tivoli, som også har lidt en meget komisk skæbne, et til tider ikke specielt godt klima på Rådhuset, åbenheden mangler meget. Kort og godt, hvad har vi i bund og grund nået i de sidste halvandet år og også dermed sagt i det indeværende budgetår.

Hvis man så skal lidt til omkring et punkt, som ikke har været diskuteret så meget, men som også bør have et fokus, så er det sygefraværet i Københavns Kommune, som er alt, alt, alt for højt. Dansk Industri har udarbejdet en sammenligning for 4 københavnske kommuner. Mens Københavns Kommunes ansatte i gennemsnit havde 116,3 fraværstimer i 2006, havde de ansatte i Ledøje-Smørum Kommune 91,7 timer, de ansatte i Søllerød Kommune 98½ time og de ansatte i Lyngby Tårnbæk Kommune 98,8 timers sygefravær.

Til sammenligning var det gennemsnitlige sygefravær på landsplan i den private sektor, og så er det godt og vel 2005, det er de sidste officielle data, der findes, der var tallet 9 dage pr. ansat, godt 5 dage pr. funktionær og 12 pr. arbejder. 700.000 timer svarende til 400 årsværk, det er, hvad man kan få af ekstra offentlig service i Københavns Kommune, hvis kommunen blev lige så god til som de bedste kommuner i hovedstaden, at nedbringe sygefraværet blandt deres ansatte, 400 årsværk, som kan bruges på service inden for ældreområdet, inden for skoleområdet osv.

Københavns Kommunes indsats indtil nu har ikke været tilstrækkelig, det må vi konstatere. Jeg kan huske, da jeg sad i Borgerrepræsentationen første gang, det var fra 94 til 98 med den daværende direktør Kurt Bligaard, gik han ud med brask og bram, at nu skulle det her tal falde. Nu havde vi jo en quiz i torsdags mig bekendt, nu må jeg være lidt jer skyldig, for jeg kan ikke huske tallet, men det var i hvert fald over 20 dage i gennemsnit, der var blandt de ansatte i Københavns Kommune. Det tal er stadig væk alt, alt for højt i Københavns Kommune.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. september 2007

Der skal gøres en ekstra indsats på det område, og vi er i Venstre villige til, at der netop også bliver lavet en indsatspulje på at få det her problem i fokus, så vi netop også den vej kan være med til at sanere vores kommune og gøre den endnu bedre og netop få frigjort nogle midler til service.

Overborgmesteren har indtil nu lænet sig op ad nogle partier herinde, som man må sige, hun ikke har haft den helt store succes med at få gennemført sin politik med.

Jeg vil også godt have lov til at sige fra talerstolen her, at da Venstre gik ind i det forlig sidste år, havde vi selvfølgelig en klar forventning om, at der blev kigget til den side af salen, som vi også sidder. Det er ikke blevet gjort, men vi kan jo stadig væk råde bod på det, dermed også sagt, kære overborgmesteren, kigge til den borgerlige side, hvis hun ønsker det, hvis hun vil føre en ny fremadrettet politik i København.

Hun skal bare vide én ting, overborgmesteren skal vide én ting, vi bliver ikke i Venstre i hvert fald den logrende hale på den socialdemokratiske hund a la den, som Det Radikale Venstre har vist indtil nu.

Hvad er det så, Venstre gerne vil, borgmester Martin Geertsen var inde på nogle af punkterne i torsdags, men jeg vil gerne gentage noget af det her, vi vil selvfølgelig arbejde med at få skatten ned, det er der penge til.

Vi bør på en lang række områder få prisafprøvet ikke typiske kommunale opgaver, så vi ad den vej også kan få frigjort nogle midler. Vi vil gerne en bedre service for ung og gammel, det er der penge til, kommunen bugner af penge.

Vi vil gerne have en bedre byudvikling, det er der også penge til. Her tror jeg, det er meget vigtigt, man arbejder meget mere målrettet med OPP, altså offentlig-privat partnerskab, hvor man netop nyder godt af både det offentliges faglighed og ikke mindst også de privates faglighed.

På ældreområdet vil vi i endnu højere grad følge de ældres ønsker, vi skal mere målrettet bidrage til f.eks., at ensomhed bliver minimeret blandt ældre. Vi skal have den ældre i centrum og ikke for meget systemet. Vi skal kunne turde, og allerede nu har sundheds- og omsorgsborgmester Mogens Lønborg arbejdet med at eksperimentere med forskerplejehjem og deslige. Det vil vi gerne arbejde endnu videre med.

Sundheds- og Omsorgsudvalget har været på den studietur til både USA og Canada, hvor vi har fået ganske god inspiration. Jeg kunne ønske mig, at man i udvalget og dermed også bredt set i Københavns Kommune ville arbejde mere med nogle af de ting, som vi tog med os hjem fra den studietur.

På sundhedsområdet må vi konstatere, at Københavns Kommunes befolkning lever usundt, de bevæger sig for lidt, de spiser forkert, jamen vi kender det, som er problemet, og vi har også vedtaget en sundhedspolitik i Københavns Kommune. Om det så kommer til at være det, der gør, at vi også får et bedre liv blandt københavnere, har jeg desværre et spørgsmål om tvivl at stille til det.

Jeg tror desværre, det bliver meget svært, hvis man ikke i langt højere grad får borgerne til at indse, dem der lever et dårligt liv, at de selv skal gøre meget mere selv for at live et bedre liv. Hvad er mere nærliggende end, at vi også herinde, blandt det at vi er forældre, sikrer os, at vores børn får en ordentlig, sund og bevægelig opvækst. Det kan vi også være med til herinde, det tror jeg er vejen frem, meget hen ad vejen vi forældre kan påvirke vores børn, det skal vi selvfølgelig arbejde meget med.

Oven i de ting, som jeg har nævnt her, er nogle blandt flere, som Venstre går til forhandling med. Det er også på pladserne omdelt et lille skriv, et notat omkring, hvad det er for nogle ting, vi gerne ser, at der bliver arbejdet videre med. Så vi har rækken af tiltag, vi har rækken af ønsker, og vi har også viljen til at gå i gang med at arbejde med budget 2000 på en åben og konstruktiv måde.

Så hvis overborgmesteren vil have løst problemerne i København, så tror jeg, hun skal kigge efter nye samarbejdspartnere, fordi det borgerlige mandat herinde, den borgerlige fløj går til det her samlet med den tilgang, at vi vil gerne noget for København, men vi vil ikke gøre det for enhver pris. Vi bliver ikke den logrende hale på den socialdemokratiske hund, det er helt stensikkert.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. september 2007

(Kort bemærkning).

Johannes Nymark (A): Jeg hæftede mig ved, at Martin Hirsch brugte ordet at turde turde. Er der noget, Venstre i det forløbne år ikke har vist, så er det at turde turde.

Må jeg bruge et konkret eksempel, som Martin Hirsch – hvis han ellers vil høre efter – selv bragte på banen, så var det, hvem var det, der skød en international toparkitekt, som havde tegnet et spændende projekt med Tivoli, ned, før vi overhovedet havde fået lejlighed til at drøfte det. Det var mere end nogen Venstre, lad os se Venstre i fremtiden turde turde på Københavns vegne.

(Kort bemærkning).

Anne Vang (A): Jeg vil starte med at sige, at jeg i store dele af Martin Hirschs tale er fuldstændig enig med Martin Hirsch, det gælder både i forhold til behovet for at gøre noget ved sygefraværet, som vi hos Socialdemokraterne bestemt har tænkt os at gøre. Det gælder i forhold til de ældre, og det gælder i forhold til en række andre af de punkter, som Martin Hirsch nævnte.

Derfor vil jeg også gerne kvittere for, at Martin Hirsch beder Socialdemokraterne om at kigge til Venstres side i budgetforhandlingerne. Vi vil naturligvis være åbne for et forlig ud over de utroligt gode samarbejdspartnere, vi i øvrigt har.

Til gengæld vil jeg sige, jeg er ganske uenig i, at der er noget budgetforlig, der er blevet brudt ved ikke at invitere Venstre med i, hvordan budgettet så blev implementeret. Det var jo sådan, at det var i udvalgene, at budgettet skulle implementeres, og det er det blevet gjort.

Hvis der er nogen, der har meldt Venstre ud, så er det da Venstre selv. Det er det relevant at nævne Johannes Nymarks kommentar fra talerstolen i forhold til f.eks. højhuse, som Venstre ikke vil være med til.

Jeg er også uenig i, at der ikke er sket noget, tiden løber, og det er en kort bemærkning, så jeg vil blot nævne ting fra sidste budget som Madhus, servicebusser og sundhedsrum, som vi alle sammen har fået igennem. Jeg glæder mig til, at vi får meget mere igennem i næste budget og skal da også kvittere endnu en gang Venstres optimisme.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Jakob Hougaard:** Og som den forrige taler mener jeg også, at der behov for at pille lidt ved den fantasiverden, som Venstre befinder sig i i forhold til, at Venstre er et parti, som tager ansvar.

Lad mig bare fremhæve integrationsaftalen sidste år, som Venstre ikke ville være med i, fordi Venstre ikke mente, man skulle stille krav til virksomhederne, en aftale, der for øvrigt har betydet, at man her i københavnske ghettoer her fra 1. januar har stillet krav om, at man skulle have arbejde for at flytte ind, et meget konkret eksempel på, at en politik har ført til konkrete resultater i den her valgperiode allerede.

Jeg vil også fremhæve, at Venstre har valgt at stå uden for den vigtige skoleaftale, der skal rette op på økonomien. Så det vi ser er jo, at Venstre ikke tager ansvar, Venstre kan man ikke regne med.

(Kort bemærkning).

Jesper Schou Hansen (V): I betragtning af, at det åbenbart er så ligegyldigt for Socialdemokraterne, hvad Venstre ikke bidrager med, så er det da fantastisk, at der nu har været 3 socialdemokratiske ordførere i træk, inklusive en borgmester, oppe på talerstolen blot for at redegøre for, hvad Venstre ikke vil medvirke omkring.

Men turde turde handler for os om at sige fra, når der er ting, som vi ikke synes er den rigtige udvikling for København.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. september 2007

Når Johannes Nymark er inde på højhuset, så er det fordi vi ikke synes, højhuse i Middelalderbyen og den gamle bydel inden for voldene er den vej, vi skal i København.

Vi vil gerne højhusene, Krøyers Plads eksempelvis. Og lad mig bare i den sammenhæng nævne, at det var nogle frafaldne socialdemokrater, der gjorde, at vi ikke fik bygget højhuse på Krøyers Plads.

Så jeg synes mildest talt bemærkningerne om, at Venstre ikke vil højhuse, er stærkt malplaceret og i øvrigt også ukorrekt.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Vi går videre i talerrækken.

Karin Storgaard (O): Jeg har taget blokken med op, der kommer nok en hel masse spørgsmål til det, jeg vil fremføre. Men jeg har først noget til de generelle bemærkninger.

Der vil jeg sige, at ingen kan være i tvivl om, at vi de sidste år har brugt mange penge til forbedringer, og vi kan vist alle være enige om, at København er en dejlig by. Derudover er det måske som så med enigheden.

Overborgmesteren nævnte i sin budgettale, at de penge partierne sidste år i fællesskab fik afsat gik til bl.a. et tryggere, smukkere, sundere og klogere København. Vi kan spørge os selv, er København blevet tryggere? Næh, gadekampe, hærværk, overfald og vold er eskaleret.

Er København blevet smukkere? Næh, stigende graffiti og beskidt by fører ikke til en smukkere by.

Nå men så sundere by? Næh, man har ikke formået at ændre på den stigende trafik, men flertallet har en ensidig holdning til trængselsafgifter, de løser alle problemer, mener flertallet, nej det gør de ikke.

Jamen, vi samarbejder med omegnsborgmestrene, de er enige, lyder det. Nej ikke alle, og deres borgere skal jo også betale for at komme ind til byen, så det kan være, at borgerne ikke er enige med deres borgmestre.

Det sidste punkt var, om København var blevet klogere. Borgerne er nok blevet klogere på, hvordan flertallet forvalter beslutningerne, uden at de lytter til borgerne. Flertallet af politikere er ikke blevet klogere.

Hvis vi skal bevæge os lidt ind på billige boliger, ja, 5.000 billige boliger er det ikke blevet til. Når halvdelen af valgperioden ved årsskiftet er gået, er vi i gang med 12 boliger. Det var hvad det kunne blive til.

Jeg tror, at overborgmesteren i forbindelse med valgløfterne har forregnet sig, det er alligevel ikke så nemt at finde ledige grunde, der ikke er forurenede.

Det er heller ikke så nemt at forsøge sig med at tvangsinddrage idrætsområder som Kløvermarken til billige boliger.

Dansk Folkeparti har igennem adskillige år haft den holdning, at der selvfølgelig skal være boliger til penge, som almindelige lønmodtagere kan betale, ellers flytter nogle af børnefamilierne ud af byen. Og statistikken viser jo, at det er også det, der sker i øjeblikket. Dem der flytter ud de har en god indkomst.

Skal vi tale lidt om demokrati, lydhørhed. Jeg husker, at der er givet udtryk for, at der skal lyttes til borgerne, det tror jeg, man har glemt i årets løb, men det er jo også nemmere, at lade være. Det er jo i øvrigt heller ikke altid, man informerer, inviterer m.m. mindretallets politikere og slet ikke i tide.

Det er jo rart at få en invitation til et møde kl. 19, et større møde, når klokken den er 14.30, det ser man, når man kommer hjem fra sit arbejde omkring kl. 17. Det kan så være, man har et andet møde, man har arrangeret, det er jo altså ikke smart.

Jeg ved godt, forvaltningen vedrørende det sidste eksempel, og det er Teknik & Miljø, borgmesteren har sagt, at det har han ingen andel i, nej, men en eller anden har vel en andel i det. Så så må det jo

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. september 2007

---

være forvaltningen, men normalt skal vi jo ikke skælde forvaltningen ud, for det er vel borgmesteren, der har det øverste ansvar.

Det er måske også derfor, at diskussionen både i udvalg og Borgerrepræsentationen kan blive lidt overophedet engang imellem.

Men nu skal det altså ikke være brok alt sammen. Når jeg nu går ind og ser på kommunens hjemmeside og på budget 2008 fremgår det, at der er en god økonomi i København, det er jeg ganske enig i. Råderummet er 2 mia., det er dog immervæk en slags penge.

Gælden er bragt ned, og serviceudgifterne kan man øge, der er rigtig mange penge til investeringer og anlæg, og vi har vist aldrig haft så mange penge til rådighed. Så det gælder blot om at forvalte dem på den rigtige måde.

Metropolzonen – ja, jeg så for et par dage siden den endelige rapport vedrørende ideopgaven om Metropolzonen. For et stykke tid siden var der i øvrigt en interessant udstilling om projekterne. Jeg skal ikke gennemgå disse, men blot udtrykke tilfredshed med alle de spændende forslag, og jeg skal gøre opmærksom på, at Dansk Folkeparti er specielt interesseret i, at der er lagt op til, at de grimme huller ved Hovedbanegården og Vesterport forsvinder og får et andet og meget mere indbydende udseende. Det har Dansk Folkeparti ønsket sig i mange år.

Så går vi over til Teknik & Miljø. Det er jo et udvalg, hvor vi har rigtig mange vigtige og mange og forskellige sager. Et af de større områder er biler, trafik, trængselsafgifter og parkering. Det fremgår klart af borgmesterens holdning, at bilerne helst skal ud af byen, og holdningen er derfor også, at der skal være trængselsafgifter.

Selv om der skal en lovændring til, og dette er der sagt nej til, kører man rask ud af sporet og ønsker trods det nu at afsætte penge til et forarbejde vedrørende trængselsafgifter.

Dansk Folkeparti er af den opfattelse, at det skal man ikke. Vi skal i stedet i samarbejde med omegnskommunerne etablere nogle anlæg, park and ride, ved stationerne i udkanten af byen. De skal kombineres med en bedre og måske også billigere kollektiv trafik, eller rabat på trafikken, hvis man skal parkere bilen. Da vi jo ifølge overborgmesteren har et samarbejde med kommunerne, så kan det vel ikke være så svært.

Men at blive ved at snakke om trængselsafgifter, når vi har fået at vide, at det kan vi ikke få, det er da at forhale det, der sker jo ikke noget, det øvrige kan man hurtigere komme i gang med, få talt med omegnskommunerne, som man jo i forvejen taler med, selv om vi andre ikke må komme med, men det kan åbenbart ikke være anderledes. Så tror jeg ret hurtigt, man kunne komme i gang med i hvert fald at få løst nogle af problemerne. Rabatter eller billigere billetter, ja, det er vel noget, vi selv kan forvalte, og ellers må vi tale med vores nye trafikselskab.

Dansk Folkeparti er jo glade for, at vi i budgettet for 2007 vedtog, at der skulle være servicebusser. Anne Vang er nok lidt for hurtig på aftrækkeren, når hun siger, at de har været en stor succes, de kører altså ikke endnu, det gør de ude på Frederiksberg, og det gør de i Rødovre, og der er det en stor succes. Jeg er også overbevist om, at det bliver også en stor succes her med de to linjer, vi nu starter op med.

Det er et af de områder, da vi nu har så mange penge i kassen, som Dansk Folkeparti godt kunne tænke sig blev fremskyndet lidt. Vi kunne f.eks. oprette nogle flere linjer i 2008 end de planlagte, så det vil vi da gerne være med til.

Små busser eller citybusser lyder som en god ide, men vi vil gerne vide noget mere. Jeg har derfor forespurgt forvaltningen, der oplyser, at det er et forslag, der er under overvejelse og ville blive fremlagt i budgettet. Det er i øvrigt desværre også en sag, vi måtte læse om i pressen.

Citybusser er en del af den almindelige kollektive bustrafik og Københavns Kommune skal dække nettodriftilskuddet og finansieringen skal besluttes i forbindelse med budgettet.

Se, så har vi jo et smertensbarn, og det er parkering. Jeg vil starte med at gøre opmærksom på, at København inden for de sidste 10 år har nedlagt over 10.000 p-pladser, og det er altså ikke noget, jeg

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. september 2007

---

lige hiver op af ærmet, det er søreme ved at lægge sammen, hvad vi har fået at vide fra forvaltningen i et notat fra 2006. Men jeg skal dertil sige, at ikke alle pladser er betalingspladser.

”Københavns p-strategi i økonomisk ufore”, denne overskrift kunne man læse i aviserne i sidste uge. Sagen blev fulgt op af både borgmester Klaus Bondams og også af den socialdemokratiske ordfører Anne Vangs indlæg i Borgerrepræsentationen i torsdags.

Nu vil jeg ikke tro, at der er betalt noget særligt endnu på de anlæg, og det burde Anne Vang nok vide som medlem af Teknik- og Miljøudvalget, medmindre det er en hel teaterforestilling, man har stillet på benene, men det vil jeg ikke regne med.

Men når det er sagt, må jeg indrømme, at jeg også undrer mig over prisen. Først har vi i udvalget modtaget oplysning om en pris på ca. 300.000 pr. plads. Det viser sig nu, at den billigste pris er på 415.000 kr., den dyreste er 70 pct. overskredet. Prisen for det påtænkte anlæg på Kastelsvej var helt oppe på omkring 700.000 kr. pr. plads. Jeg bad i sommerferien forvaltningen stoppe al aktivitet, og at Teknik- og Miljøudvalget skulle behandle sagen på første møde efter sommerferien. Her besluttede vi endelig, at der ikke skulle arbejdes videre med dette forslag. Ikke sådan at forstå, at vi ikke ville løse parkeringsproblemerne i området, men der skal nogle andre tiltag til gerne i samarbejde med borgerne, som har nogle ganske udmærkede ideer.

Det er i øvrigt uforståelig med de høje priser, når priser på p-anlæg i andre europæiske lande lyder på under 300.000 kr. pr. plads for f.eks. en 120 m lang, 20 m bred og 16 m dybt anlæg med 4 elevatorer og plads til 300 biler.

Dansk Folkeparti kan med det samme sige, at vi er ikke med på et anlæg til 415.000 til 500.000 pr. plads eller endnu mere.

Vi er heller ikke for, som der har været fremsat ønske om, at man vil forhøje beboerlicensen fra de 180 kr. pr. år – og hør nu lige, 180 kr. pr. år – til 200 kr. om måneden. Vi havde jo den parkeringsaftale, hvor vi var inde på, at vi skulle ikke forhøje beboerlicenserne, før vi nåede frem til år 2010, og så var det noget med 600 kr. om året, så vidt jeg husker, så der er jo en væsentlig forskel.

Og erhvervslivet er man også ude efter Det vil vi heller ikke være med til at sætte erhvervslicensen yderligere op. Men vi kunne da tænke os f.eks., når vi er i bekneb for pladserne ventede med at nedlægge de 1.000 pladser.

Så har der været tale om at leje sig ind i bestående anlæg, som alligevel står tomme om aftenen og om natten, og det er jo en ganske god ide, men vi skal have fat i nogle flere anlæg end de enkelte, der har været foreslået.

Altså når jeg sådan hører somme tider borgmesterens kommentarer eller holdninger, så kunne jeg godt tænke mig at stille et spørgsmål til borgmesteren om virkelighedens verden.

I Jyllands-Posten den 5. september 2007 gør teknik- og miljøborgmester Klaus Bondam et ynkeligt forsøg på at forsvare de høje københavnske p-afgifter. Samtidig demonstrerer borgmesteren igen sin totale mangel på viden om, hvad der rent faktisk foregår ude blandt borgerne.

For nu at tage fat i p-afgifternes størrelse, ja, der er ingen tvivl om, at høje p-afgifter holder noget trafik ude af byen, det vidner omsætningsnedgangen blandt de handlende og erhvervsdrivende klart om. Men at det skulle være gavnligt for byen med en markant omsætningsnedgang blandt de forretningsdrivende, som er en direkte følge af p-afgiftsniveauet, det har jeg svært ved at se – jeg bliver lige nødt til at tage en tår vand.

Med hensyn til argumenterne om, at betalingen for natparkering er nødvendig, fordi det skaber p-pladser, ja så undres jeg nok engang, hvilken verden lever Klaus Bondam i? I min bydel, som er Indre og Ydre Østerbro, er der en daglig jagt på de alt for få parkeringspladser. Hver dag ved 17-tiden går jagten ind, og har man været ude og vender hjem ud på aftenen, så kan man lige så godt glemme alt om at få parkeret sin bil i bare nogenlunde nærhed af sin bolig. At have nattakster på parkering ændrer ikke på det daglige tidsspilde, det alt for ofte er at forsøge at få sin bil parkeret, for ikke at tale om det forureningshelvede, beboerne udsættes for, når bilister cirkulerer rundt for at finde parkering.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. september 2007

Nogle er nervøse for, at fremmede uden for København parkerer herinde, men hvis man bor i f.eks. Lyngby eller længere ude, parkerer man normalt ikke i København om natten. Det kan undtagelsesvis være, hvis man har været til fest og fået lidt for meget at drikke. Men det kan i hvert fald ikke være mange pladser, det optager.

Jamen op på cyklerne, siger Klaus Bondam, som svar på de urimelige parkeringsforhold, som københavnernes skal trækkes med. Jo tak, det er der skam også rigtig mange københavnere, der gør allerede, det gør jeg også selv indimellem, men resultatet er, at cykelstinet er overbelastet af brede Christiania-cykler, knallerter, rulleskøjteløbere og selvfølgelig masser af cyklister.

Så tag den kollektive trafik, altså bussen eller toget, siger Klaus Bondam. Ja engang imellem så kunne man godt sige hvilken bus eller tog. Alle, der er tvunget til at skulle benytte den kollektive trafik, har erfaret, at den ofte kører som vinden blæser desværre eller slet ikke.

Så Dansk Folkeparti foreslår, at man sætter p-afgiften ned til et rimeligt niveau, så kunderne igen kan komme til forretningslivet m.m. uden at blive ruineret. Og så få dog bygget nogle af de parkeringshuse, som skal erstatte meget af den nedlagte gadeparkering. For der er jo, med de tal, jeg allerede har nævnt, blevet nedlagt mange parkeringspladser, også på det sidste, selv om vi har en aftale om, at man nedlægger ikke parkeringspladser, før der er oprettet nogle nye.

Ja, ja, siger man, det er også hensigten, men alligevel så nedlægger man rask væk, og vi laver busbaner i massevis. Det er udmærket, men der sker bare det, at bussen kører ikke væsentligt hurtigere, fordi det kun er en lille strækning, hvor der er busbaner.

Mange gange, så er busbanerne gabende tomme, og vi har tidligere talt om, at taxaerne skal have lov at køre i busbanerne. Men vi kommer ikke rigtigt videre, selv om vi har besluttet, at vi skal snakke videre om det, men det kommer måske.

En ren by, ja borgmesteren går højt op i, at vi skal have en ren by, det er Dansk Folkeparti ganske enig i, men til trods for nye og flere farvestrålende papirkurve, som man sikkert har bemærket, der er også givet flere penge og flere hænder, så ser der rundt omkring stadig væk møgbeskidt ud desværre.

Ved arrangementer bl.a. på Rådhuspladsen flyder det med alskens affald, så løbende renholdelse under arrangementer kunne være en ide. Det har Dansk Folkeparti også stillet et forslag om her for nylig.

Manglende fjernelse af graffiti behøver jeg slet ikke sige noget om, det giver sig selv.

Så har vi jo noget, der hedder Nordhavsvej, og vi har noget med havnetunnel. Der vil jeg bare sådan kort sige, at forbindelsen fra Kalkbrænderihavnsvej til Lyngbyvej, som vi er gået i gang med at drøfte, og som vi kommer til at høre om flere gange i den kommende tid, og i morgen er første gang, hvor der er et møde ude i Nordhavnen om det, og det er både om boligbyggeriet, men det er også om vejen.

Der er det vigtigt for Dansk Folkeparti at pointere, at vi ønsker trafikken i en tunnel hele vejen, ikke noget med bare et lille stykke under Østerbrogade og Strandvejen ud til Ryvangs Alle ved kaserne, nej vi ønsker den hele vejen. Når vi først er i gang med at bygge, så kan det også bedre betale sig at lægge den i tunnel hele vejen. Det skal bygges med fremtiden for øje, det skal altså ikke bygges efter, hvad behovet måske er i dag, men det skal være en sekssporet vej med nødspor, og tunnelen skal sammensluttet med en havnetunnel, sådan så vi helt undgår at få trafik, der kommer ude fra, op, før den skal videre ad Nordhavsvejen.

Der er mange flere områder på Teknik 6 Miljø, jeg gerne ville komme nærmere ind på, f.eks. klimatopmødet og miljø i det hele taget, vejvedligeholdelse, legepladser, men jeg er nødt til også på det område at begrænse mig.

Hvis vi fortsætter lidt til idrætsanlæggene, som jo ligger under Kultur & Fritid, så vil jeg sige, jeg blev noget overrasket, da jeg i sommer i Berlingske Tidende i forbindelse med Ritt Bjerregaards udtalelse om, at hun aldrig havde lovet 5.000 billige boliger på 5 år, læste, og jeg citerer:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. september 2007

”Vi skal fortsætte med at rette op på idrætsanlæggene, men at der er noget, der tyder på, at budgetterne løber fra dem, så der faktisk ikke er penge til de tiltag, der allerede er besluttet. Der er simpelt hen behov for en strammere økonomistyring på området.”

Af indlægget fremgår det også, at, at overborgmesteren mener, man går ud – man er det borgmester Martin Geertsen, der tænkes på, er det udvalget, hvem er det – går ud og lover folk en masse forbedringer, og at der ikke er styr på økonomien bag projekterne.

Det har ikke noget på sig, det må være borgmesterens egen opfattelse. Kultur- og fritidsforvaltningen har da også udarbejdet et udmærket notat om økonomistyring og genopretning. Det kunne være, at overborgmesteren skulle læse dette.

Jeg kan kort gengive, at der står, at der på kommunens idrætsanlæg er et vedligeholdelsesefter-sløb på 473 mio.kr., det ved alle vist, at planen overholder budgetter og tidsplaner – læg mærke til det - at de prioriterede indsatser ikke er i fare for ikke at blive til noget. Det skal man også lægge mærke til.

Så det har altså ikke noget på sig, at Kultur & Fritid ikke kan styre økonomien bag projekterne, og at projekterne ikke bliver til noget.

Hvis vi går lidt videre til Børn 6 Unge, så siger man normalt, at strukturændringer er lig med besparelser, det er det også her.

Godt skoleforlig, siger Johannes Nymark til mediernes og henviser til skolesammenlægninger og nedlæggelser i 1980'erne. Der kom bedre skoler ud af det, hvilket belæg har Johannes Nymark for at sige det. I hvert fald er der gået adskillige år, før det blev godt, og i øvrigt tror jeg ikke man skal sammenligne nuværende ændringer på området med datiden, tiden har jo ikke stået stille.

Det undrer mig i øvrigt, når Anne Vang taler om de nedslidte skoler og ulækre toiletter. Har Socialdemokratiet efter så mange år på overborgmesterposten først nu opdaget dette.

Nu vil Socialdemokratiet så sætte midler af til et ordentligt løft. Fint nok, men kunne I ikke have gjort det noget før. Når skolerne lægges sammen, skal de nye skoler være af høj kvalitet, høj kvalitet koster efter min opfattelse penge, mange penge. Har Socialdemokraterne taget højde for dette?

Tjener det i øvrigt børnenes tarv, at skoler og institutioner lukkes eller sammenlægges, ikke nødvendigvis, der kan være et formål med det, men det tjener ikke nødvendigvis børnenes tarv.

Nu er jeg ikke medlem af udvalget, men jeg forstår at der først politisk træffes beslutning om sammenlægning og lukning af skoler og institutioner og derefter høres borgerne. Det er jo ganske uhørt. Og dog, vi har de seneste to år oplevet lignende, også hvor forslag er sendt ud forinden, og man fuldstændig overhører de protester, der fremsættes. Det kaldes også skindemokrati. Så i virkeligheden er det måske lige meget, om man sender det ud før eller efter, flertallet gør alligevel, hvad der passer dem.

Men jeg vil advare mod at fortsætte den vej, mange københavnere er ikke tilfredse med fremgangsmåden, og selv om der er lidt over to år til kommunalvalget, er der ikke nogen, der skal regne med, det bliver glemt.

På ældreområdet har vor ordfører allerede nævnt, at ældreområdet er et af de områder, som Dansk Folkeparti satser på. Jeg har et par enkelte kommentarer.

Borgmester Mogens Lønborg udtaler, at i år skal vi have sat fokus på de ældre. Sidste år var det jo på børn og unge. Jeg tror også, jeg kan være enig med borgmesteren i, at nu skal vi sætte fokus på de ældre. Desværre var der ikke mange kommentarer fra de øvrige budgetordførere, heller ikke i overskrifter, men det kommer måske så i dag.

Nu skal man jo ikke tro, at fordi antallet af ældre p.t. er faldende, så kan man nedskære mange ting, det stiger i øvrigt snart. Jeg er fuldstændig enig med borgmesteren i holdningen til, at serviceniveauet er for lavt. Det er vigtigt, at der gives tilstrækkelig hjælp til personlig pleje, at dækningsgraden

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. september 2007

---

vedrørende hjemmehjælp er høj nok, at serviceniveauet vedrørende praktisk hjælp ikke forringes. Det betyder, at der ikke skal spares yderligere på dette område.

På plejehjemmene er det en god ide med ekstra mandskab fra f.eks. kl. 15-20, som borgmesteren også nævner, det er lige i de timer, efter dagvagten er gået hjem, der er behov for ekstra hjælp, hjælp til spisning og senere for at gøre klar til natten for de beboere, der har behov for hjælp.

Jeg har ikke nævnt noget om områderne handicappede og børn med særlige problemer. Det er også nogle områder, der er vigtige at tage fat på, så det håber jeg, at man i forbindelse med budgetforhandlingerne kommer ind på, ellers skal vi i hvert fald fra Dansk Folkepartis side nok gøre opmærksom på det.

Så vil jeg afslutningsvis sige, at Dansk Folkeparti ser frem til budgetforhandlingerne, som vi også er inviteret til at deltage i ved første møde på onsdag.

2. næstformand (**Jesper Christensen**): Inden jeg giver ordet til den næste taler, skal jeg sige, at rette stedfortræder for Louise Frevert nu er ankommet, og jeg skal derfor byde velkommen til Sonja Petersen.

(Forsamlingen rejste sig)

Ben Haddou (C): Jeg er her denne gang kun på lånt tid, så derfor kan jeg ikke stille mig til rådighed for nogen forhandlinger omkring budgettet i hvert fald.

Men jeg kan da i hvert fald kommentere de talere, der har været heroppe. Jeg må sige, i forhold til de 8 år, jeg har siddet tidligere, der har det været rystende at opleve en så visionsløs overborgmester, der omtaler vold på gaden, enkeltsager, drab, knivstikkeri, altså hændelser, som en overborgmester overhovedet ikke kan gøre ret meget ved, men synes, at det er nogle billige point at fyre af for at få befolkningens medlidenhed. En overborgmester, som jeg tidligere har kendt for at være visionær, komme med visionære planer om, hvad man vil med København overordnet, og ikke at tale om enkeltsager.

Ja, så var der selvfølgelig visionen om trængselsafgifter. Det er da klart, man får trængselsafgifter. Hvis man lukker den ene vej efter den anden og presser bilerne sammen rundt omkring i København, ja, så kommer der trængsler. Men det der er bemærkelsesværdigt ved den politik, som overborgmesteren står for, som oven i købet rejser over alt i verden for at efterforske, det er, at man vil gøre det til en forretning. Først så presser man folk til at køre i køer, og bagefter så kalder man det trængselsafgift i stedet for det, det er, nemlig en kørselsafgift og boner den med store beløb.

Det kunne være meget interessant at regne ud, hvor meget en bilist i København betaler i alt af afgifter til kommunen, hvor meget man sørger for alle de sjove festivals, der bliver holdt på bilejernes regning. Det kunne være meget, meget interessant at få det beløb.

Men nu vil man oven i købet endnu længere. Ud over natparkering, så vidt jeg ved, når man bor i en lejlighed, så betaler man for husleje, også når man sover, men så har man en plads, når man sover. Men man har ikke en fast parkeringsplads, alligevel skal man betale for en plads om natten, man ikke har fast. Man betaler husleje for noget, man ikke har fast, og hvis man er heldig, så får man en plads.

Hvis man prøver at køre ud i brokvartererne for at finde en parkeringsplads, så er der ikke en eneste plads kl. 22 om aftenen, så ligger man og daffer rundt omkring i København, og så skal man oven i købet finde sig i, at samme kommune boner en med en kørselsafgift om natten, også selv om man egentlig slet ikke er tvunget til det og har aldrig været tvunget til det. Det er bare en fidus, man har fundet ud af.

Og så de smarte automater, hvor man kan betale med internationale kort osv., det har kostet det hvide ud af øjnene for kommunen. Det er da klart, de ikke får så mange indtægter, for de skal betale

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. september 2007

---

alle de dyrebare automater, de har sat op rundt omkring. De er så smukke og flotte, men hold da kæft, undskyld mig udtrykket, hvor de får københavnernes i deres lommer.

Der er skabt et overskud også på det her år, men det jeg tror, overskuddet hænger sammen med, det er de år, der har været det brede samarbejde på tværs af partierne hen over midten, som daværende overborgmester Jens Kramer Mikkelsen stod for. Vi stod sammen flere partier her og byggede København, vi ændrede København fra at være på fallittens rand til en by, som blev kendt over alt i verden.

Vi har bygget rundt omkring, vi var med til at bygge metroen, vi var med til at bygge Amager Strandpark. Jeg kan godt love jer for, med de visioner, den nuværende overborgmester, så er det eneste, vi kan få, det er mere trængselsafgift. Det er det, jeg kan se ud af det, for der er ikke kommet nogen planer.

Så var der vor øvrigt noget med 5.000 boliger, uh nej det blev kun til 12, mere kunne det ikke blive til og så oven i købet i 2005-priser, gud ja, det glemte jeg, så det kommer op over 6.000 kr. Jamen det er jo næsten, hvad man kan få en lejlighed for selv, hvis man køber i dag. Hvor er argumentet om billigere boliger til københavnernes.

Man taler ikke på det trafikpolitiske område om nogen visioner for at skabe alternativer og styrke den kollektive trafik, som Dansk Folkepartis ordfører talte om heroppe, hvor er de henne. For alternativet for, at københavnernes stiller bilen og skal med den offentlige trafik, det er, at de skal bruge næsten dobbelt så lang tid på at lade sig transportere frem og tilbage. Og vel at mærke i meget, meget overfyldte både busser, metroer og S-tog.

Det kan vi simpelt hen ikke byde københavnernes, vi kan ikke byde dem, at vi oven i købet ikke kan tage os sammen til at bygge underjordiske parkeringsanlæg, således så fremkommeligheden kan blive bedre og derved også på den måde mindske trængslen i København.

Hvis man ser andre byer, så er de altså lidt klogere end os, så ser man altså ikke så mange biler, der holder på overfladen af vejene. Det skaber i øvrigt også bedre trafiksikkerhed.

Jeg vil også sige, at jeg er ikke fortaler for, at man skal have biler over alt i byen, men det man kunne prøve i første omgang det er i hvert fald at gøre det nemmere for folk at køre til og fra det ene punkt, enten med den kollektive trafik eller med egen bil.

En af metoderne kunne selvfølgelig også være en havnetunnel. Jeg ved, at daværende overborgmester Jens Kramer Mikkelsen var med, da han tog til forhandlinger med finansministeren om Københavns Kommunes økonomi, så var ideen om havnetunnel også med. Men det eneste, vores nuværende overborgmester har med i dag, det er trængselsafgifter.

Det skulle ikke undre mig, hvis man lige pludselig også skal betale afgift i Brønshøj og Husum osv., man rager til sig over alt, hvor man kan komme til, så rager man til sig. Geografien i København har efterhånden ingen grænser.

Så taler man om det flotte overskud, men samtidig har man lagt store besparelser på det, der er det vigtigste råstof i det her land, nemlig undervisning og vore børn. Vi ved i forvejen af flere rapporter, at undervisningskvaliteten i København ikke ligefrem er den bedste i verden. Men man kan ikke love mig, at det bliver bedre ved, at man sammenlægger skoler og gør det endnu værre for den enkelte elev at kunne følge med i undervisningen.

Det kan godt være, at Johannes Nymark eller andre fra et eller andet udvalg kan fortælle os, at det er smartere, men kendsgerningen er, at den enkelte elev i København er utryk ved at skulle slås sammen med andre elever, det kan vi ikke komme uden om, det kan vi ikke komme uden om, det er facts.

Så jeg er bange for, at vores børn vil få langt dårligere skoler og vil derfor anbefale, at man også kiggede på, at merprovenuet skal tilbage til skoleområdet, sådan så man sikrer, at skolerne kan fungere på normale vilkår og normal måde. Det kan ikke være rigtigt, at det bliver børnene, der til syvende og sidst skal betale regningen, fordi det politiske system ikke holdt øje med udgifterne i daværende skole- og uddannelsesområde. Det kan ikke være rigtigt, at vi skal tage vore egne børn som gidsler.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 10. september 2007**

Til slut så vil jeg sige, at det her minder mig efterhånden om Faraos enerådige styreform. Der hvor man har flertal, så kører man, og man tromler al modstand ned, det er ikke det København, jeg har kendt før.

Men det jeg synes er skammeligt det er, at Socialdemokraterne selvfølgelig, al ære og respekt, de har vundet et valg, de har fået et flot valg, og det bruger de så godt som overhovedet muligt. Men det skuffer mig noget, at SF, Enhedslisten og De Radikale hænger så godt med.

Når jeg siger det, så vil jeg også henvise til, at selv gode gamle socialdemokrater har fundet ud af, at det ikke lige er den linje, de vil være med til og er gået ud af deres egen gruppe. Hvorimod Enhedslisten og SF for magtens skyld gerne vil være med til at undertrykke mindretallet.

Tidligere var København kendt for dialog og samarbejde hen over midten, jeg siger ikke, at alle partier var med hvert eneste år, men trods alt fik de ret til at blive hørt, der blev hørt på dem. Det er ikke sådan, jeg opfatter, at demokratiet fungerer i dag.

Jeg er bange for Københavns fremtid, for det her overskud, vi har fået i år, det er som sagt overskud, der er skabt igennem flere års hårdt slid og slæb. Jeg kan godt love, at om nogle vil der komme et underskud her i København med den politik, man fører.

(Kort bemærkning).

Anne Vang (A): Jamen jeg synes, jeg vil sige til Ben Haddou, der siger, at han sjældent har set så visionsløst et udspil fra overborgmesteren, at det forundrer mig meget. Det forundrer mig meget, fordi der var nogle meget klare visioner både i overborgmesterens tale og i min egen tale fra Socialdemokraterne.

Her vil jeg blot nævne skoleområdet, attraktive arbejdspladser og metropolzone, men man kan jo gennemlæse den, hvis man har lyst.

Det forundrer mig også utrolig meget, fordi jeg netop synes, at Socialdemokraterne var dem, der talte om politik her fra talerstolen. Hvis man nu f.eks. tager Venstres borgmester, Martin Geertsens tale, så brugte han sådan tre fjerdedel af sin tale på at tale om Ritt Bjerregaard, som jeg går ud fra, Venstre ikke mener er en selvstændig budgetpost i 2008.

Derudover synes jeg, jeg vil sige, at når vi taler om et bredt samarbejde, så var det sidste år jo første gang i 40 år, at samtlige af Borgerrepræsentationens partier var med i et budget.

I år vil Socialdemokraterne også meget gerne tale med de andre partier om deres visioner, det vil jeg da også kvittere for, at Martin Hirsch nævnte politiske områder, som Venstre ville prioritere, og som jeg allerede én gang har været oppe på talerstolen og sige, at der er mange af dem, Socialdemokraterne godt kan støtte op om.

Jeg vil også gerne kvittere for det, Karin Storgaard var oppe og sige om, at København er en dejlig by, og at DF gerne vil være med til at prioritere de mange midler, der er til rådighed. Og der er også mange ting, vi kan være enige i, bl.a. ældreområdet.

Så tak for det.

(Kort bemærkning).

Lars Rasmussen (A): Først skal jeg selvfølgelig sige tillykke til Ben Haddou med formandskabet i CD, man kan godt mærke, at det er CD, der er tilbage, fordi det meste af talen handlede jo om privatbilisme, så det er udmærket.

Men jeg skal også bare kort bede Ben Haddou om at bekræfte, at det for første gang i 40 år lykkedes en overborgmester at samle samtlige partier herinde til budgetforliget. Så det passer simpelt hen ikke, at man kører hen over hovedet på mindretallet, Ben Haddou.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 10. september 2007**

Jesper Schou Hansen (V): Jeg vil også gerne ønske Ben Haddou tillykke med formandskabet i CD.

Og så lige ganske kort til Anne Vang fra Socialdemokraterne, der jo mente, at hun personligt og så Socialdemokraterne i øvrigt var de eneste, der havde luftet visioner på områderne i forbindelse med budgettalerne.

Det synes jeg måske nok lige er at tage munden lidt for fuld, jeg synes måske, at når vi taler omkring skoleområdet, så er Venstres forslag med massive forbedringer på skoleområdet med anvendelse af yderligere 2 mia. kr., om noget er visionært i modsætning til de besparelsesforslag, som Socialdemokraterne har stillet sig i spidsen for.

2. næstformand (**Jesper Christensen**): Jeg tror, jeg kan se på hr. Ben Haddous kropssprog, at han godt vil have en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Ben Haddou (D): Jeg vil selvfølgelig ikke kritisere, at alle partier her i Borgerrepræsentationen sidste år var enige om at vedtage budgettet. Det der ryster mig lidt det er, at man hører jo ofte, at der er brud på aftaler, at man ikke bliver taget med på råd osv., fra de partier, der har været med til at underskrive budgetaftalen. Det er bestemt ikke det, vi har kendt tidligere aftaler for her i Borgerrepræsentationen.

Tidligere var det sådan, når man var med i en aftale, så blev man også taget med på råd hele vejen igennem, og man har indflydelse på hver eneste krone for, hvordan den bliver udmøntet, så er det ikke, fordi man skal føle sig som en slags stemmegeed for flertallet i Borgerrepræsentationen.

(Kort bemærkning).

Anne Vang (A): Først til Ben Haddou i forhold til at blive taget med på råd. Jeg er glad for, at Ben Haddou godt kan huske, der sidste år var et bredt budgetforlig for første gang i 40 år.

Budgettet bliver udmøntet i udvalgene, i udvalgene er de politiske partier repræsenteret og har indflydelse på hver eneste krone, der prioriteres. Ergo har politikerne bag budgettet selvfølgelig indflydelse på, hvordan det prioriteres i udvalget.

Så synes jeg, jeg vil sige til Jesper Schou Hansen, at han misforstod min kommentar. Jeg mener på ingen måde, at Socialdemokraterne er det eneste parti herinde, der har visioner, og jeg glæder mig overordentlig meget til at diskutere de konstruktive bidrag, der er kommet fra partierne.

Jeg undrede mig blot såre over, at Ben Haddou mente, at Socialdemokraterne var visionsløse. Jeg undrede mig også over, at det lige var os, det valg faldt på, i og med at borgmester Martin Geertsens tale for størsteparten handlede om Ritt Bjerregaard og i øvrigt ikke nævnte kultur- og fritidsområdet, hans eget område med et eneste ord.

(Kort bemærkning).

Khaled Mustapha (Ø): Det er blot en kommentar til Ben Haddou, for jeg kunne forstå, at du havde en opfattelse af, at Enhedslisten er med i måske skoleaftalen, eller jeg ved ikke, hvordan du forklarede det, men med i det her samarbejde, SF, Radikale og Socialdemokraterne.

Men altså jeg tror, det er klart for alle, at det er vi altså ikke med i. Vi vil ikke være med i nogen skoleaftale, der betyder forringelser for de københavnske børn, men også skolebørnene.

Derimod er vi faktisk enige i, at Socialdemokraterne er lidt visionsløse i forhold til at tænke børnenes udvikling, særligt når der er besparelser på bordet. De snakker meget om udviklingen det ene og det andet, og samtidig er der masser af besparelser på bordet.

På det punkt er vi enige.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. september 2007

(Kort bemærkning).

Jesper Schou Hansen (V): Og i virkeligheden havde Ben Haddou måske mere ret, end han egentlig anede, fordi da han så i anden runde begyndte at rose, at partierne havde fundet sammen omkring budgetaftalen, så er vi måske nogle, der efterfølgende har været voldsomt i tvivl om, hvorvidt det nu egentlig var en god ide, i og med at man jo rent faktisk ikke kunne stole på den budgetaftale, man lavede med Socialdemokraterne. Den var kort og godt ikke det papir værd, den var skrevet på.

Det her med udmøntning i udvalgene, ja, det er fuldstændig rigtigt, fordi det foreskriver loven, at vi skal, så det er selvfølgelig i udvalgene og ikke i forligskredsene, at selve aftalerne skal udmøntes. Det er der sådan set ikke så meget tvivl om.

Men der hvor problemet kommer det er, hvor man så møder i udvalgene, og Anne Vang og de øvrige Socialdemokrater så ikke vil respektere den aftale, man har lavet, ja, så er den aftale jo ikke længere det papir værd, som den er skrevet på.

(Kort bemærkning).

Ben Haddou (C): Først vil jeg sige, jeg følte ikke, at Martin Geertsens tale var så meget en orientering om en person, nemlig vores overborgmester Ritt Bjerregaard, men mere en orientering om, hvordan det politiske overhoved reagerer i forhold til det demokrati, vi nu har i dag i Borgerrepræsentationen.

Jeg følte selv, at det var ret berigende faktisk efter at have siddet uden for i så lang tid at blive orienteret, men jeg blev ikke chokeret eller overrasket, fordi jeg havde nogle fornemmelser.

Til slut vil jeg sige, det er også helt klart, at der også er sket et skift i forhold til enmandsgrupperne, hvor tidligere overborgmester ofte tog dem med på råd, der har jeg hørt, at de i dag overhovedet ikke bliver taget med til møder eller bliver orienteret om vigtige beslutninger, bliver inddraget om det. Det synes jeg også er et tilbageskridt i forhold til demokratiet.

(Kort bemærkning).

Anne Vang (A): Jamen jeg bliver da bare nysgerrig, når nu Jesper Schou er oppe og sige, at Socialdemokraterne ikke vil respektere budgetaftalen, når vi sidder i udvalget, jeg bliver da bare enormt nysgerrig for at vide præcis, hvor det er, Socialdemokraterne i udvalget ikke har ønsket at respektere en aftale, der var truffet i budgetforhandlingerne.

Mig bekendt er det eneste, jeg kan komme i tanker om, om et parti, der ikke ønskede at respektere budgetaftalen, det var faktisk partiet Venstre, der ønskede at bygge rundt om Kløvermarken i budgetforhandlingerne, fordi partiet Venstre gerne ville være med til at prioritere de penge, man fik ind fra grundsalg i Kløvermarken, men efterfølgende til et borgermøde sagde, at der havde man taget fejl, man mente ikke længere, at der skulle bygges rundt om Kløvermarken.

Det er mig bekendt det eneste, der er foregået i den retning i sidste periode.

(Kort bemærkning).

Jesper Schou Hansen (V): Nu lyver Anne Vang, og det gør hun så stærkt en hest kan rende, fuldstændig firkantet. Vi har aldrig nogen sinde på noget tidspunkt, heller ikke i forbindelse med budgetforhandlingerne, sagt, at vi ønskede at bygge rundt om Kløvermarken. I budgetforhandlingerne står der intet om byggeri rundt om Kløvermarken, der står byggeri på Kløvermarken. Det skulle være et byggeri, der respekterede, at man bevarer alle boldbaner.

Det som Socialdemokraterne løb fra i udvalget og ikke ville stå ved det var netop bevarelse af alle boldbaner. Kunne Anne Vang ikke bare for en gangs skyld holde sig lidt til sandheden.

2. næstformand (**Jesper Christensen**): Det er rigtigt, så er det Hamid El Mousti.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. september 2007

Hamid El Mousti (A): Jeg vil også benytte lejligheden til at sige tak til hr. Ben Haddou og hjerteligt tillykke, og især når vi begge to stammer fra Marokko. Det hjælper, at vi invaderede Danmark engang.

Socialdemokraterne vil arbejde for at gøre København til et miljømekka, hvor folk fra hele verden vil valfarte for at lære, vi er nemlig et dygtigt folkefærd.

Københavnerne skal være stolte over at bo i en bæredygtig by, og hvor det konkret i dagligdagen kan opleves som sammenhængende og bæredygtigt. Der skal ikke være nogen floskler, der fiser ind i det ene øre og ud i det andet.

Københavnerne vil få konkret indflydelse i nærmiljøet, og de skal selv være medansvarlige for et sammenhængende og bæredygtigt miljø. Derfor vil vi arbejde konkret for flere busbaner og bedre offentlig transport.

Sammen med københavnernes vil vi lære at sortere affald, vi vil have flere cykelstier, bredere cykelbaner, ingen cykel på gader og stræder. Vi vil som noget nyt have et cykelpoliti, der passer på vores cykler.

Vi vil have en renere by med færre hundelorte og pizzabakker. Vi vil have flere underjordiske parkeringspladser. Vi vil bekæmpe luftforureningen ved at indføre trængselsafgifter og ved, at lastbiler og busser fremover også udstyres med FCR-katalysatorer, hvad det så end er.

Beregninger viser, at ca. 5 københavnere mister livet om året, det er virkelig rigtigt, og at luftvejssygdomme er stigende på grund af kvælstofoxidet NO₂.

Så sent som i dag kunne man læse i Politiken, at luften i København øger kræftisiko. Husk at kun 25 pct. af københavnernes ejer en bil, det er alle de andre, der kommer ude fra, der øger vores fare for at dø tidligt.

Københavns status som miljøhovedstad skal være reel, det skal ikke være en floskel, man bare skal sige, København er en miljøhovedstad osv.

Og nu til noget helt, helt andet end miljøet, nemlig København som attraktiv arbejdsplads. I de 18 år jeg har været medlem af Borgerrepræsentationen, har jeg ikke oplevet, at borgerrepræsentanter interesserede sig synderlig meget for, hvordan de ansatte i vores kommune har det. Det er faktisk på trods af, at vi allerede i 1992 vedtog en udmærket personalepolitik.

Jeg siger det lige ud, flertallet af borgerrepræsentanter er fuldstændig ligeglad med vores ansatte. Vi har aldrig diskuteret herinde vores personalepolitik. Talerne taler for sig selv. I løbet af de 15 år, personalepolitikken har eksisteret, 15 år, er det lykkedes at få 45 pct. af de ansatte igennem en MUS-samtale, det er i sig selv en bedrift efter 15 år.

I løbet af de 15 år, personalepolitikken har eksisteret, er det lykkedes Københavns Kommune at smykke sig med Danmarksrekord i sygefravær, nemlig 22 sygedage pr. medarbejder eller 800 mio. kr. om året.

Jeg beder jer bare om én ting, at sygefravær er ligefrem proportionalt med ledelsens uduelighed. Som allerede nævnt vedtog vi i 1993 en udmærket personalepolitik, den bliver bare ikke ført ud i livet, fordi flertallet af borgerrepræsentanterne ikke interesserer sig synderligt for de ansattes ve og vel. Med undtagelse af beskæftigelses- og integrationsforvaltningen har alle de andre forvaltninger svigtet og i den grad desværre.

Jeg appellerer til mine kære kolleger om at rejse sig i deres respektive udvalg, og at de skal stille krav om til deres forvaltninger at føre personalepolitikken fra 1992 ud i livet. Når beskæftigelses- og integrationsforvaltningen kan gøre det, så kan de andre forvaltninger også.

I skal simpelt hen forlange, at MUS-samtale med alle medarbejdere skal være færdig senest den 31. december 2007, I skal forlange, at lederevalueringen skal være færdig den 31. december 2007. I skal forlange, at tilfredshedsundersøgelsen skal være færdig senest den 31. december 2007. Alt andet er uacceptabelt.

Vi har ventet i 15 år på, at der kommer gang i den.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. september 2007

Jeg kan bare simpelt hen ikke fatte, at når én forvaltning har styr på det, hvorfor kan de andre så ikke have det.

Københavns Kommune er i skarp konkurrence om den kvalificerede arbejdskraft. Hvis vi skal have en chance, skal vi satse hårdt på bedre ledelse, medarbejdertilfredshed, medarbejderindflydelse, tilbud om uddannelse osv. Vi skal simpelt hen, så enkelt er det, vi skal simpelt hen føre personalepolitikken, som vi vedtog for 15 år siden, ud i livet. Det kan lade sig gøre, når beskæftigelses- og integrationsforvaltningen kan gøre det, så kan de andre også gøre det.

Det er ikke kun overborgmesterens skyld, som Martin har sagt, men det er vores alle sammens skyld, vi har værktøjet til at gøre det, vi skal simpelt hen forlange det af forvaltningen, at de skal gå i gang.

Jeg er også meget glad for, at vores overborgmester har lovet i sin budgettale at arbejde for, at København bliver en attraktiv arbejdsplads.

Monica Thon (B): Jeg vil lige have lov til at knytte et par bemærkninger til Karin Storgaards meget lange tale om, hvad man kan bruge penge til her i kommunen, og den holdt sådan set ikke op, før alle pengene var blevet brugt.

Der er noget med, at markeringen skal vi ikke sætte pris nok på, men jeg ved ikke rigtigt, på et eller andet tidspunkt så vil jeg gerne bede Karin Storgaard om at forklare mig, hvordan hun vil forklare de københavnske borgere, at dem med bil får deres udgifter betalt af dem uden bil. Det kunne jeg godt tænke mig lige at høre.

Ellers har jeg noget mere fremadrettet, og det handler om at se frem til året 2015, hvor der er 3 lejemål ude på Christiansholm, der løber ud. Christiansholm ligger over for Nyhavn og bliver også kaldt for Papirøen. Når de 3 lejemål ophører i 2015, så vil der starte et slagsmål magen til det slagsmål, der startede om Krøyers Plads. Forskellige investorer vil komme med spændende forslag, som vil møde stor modstand i befolkningen.

Jeg synes, det ville være formålstjenligt, hvis den grund tilhørte Københavns Kommune. Der ligger en lokalplan, der hedder 331-1, som fastlægger de 31.000 m² til boligformål med en udnyttelsesgrad på 110. Det betyder 330.000 m² etageareal. Det er den bedst beliggende grund i hele havnen, og til den tid i 2015 vil det være den eneste grund, der er tilbage, og på det tidspunkt vil der stadig væk ikke være et flot smukt bygningsværk, som Københavns Kommune er ophavsmand til. Vi har simpelt hen ikke et hus langs med havnen.

Det vil vi ikke blive husket for. En ting er, at vi har ladet havnen blive bebygget af mere eller mindre åndløse kontorer, men at vi også lader den sidste grund gå til private investorer, det vil vi også blive husket for.

Sådan som økonomien er i øjeblikket, så er det tid til at købe jord. I mange år har vi solgt jord og bygninger, men nu vil jeg foreslå, at vi lægger penge til side for at investere i et fremtidigt åndehul for københavnernes på Christiansholm. Det skal være københavnernes park. For min skyld måtte det meget gerne blive en svømmehal, havnebad, roklub og kajakklubber og en fremragende udsigt til Kongens Nytorv.

Ja, hvad vil det så koste, ja, det koster mange penge, det koster måske 300 mio. kr., men vi har 8 år til at samle pengene sammen, så jeg vil foreslå, at vi kigger lidt på den grund, og vi kigger lidt på den planlægning, som vi kunne lave i forbindelse med Christiansholm.

Man kunne også stille forslag om en ændring af kommuneplanen, sådan at Christiansholm ændrede status fra B3 til 01, dvs. fra boliger til offentlige formål.

Hvis Borgerrepræsentationen er positiv over for mit forslag, og det er jo ikke sikkert, jeg opdager det, så vil jeg stille det som medlemsforslag, at forvaltningen går ind og kigger på grunden på et meget objektivt grundlag. Så hvis der nu f.eks. skulle ligge penge fra sidste års budget, der er ubrugte til køb af jord, så har jeg en helt klar fornemmelse af, hvad vi kan bruge den til.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 10. september 2007**

(Kort bemærkning).

Bjarne Fey (F): Med fare for at få bragt tingene ud af fokus, så kunne man næsten have lyst til at knytte nogle bemærkninger til Hamid El Moustis kommentarer omkring arbejdsmiljøet, der har stået i stampe i 15 år. Men jeg tror ikke, jeg vil kommentere yderligere på det førende partis handlingslamelse på det område i de 15 år, der åbenbart er gået.

Men mens vi venter på et bedre arbejdsmiljø, og mens vi venter på, at der er nogen, der gider gøre noget ved trængselsafgifterne her med betalingsring og lignende her, mens vi venter på partikelfiltrene og alt muligt andet halløj her i byen, på at man vil understøtte den kollektive trafik, så kan vi sådan set godt gøre noget her i den der tid i København.

SF mener sådan set også, måske lidt i forlængelse af det, borgmester Klaus Bondam meldte ud, at vi skal gøre noget for miljøet. Vi vil godt bare lige kort bemærke nogle temaer, vi synes, man bør arbejde på i det små, det flytter måske ikke verden, men jeg tror, det rykker gevaldigt i københavnernes bevidsthed.

Vi synes, vi skal permanentgøre vores Agenda 21-centre, vi synes, vi skal prøve at sørge for, at vi får bilfri skoleveje, så vores unger kan gå trygt og sikkert. SF har en ambition om, at København i 2025 skal være 25 pct. selvforsynende med vedvarende energi. Vi ser flere træer, og så skal vi have en meget bæredygtig Nordhavn, der ikke kun er for velhavere.

Det var sådan meget kort vores state med det her bidrag, og så skal I forestille jer, at det var Lotte Thiim Bertelsen, der stod her.

(Kort bemærkning).

Karin Storgaard (O): Jamen jeg tror ikke, Monica Thon har hørt efter, hvad det var, jeg sagde. Jeg sagde, at vi skulle ikke nedlægge parkeringspladser, før der var nogle nye, det er det, vi har aftalt i p-politikken, det står oven i købet i et notat fra Monica Thons borgmesters afdeling.

Så vil jeg sige, jeg forstår ikke, hvad for noget det er med, at det skal betales af dem uden bil, det ligger der overhovedet ikke noget i i noget af det, jeg har sagt. Men det skal man måske være radikal for at forstå?

Signe Goldmann (F): Hvis jeg nu kunne bestemme det hele helt alene, så er der ingen tvivl om, at bekæmpelse af fattigdom og diskrimination ville stå meget højt på dagsordenen. Så ville jeg sikre mig, at alle byens børn fik den hjælp, de skulle have for at kunne klare skolen og gå en lys fremtid i møde.

Jeg ville sikre mig, at de havde mulighed for at deltage i fritidsaktiviteter, og at der selvfølgelig var råd til et par nye fodboldstøvler, når de gamle var slidt, så de ikke behøvede at skamme sig eller føle, at de var mindre værd.

Jeg ville også sikre mig, at alle fik et sundt og lækkert måltid mad hver dag, så der var energi til både læring og leg, og jeg ville sikre mig, at de kom til tandlægen, når de havde brug for det. Det burde være en menneskeret at kunne tygge sin mad, uden at det gør ondt, og kunne smule uden at være flov over forsømte tænder.

Så vil jeg sikre mig, at alle kunne få et ordentligt sted at bo, hvor det var behovet og ikke pengepungen, der var afgørende, så familier med mange børn kunne bo i lejligheder med mange værelser, uanset om de var rige eller fattige, og alle havde mulighed for at kunne tage et bad hver dag.

Jeg ville også sikre mig, at alle københavnere kunne få glæde af byens kultur- og idrætstilbud, så de fattigste også kunne komme en tur i svømmehallen.

Jeg ville sikre mig, at alle kunne komme rundt i byen og ikke var bundet af, at der ikke var råd til busbillet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. september 2007

Så ville jeg sikre mig, at der blev gjort en endnu større indsats mod mobning og diskrimination både i skolerne, på arbejdspladserne og i nattelivet, og byens mangfoldighed som udgangspunkt set som en styrke.

Jeg kunne sagtens føje mere til listen, men nu er budgettet vist brugt, måske endda et par gange. Da jeg også kan høre, at der er andre her, der har et par ideer, hvad de skulle bruges til, så må jeg hellere være lidt mere realistisk og lade jer andre komme lidt til.

Jeg har derfor valgt at koge det ned til 4 områder inden for beskæftigelse og integration, som jeg synes er vigtige at få med i år. Det drejer sig om beskæftigelsesaftalen, om integrationsaftalen, om borgerrådgiveren og om modersmålsundervisning.

Vi indgik en beskæftigelsesaftale i foråret, som jeg i det store og hele er godt tilfreds med, og som jeg håber, der bliver fundet penge til at realisere. Den handler grundlæggende om, at nogle grupper af ledige skal have nogle bedre tilbud, end vi ellers kan give dem. En af de grupper er ledige, der er meget motiverede for at komme i arbejde, og det giver jo god mening at give dem en hjælpende hånd.

En anden gruppe, og det er en gruppe, der har ligget mig meget på sinde, det er familier med børn, og det er der 2 grunde til.

For det første er det generelt børnefamilierne, der bliver hårdest ramt af regeringens fattigdomsskabende tiltag som kontanthjælpsloft og 300 timers regel. Det har derfor endnu større konsekvenser for denne gruppe, hvis vi ikke får dem i job.

For det andet går det ikke kun ud over forældrene, men også en masse helt uskyldige børn, hvis vi ikke får hjulpet dem. Ingen fortjener at lave i fattigdom, men mindst af alt børnene.

Vi har også lavet en integrationsaftale her lige efter sommerferien, som jeg håber, der bliver fundet penge til. Den er ikke voldsomt ambitiøs, men den rummer nogle fine initiativer, som jeg synes fortjener at blive ført ud i livet, bl.a. sommercamps på heldagsskolerne, en udvidelse af sprogporten, flere penge til bekæmpelse af diskrimination, en indsats for at få flere etniske forældre til at gå ind i skole- og daginstitutionsbestyrelser m.m.

Det tredje område, jeg vil nævne, er borgerrådgiveren. På mit initiativ er der blevet sat forskellige tiltag i gang, der kan være med til at modvirke diskrimination. Et af de tiltag er styrkelsen af diskriminationstilsynet hos borgerrådgiveren.

Da vi i sin tid sad og lavede planen for dette diskriminationstilsyn, var det i en tro på, at borgerrådgiveren generelt ville få tilført ressourcer og bl.a. få mulighed for at ansætte en kommunikationsmedarbejder. Der havde lige været en meget flot evaluering, men som pegede på og anbefalede, at der var problemer med borgerrådgiverens synlighed, ikke mindst blandt folk med etnisk baggrund, og at man derfor fik styrket den her del.

Men ønsket nåede ikke at komme med i sidste års budgetforhandlinger, da evalueringen kom så sent, og jeg vil derfor kraftigt opfordre til, at det kommer med i år.

Det sidste område, jeg vil tage fat i, er modersmålsundervisningen. Jeg er glad for, at den er sikret med den – i hvert fald tilsyneladende – skoleaftale, der er indgået, og jeg kunne godt tænke mig, at vi fik lidt flere ambitioner på området. Der er mange diskussioner om, hvorvidt modersmålsundervisning er med til at styrke de tosprogede børns generelle sproglige niveau, det er en diskussion, jeg ikke vil gå ind i her, fordi den meget nemt ender med, at vi står og slår hinanden oven i hovedet med rapporter.

Men til gengæld vil jeg sige, at der vel ikke kan være meget tvivl om, at det er en meget stor ressource, at børn kan tale flere sprog, ikke bare for børnene, men også for en by som København med ambitioner i en global verden. Jeg synes, det er på tide, at vi begynder at anerkende det.

Vi er alle sammen enige om, at det er en god ting, at børn lærer engelsk og tysk, og at de kan gå til afgangsprøve i fagene og kan høste anerkendelse, hvis de er dygtige. Men hvis sproget i stedet er urdu, så er sagen pludselig en anden, det giver for mig ikke nogen mening, og jeg synes, det er på tide, at vi får gjort op med den her forældede tankegang.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. september 2007

Derfor vil jeg også kraftigt opfordre til, at området omkring modersmålsundervisningen bliver opprioriteret i budgettet.

Jette Gottlieb (Ø): Det er anden gang, jeg deltager i budgetprocessen, og det er en spændende oplevelse, vil jeg sige. Det er i hvert fald gået op for mig, at der er tradition for en aldeles usaglig fordeling af budgetmidlerne. Den måde, det foregår på, det er, at et flertal finder frem til, hvilke borgmestre, der skal styrkes inden for deres eget område, og derefter tildeler man midlerne.

Jeg tror, det ville være vældig gavnligt at vende hele bøtten, hvor er det største behov, hvor er det største behov i år. For mig er der ingen tvivl om, at det er uddannelsesområdet og socialområdet, der har brug for de fleste penge i Københavns Kommune i 2008.

Så når jeg vil sige noget om budgettet på beskæftigelses- og integrationsområdet, så er det altså ikke med det sædvanlige udgangspunkt, at jeg vil prøve at krige så mange penge som muligt til området, men mere at vi skal omlægge budgettet, fordi vi bruger pengene forkert, for kortsigtet.

På sygedagpengeområdet først og fremmest, sygefraværet i København er stort, københavnere er simpelt hen mere syge end befolkningen i resten af landet. Det er der mange grunde til. Der er flere dårlige liv, der er mere forurening, der er en dårligere håndtering og opfølgning og tilbagevenden til arbejdsmarkedet for de langtidssyge.

Derudover er der et lille antal større arbejdspladser, der leverer et stort antal langtidssyge, der kunne man først og fremmest tage fat. Men nu viser det sig desværre, og det må vi konstatere, at Københavns Kommune selv leverer en meget beklagelig stor del af denne top 10 af dårlige virksomheder, der udstøder deres medarbejdere til sygdom.

Når dertil kommer, at kommunen sætter et anseeligt beløb til på den onde cirkel, der opstår, når et presset personale får væltet flere opgaver over uden redskaber til at løse dem, ja, så havner vi alt sammen midt i en omstrukturings- og kommunalreformssituation, hvor vi ikke kan magte opgaverne. Kort sagt, vi sætter masser af penge til på, at vi ikke kan opfylde refusionskravene, og det er temmelig tåbeligt.

Sidste års budget rummede en forudsætning om en besparelse på sygefravær i kommunen, men det er jo ikke noget, man kan beslutte konkret, derimod må man sætte ind med konkrete tiltag, der lemper presset på personalets dagligdag. Så er der en chance for at få et lavere sygefravær.

Mit ønske til budgettet på det område er, at vi omdirigerer midler til ekstraansættelser på sygedagpenge-kontoret, pengene vil komme igen på mindst 2 måder. Personalet vil få ressourcer til en sagsbehandling, der vil sikre, at syge københavnere kommer rettidigt ud af syge-dagpenge-systemet, enten fordi de får hjælp til at vende tilbage til arbejdet, eller fordi de får den relevante revalidering, eller om galt skal gå, en pensionering. Refusionerne fra staten vil falde prompte, som de skal, når tingene foregår rettidigt.

Den anden måde, pengene kommer ind igen på, er jo, at sygefraværet på syge-dagpenge-kontoret selv, vil falde dramatisk, når der kommer hænder nok til at udføre de opgaver, der er pålagt området.

Derudover er der så alle de andre positive følgevirkninger, forbedret arbejdsmiljø med større arbejdsglæde og større produktivitet til følge.

Situationen på jobcentre kan behandles parallelt. Vi kan nemlig meget nemt have i samme refusionsproblem her, som vi kan på sygedagpengeområdet, rettidig omhu er simpelt hen nødvendig.

I det hele taget er det vigtigt, at centrene får hænder og hoveder ikke mindst, nok til en egentlig sagsbehandling, en reel og ikke bare en formel behandling. Det er der, vi kan få en indflydelse på, at de udsatte københavnere kommer ud af sygdom og væk fra passiv forsørgelse. De resultater kan hverken øget kontrol eller rent formelle sygefraværssamtaler skaffe.

Egentlig sagsbehandling er simpelt hen nødvendig, det kræver altså flere og mere kvalificerede medarbejdere, specielt hvis vi skal opnå at styrke de svagestes vej tilbage til arbejdsmarkedet. Som socialt bevidst kommune må vi gøre, hvad vi kan for at modvirke regeringens asociale tiltag, og her tæn-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. september 2007

---

ker jeg specielt på 300-timers-kravet, som der skal gøres en ekstra indsats for at modvirke de meget sørgelige virkninger af, men specielt for de børnefamilier, der bliver meget hårdt ramt.

På integrationsområdet er der sat en række nye tiltag på skinner, det er ikke de store altforandrende tiltag, men der er lavet en hel del forslag til enkeltprojekter, som jeg tror har en positiv effekt. Enhedslisten er indgået i en aftale sammen med Socialdemokraterne, De Radikale og SF, der tager sigte på, at den integrationsindsats, der tager udgangspunkt i lokalområderne, bliver styrket. Og det er vigtigt, at det bliver de steder, hvor de etniske minoriteter færdes, og det skal bl.a. ske med inddragelse af biblioteker, lokale foreninger, boligselskaber og frivillige organisationer og meget andet.

Det er et integrationsprojekt, der er i øjenhøjde og med perspektiv i. Enhedslisten medvirker selvfølgelig meget gerne til at finde de nødvendige midler hertil.

Men hovedlinjerne i det, jeg siger for det her område, det er, det er ikke her, at der skal findes ekstra midler, de skal bruges til andre områder, som er mere klemte, end beskæftigelses- og integrationsområdet er.

Borgmester Jakob Hougaard: Højkonjunkturen og den historisk lave ledighed har jo skabt unikke vilkår for beskæftigelsen og for integrationen her i København, når der er mangel på arbejdskraft, opstår der åbninger for indvandrere, muligheder for langvarigt syge for at kunne komme på arbejdsmarkedet. De muligheder, skal vi i København forstå at udnytte og derfor så er det nogle ting, jeg mener, man bør tage med i genforhandlingerne.

Det første jeg vil nævne er det, som tidligere talere også har været inde på, nemlig vores beskæftigelsesaftale, hvor der er brug for nogle penge til jobtræning og aktivering, i alt 25 mio. kr. Men det er penge, som rent teknisk tæller som anlægspenge, det er en af denne verdens store undere, at penge til beskæftigelse er anlæg, og det er selvfølgelig noget, som gør, at vi ikke er bundet af den kommunale serviceramme. De ekstra penge skal gå til jobtræning i de grupper, som faktisk gerne vil i arbejde, men som mangler kvalifikationer. Forhåbentlig kan vi sikre nogle gode tilbud med et godt indhold til de ledige.

Det er selvfølgelig en investering både i det enkelte menneske, som får mulighed for at komme i arbejde, men det er selvfølgelig også for kommunen en økonomisk vurdering, fordi vi sparer penge til at betale kontanthjælp og vil sikre vores statsrefusion.

Der er også, som Jette Gottlieb fra Enhedslisten var inde på, brug for en ekstra indsats til sygedagpenge-området. Der er p.t. ca. 2.000 langvarigt sygemeldte, som har en meget stor og reel risiko for at blive udstødt fra arbejdsmarkedet. Der er brug for nogle sagsbehandlere, og der er forslaget, at vi i en periode får hjælp til at ansætte nogle sagsbehandlere, som kan få de gamle sager afsluttet. Det er faktisk også en meget god forretning for kommunen.

Hvis vi får 9 mio.kr. om året i en periode til at få de gamle sager afsluttet, så kan vi faktisk give kommunen en besparelse på over 100 mio. kr. om året, som vi kan bruge på alt mulig andet, simpelt hen fordi vi sparer på syge-dagpengene. Det er både en økonomisk fordel for kommunen, men sandelig også en fordel for de syge medborgere.

Så vil jeg nævne nogle initiativer fra vores integrationsaftale, og andre har nævnt nogle af de forskellige initiativer. Jeg vil pege på 2 centrale initiativer, som jeg for øvrigt også mener spiller meget overens med nogle af de ønsker, som partierne har sagt fra talerstolen i torsdags, da vi havde budgetdebat, nemlig en prioritering af unge, en prioritering af børn og børneområdet. Det er jo også et område, hvor integrationen kan styrkes og supplerede den brede ordinære indsats, der er lavet aftaler om.

Jeg vil faktisk pege på, at et af de forslag, der indgår i aftalen, er at etablere et såkaldt ressourcecenter, som man kan lave i samarbejde med eksempelvis Dansk Røde Kors. Der hvor der er brug for et sådant center, det er på Ydre Nørrebro, der er jo et område, som man måske ikke har talt så meget om, fordi vi har haft meget fokus på de såkaldte ghettoer, men Nordvestkvarteret og det såkaldte Haralds-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 10. september 2007**

---

gadekvarter, der er virkelig behov for en ekstra indsats for børn og unge i området med tilbud og aktiviteter.

Vi ved, at hvis vi kan skaffe tilbud og aktiviteter i de her områder, som f.eks. et ressourcecenter, så kan det måske i yderste konsekvens være med til at forhindre terrorangreb og voldskriminalitet. I yderste konsekvens forstås.

Men allerbedst er det jo også at få indvandrerne integreret og inkluderet, mens de er helt små, og der er der faktisk også et rigtig godt forslag i integrationsaftalen, som netop tager fat i den målgruppe. Det er faktisk en erfaring, som Nørrebro Bibliotek har arbejdet med i projekt Sprogporten, hvor man netop forebygger et af de store problemer i den københavnske folkeskole, som er, at indvandrerbørn har utilstrækkelige danskundskaber, når de starter i 1. klasse. Der kan Sprogporten udbredes til andre biblioteker og være med til at understøtte sprogstimulering og de mange aktiviteter, man kan lave med familien i hjemmene, aktiviteter, som jeg tror er meget vigtige også for at få en faglighed i skolerne på længere sigt.

Alt sammen her skal supplere den ordinære brede indsats i kommunen på integrationsområdet, som jeg tror på faktisk vil gøre en stor forskel i de kommende år.

Jeg håber, at Borgerrepræsentationen vil prioritere de her ting i beskæftigelses- og integrationsindsatsen og se den sammenhæng, det har til de overordnede temaer, uddannelse til børn og unge, som mange har fremhævet her fra talerstolen i torsdags. Jeg mener simpelt hen ikke, vi har råd til at lade være.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg synes, borgmesteren gled lidt let hen over det, som Jette Gottlieb var inde på, nemlig sygedagpengeområdet, den manglende refusionshjemtagelse, som der er, som sikkert ender på omkring 80 mio. kr. Altså grunden til det er, om borgmesteren har været forsømmelig.

Nu man kan jo spørge, hvor meget 80 mio. kr. er, fordi jeg har hørt borgmesteren sige, at det er jo ikke penge, der har belagt den her serviceramme. Næh, det er det ikke, men til gengæld så kunne man måske sige, vi kunne have fået en svømmehal for de penge. Vi kunne også have fået et plejehjem nogenlunde for det beløb.

Hvis det var sådan, at der var nogle, der ville det, det er der jo folk her i lokalet, der vil, så svarer det faktisk til, at borgerne har betalt ca. 0,1 point for meget i skat. Så kun for at sige, at det er et stort problem.

Hvis det var sådan, at det var penge, man kunne konvertere til serviceløft, så svarer det faktisk også til en lønforhøjelse på 10.000 kr. til alle social- og sundhedsassistenter i Københavns Kommune.

Så det er kun for at sige, at jeg synes, det er at glide meget let hen over et problem, som jeg synes, at Jette Gottlieb tog meget relevant op.

(Kort bemærkning).

Heidi Wang (V): Nu skal jeg sige noget, borgmester Jakob Hougaard, jeg kommer til at sige noget, der gør lidt ondt på ham, ved jeg godt. Han er en sympatisk mand, jeg holder meget af ham, men noget skal man sige.

Han nævnte det der med sygedagpenge til langvarigt syge. Først og fremmest skal jeg gøre borgmesteren opmærksom på, vi har jo ikke holdt samtaler med dem, der er 2.000 mennesker, der er ca. 6.800 sager, vi afsætter 9 mio. Kan vi nå det, det ved vi ikke, hvorfor ikke det, fordi det er først 1. juni 2007, vi begynder at have et overblik over de sager.

Venstre sammen med vores søsterpartier, Dansk Folkeparti og De Konservative, vi råbte og skreg allerede sidste år, men der bliver bare ikke gjort noget.

Revisionsdirektoratet kom med sådan en tilsynsrapport eller protokollat – jeg kan ikke udtale det, men I ved, hvad jeg mener. 3 ud af 20 sager, 3 ud af 20 sager er blevet behandlet rigtigt, og det er ikke

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. september 2007

---

tilfredsstillende. Hvis vi fortsætter med den der fejlprocent, så vil det koste mere end 67 mio. kr., som det har kostet os indtil nu.

Altså manglende opfølgning af ledelsestilsynene og meget høj procent af fejl i sagsbehandlingen gør, at vi i Venstre sammen med Dansk Folkeparti og De Konservative føler os meget, meget utrygge ved, hvordan borgmesteren behandler samfundets svageste i den kommende tid.

Så jeg tror egentlig, det er ret vigtigt, selvfølgelig er det godt, vi har visioner og missioner af det, men lad os først og fremmest løse de her problemer med sygedagpengeområdet med en realistisk fremgangsmåde og realistiske mål.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Jakob Hougaard**: Jeg deler til fulde de forrige taleres opmærksomhed på det store problem, der har været på sygedagpengeområdet og deler også den fælles interesse, som vi har i udvalget om at sørge for, at de syge kommer hurtigere tilbage til arbejdsmarkedet.

Det der er brug for er jo, at der er medarbejdere, der kontakter de syge og laver en opfølgning rettidigt og hurtigt. Der kan vi se, at da man lavede reformen i 2006, hvor man samlede de 15 lokalcentre i et center, der har man altså haft et problem med at få sagsbehandlingen til at fungere på den rigtige måde. Det er derfor, vi har en sagspukkel. Det er lige præcis det, vi meget gerne ønsker at få penge til, fordi vi skal have nogle hænder, som skal løse de her sager, sådan at vi får borgerne tilbage til arbejdsmarkedet hurtigst muligt.

Der må vi altså ind og arbejde både med Københavns Kommune som attraktiv arbejdsplads, med arbejdsmiljøet, så vi kan få medarbejdere til de her stillinger, og vi skal arbejde med sagsmængderne på vores center, hvor vi jo i København har halvanden gange flere sager pr. medarbejder end i de andre store byer. Så der er et stort behov for en ekstra indsats, og det er også det budgetønske, som vi håber på, vi kan få en aftale om.

Lykkes det, jamen så vil jeg meget gerne deltage sammen med Dansk Folkepartis Carl Christian Ebbesen i en diskussion om, hvad man kan bruge 100 mio. kr. på om året, idet det er de penge, vi rent faktisk ville få i råderum, hvis vi får de her sager ned. Det er en god forretning, og jeg synes, det er rigtigt, at vi vil prioritere det og have fokus på det også i den kommende tid, så det takker jeg for.

(Kort bemærkning).

Heidi Wang (V): Problemet med det her tab på 67 mio. i refusion skyldes faktisk en holdning fra borgmesterens side. Vi hører, at borgmesteren åbenbart ikke synes, at de her penge, altså det her tab tages ikke fra servicepuljen, men kommer fra en anden pulje, det vil ikke påvirke vores serviceniveau. Derfor er det o.k.

Jeg husker engang tilbage i december måned, da hele udvalget fik at vide, at det bliver til 60 mio., jamen så siger borgmesteren, jamen det er det ikke, det er ligesom du køber noget spiritus og skal gå gennem tolden. Hvis du bliver taget, så kommer du til at få bøde for det, hvis ikke, så går det an. Med den holdning har vi jo i dag fået det der tab på 67 mio.

Men på den anden side, når vi, Venstre og Dansk Folkeparti og De Konservative taler om skattelettelser til de her 67 mio., hvor meget lettelse det vil give til byens borgere, ja, nu er jeg ikke særlig god til hovedregning, men jeg kan hurtigt regne ud, det er ca. 0,1 pct., hvis vi havde gjort det rigtigt, hvis vi havde en anden holdning til pengene, hvis vi havde en anden holdning til, hvordan vi gør tingene ordentligt.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg synes, jeg er nødt til lige at tage ordet igen til borgmester Jakob Hougaards indlæg.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. september 2007

Jeg er da meget enig i, at selvfølgelig har udvalget en fælles interesse i at få nedbragt, få forbedret sygedagpengeområdet, således at vi ikke mister den her refusion. Men at vaske den af på et udvalg og dermed ikke som borgmester påtage sig ansvaret, det bryder jeg mig sådan set ikke om.

Derfor har jeg kun et spørgsmål, og det er: Hvem har ansvaret her? Er det borgmesteren, der har ansvaret for, at vi har en manglende refusionshjemtagelse på 80 mio. kr., eller er det udvalget?

Borgmester Jakob Hougaard: Det er jo i allerhøjeste grad mig som borgmester, der har ansvaret for det sammen med forvaltningen. Det er klart, at det ansvar vil jeg gerne sørge for at udmønte på en sådan måde, at vi faktisk får vendt udviklingen, og det er også det, der indgår her i budgetforhandlingen.

Så kan man i øvrigt glæde sig over, at sygedagpengecenteret er inde i en positiv udvikling, og faktisk har sygedagpengecenteret et faldende sygefravær, det er et blandt flere tegn på, at det faktisk går i den rigtige retning.

Så lige en kort præcisering, fordi hvis det var sådan, at det at ansætte sagsbehandlere i sygedagpengecenteret kunne tages fra anlægsrammen, så ville det jo være dejligt. Men desværre så er miraklernes tid lidt forbi, når det gælder lige præcis den udgift. Det er kun den beskæftigelsesrettede indsats, altså aktiveringen, som tæller som anlæg – desværre.

(Kort bemærkning).

Heidi Wang (V): Jeg hører så tydeligt, at borgmesteren gerne vil tage ansvar. For at tage ansvar skal man have et overblik. Jeg personligt og andre har mange gange stillet borgmesteren et spørgsmål om, hvor meget kan vi nå, hvor hurtigt kan vi nå, hvor mange penge kan vi bruge for at løse de her problemer, hvornår kan vi nå at behandle alle sager. Jeg tror ikke, at borgmesteren kan tage det ansvar, hvis ikke borgmesteren har et overblik.

Ikram Sarwar (A): Jeg skal gøre det ganske kort. København står over for en række udfordringer på ældreområdet til næste år. Befolkningssammensætningen vil ændre sig, så der kommer flere af de unge ældre, dvs. dem mellem 65 og 80 og færre af de ældste ældre på over 80 år.

Den nye generation af ældre københavnere vil stille andre krav, har andre ønsker og andre behov. Som kommune skal vi være omstillingsparat og tænke i nye baner, når vi skal formulere fremtidens ældretilbud. Det er noget, vi skal begynde at forberede os på allerede nu.

Samtidig har vi stadig en stor udfordring i forhold til rekruttering og fastholdelse af medarbejdere i ældreplejen. Det skal vi fortsat have fokus på og her kommer initiativerne for byens bedste arbejdsplads til at spille en central rolle. Vi skal blive bedre til at brande kommunen og skabe rammerne for kommunen som en attraktiv arbejdsplads. Nedbringelse af sygefraværet kommer også til at stå som en vigtig del af denne indsats.

Socialdemokraterne ønsker at skabe rammer for et aktivt og indholdsrigt ældreliv, på det område er ensomhed en af de helt store udfordringer. Alt for mange ældre oplever isolation og ensomhed i takt med, at alder og svigtende helbred gør det sværere at vedligeholde sociale kontakter.

Derfor har vi en opgave med at hjælpe de ældre til at skabe nye netværk og vedligeholde dem. Konkret foreslår vi en pulje til udflugter og aktiviteter til de ældre københavnere, som vil give dem mulighed for at mødes på tværs og få nye interesser.

Det andet store område inden for sundheds- og omsorgsforvaltningen er folkesundheden. Og på sundhedsområdet står vi i dag i en situation, hvor der er voldsomme forskelle på sundhedstilstanden bydelene imellem.

Jeg kan nævne som eksempel, at der findes bydele i København, hvor sundhedstilstanden er forenelig med Albanien, andre bydele, hvor sundhedstilstanden er forenelig med Søllerød Kommune. Det kan vi ikke være bekendt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. september 2007

Det er tydeligt, at nogle grupper har langt sværere ved at foretage de livsstilsændringer, der skal til for at nedbringe risikoen for livsstilssygdomme. Det må være en prioritet at udligne forskelle, og her skal vi først og fremmest se på forebyggelsesindsatsen.

Sundhedscentrene er en central del af denne indsats, fordi de tilbyder et kom-ind-fra-gaden alternativ til de praktiserende læger. I den kommende tid skal vi se på, hvilken effekt de nuværende sundhedscentre har, og i fremtiden ser vi gerne sundhedscentrene udbredt i alle bydele som led i indsatsen for at udligne den ulighed, vi oplever på folkesundhedsområdet.

Borgmester Mogens Lønborg fra De Konservative og Carl Christian Ebbesen fra Dansk Folkeparti nævnte i deres tale i torsdags, at budgetaftalen skal have stort fokus på ældreområdet. Det glædeligt, at andre i BR også ønsker at sikre de ældre borgere i kommunen en tryk og en god hverdag både i eget hjem og i kommunens plejeboliger. Det vil jeg gerne kvittere for.

Borgmester Mogens Lønborg nævnte, at der bl.a. er brug for flere hænder til området, og Socialdemokraterne vil gerne arbejde for at tiltrække flere gode medarbejdere til at pleje de ældre i kommunen. Der har vi et fælles projekt om at gøre hjemmeplejen mere attraktiv som arbejdsplads.

Herudover er hjemmesygeplejen i kommunen presset, det er ikke nogen hemmelighed, de er under pres fra hospitalerne, hvor patienter bliver udskrevet hurtigere end tidligere år. Dette område står dermed med en ny udfordring, Københavns Kommune har i forhold til andre større byer, som vi normalt sammenligner os med et lavt budget pr. borger inden for dette område og oplever samtidig et stigende udgiftspres. Dette er der et behov for at se på for at sikre kommunens ældre borgere den bedst mulige hverdag.

Det var ordene, og jeg ser frem til debatten i dag og til de kommende budgetforhandlinger.

(Kort bemærkning).

Jette Bergenholz Baurup (A): Jeg vil da godt sige til Ikram Sarwar, at det var en rigtig god beretning. Men når nu der bliver sagt, at ældre skal have andre tilbud, så håber jeg, at det at ældre skal have andre tilbud også omhandler ældre på plejehjem.

Jeg kommer lige fra et plejehjem, hvor jeg ser de ældre dehydreret, kommer ind som svingdørspatienter på hospitalerne, hvad kommer det ikke til at koste. Det kan godt være, det ikke kommer til at koste Københavns Kommune, men det kommer til at koste sundhedsorganisationen i al almindelighed.

Derfor vil jeg bede om, at også borgmesteren tager med, fordi det håber jeg er noget af det, som også skulle have været med her med Socialdemokraterne, men at man tænker i mennesker, at man tænker i aktiviteter, at man ikke lader ældre sidde på et plejehjem hver dag og bare kigge ud i luften. De får morgenmad, de får frokost, de får aftensmand, det er de eneste højdepunkter, de har. Vi kan simpelt hen ikke være det bekendt i 2007.

Det samme gælder også ældre i eget hjem. Når vi ved, hvis man har lavet en kriminalitet, så kan man få en gårdtur, sidder man alene derhjemme og ikke kan komme på gaden, så er der ikke én, som sørger for, der er ikke engang tid på hjemmehjælpen til bare at tale med den ældre, komme på gaden, få noget motion, måske få noget mere aktivitet ved at se de varer, man gerne vil have, frem for at sidde og krydse af derhjemme.

Jeg håber, det bliver taget med i det her budget. Og ellers er jeg ganske enig med min partifælle. Jeg synes bare, det skal præciseres, fordi jeg ser det på de plejehjem, jeg kommer ud til. Det er ikke, fordi personalet ikke gider, men det er altså noget med, hænderne er der måske ikke, men de er der, at man kunne ansætte, hvis man lavede en ordentlig personalepleje, så behøver man ikke alle de vikarer til dobbeltpris, som ikke engang er uddannet. Efterhånden er det ved at blive en forretning, kom ind som vikar, så får du dobbelt løn, og det går bare ud over alle de andre og især ud over pensionisterne.

Jeg håber, man finder ud af noget, så de ikke bare sidder inaktive, for det er endnu dyrere.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. september 2007

Anette Holst Christensen (A): Vi har netop haft en rådhusdag om ældrepolitikken, hvor Sundheds- og Omsorgsudvalget debatterede med flere hundrede deltagere. Det var en rigtig god oplevelse, og Socialdemokraterne glæder sig til at se politikken komme til liv, f.eks. ved at modvirke ensomhed og ved at sikre det gode dagligliv, som jo også er blevet efterlyst fra flere sider.

Det gode hverdagsliv det er både i det store, men gode tilbud, der omfatter alle borgere, men det er også et spørgsmål om overskud til det gode måltid f.eks. med lys på bordet, blomster og servietter på plejehjemmene.

Ligeså glæder Socialdemokraterne sig til fortsat at udvikle sundhed og forebyggelse, så det sikrer sundhed for alle borgere. Ikke mindst mener Socialdemokraterne, at indsatsen for at fastholde vores dygtige medarbejdere, give dem mulighed for faglig udvikling og uddannelse, er helt uomgængelige.

Derfor kan det mindst talt undre en, og man kan føle, ørerne begynder at falde af, når man under den verserende budgetdebat hører følgende udsagn: Det er jo erhvervslivet, der skaber velfærden, sagt af borgmester Mogens Lønborg, og så punktum. Erhvervslivet oplever fremgang, hvilket jo i den grad kommer det offentlige og borgerne til gode, vækst i det private er en forudsætning for høj service, er en mildere version af samme skuffe fra borgmesterens skrevne budgettale.

Ikke noget med at nuancere udsagnet med, at andre grupper også har fortjent anerkendelse i den anledning, ikke noget med at inddrage indsatsen fra de medarbejdere i Københavns Kommune og andre steder i den offentlige sektor, der hver dag skaber velfærd for borgerne.

Velfærden skabes, og den velfærd den skabes også for de borgere, der ikke ville have mulighed for at betale for velfærden andre steder. Og hvor ville erhvervslivet være uden skoler, børnehaver, ældrepleje, infrastruktur og affaldshåndtering for nu at nævne nogle få ting.

Hvorfor nu nævne ældrepleje i den forbindelse. Det er umiddelbart indlysende, at medarbejdere i erhvervslivet skal have passet deres børn, så indlysende at erhvervslivet, dvs. Dansk Industri for år tilbage slog i bordet, for nu skulle pasningsgarantien ikke bare være et luftkastel. Dansk Industri havde jo brug for, at medarbejderne kom på arbejde.

Der gælder naturligvis samme ræsonnement på alle andre omsorgsområder, ja, erhvervslivets skabelse af velfærd var og er i allerhøjeste grad afhængig af velfærdstilbud i det offentlige system.

Så rigdommen, også den rigdom i erhvervslivet er skabt på grund af velfærdsstaten, ikke på trods af den.

Vi råber på medarbejdere i den offentlige sektor, vi laver uddannelsesforløb, fastholdelsesforløb og m.v., og det støtter Socialdemokraterne varmt, men det ville vi næppe gøre, hvis ikke velfærden i allerhøjeste grad blev skabt i det offentlige.

På sidste sundhedsudvalgsmøde havde vi netop en sag om en privat udbyder, der gik ned, og hvor bl.a. forvaltningen måtte træde til, være backup, sådan at borgerne ikke led nød, og det kunne forvaltningen gøre ved at gøre en ekstra indsats.

Her bliver borgmester Mogens Lønborgs udsagn om, at det er erhvervslivet, der skaber velfærd, jo ekstra interessant. Her må forvaltningen stille sit beredskab til rådighed for erhvervslivet, og det er jo dybest set at sætte skatteborgerne til at være økonomisk sikkerhedsnet for erhvervslivet. I hvor høj grad skal det ske? Private udbydere kan være en berigelse og et velfungerende offentligt system, men der må være en balance og en rimelighed i de krav, der stilles til de udbydere, der gerne vil operere på feltet.

Det skal huskes, at det frie valg, som roses i forbindelse med det private udbud, jo dybest set er et hensyn til brugere, der har evne til at vælge. De borgere, der ikke har evne til at vælge, skal opleve gode tilbud og ikke, at forvaltningen bruger ressourcer på at redde private udbydere.

Jeg vil slutte af med endnu et citat fra borgmesterens skrevne budgettale, ”jo flere markedsliggende kræfter, vi kan indføre, jo mindre bureaukrati”, fint nok, men det står jo i en anelse modstrid med, at forvaltningen skal træde til, når private ikke kan.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. september 2007

Så lad os få udviklet et ældreområde, hvor hensynet til de resourcesvage, der ikke kan vælge, ikke sættes over styr af hensynet til erhvervsinteresser.

Bo Normander (B): Jeg vil også ganske kort opridse mit og Det Radikale Venstres bidrag til sundhedsområdet og ældreområdet.

Vi ved, at københavnere lever kortere end resten af danskerne, og danskerne lever igen kortere end både finnerne, nordmændene og svenskerne. Det her efterslæb er en kæmpe sundhedspolitisk udfordring. Det er Det Radikale Venstres ambition at få danskernes middellevetid op på samme niveau som i vores nordiske nabolande.

Det kræver en langt mere ambitiøs investering i folkesundheden både i København og på landsplan. Vi må have alle dele af samfundslivet til at forpligte sig at bidrage. I Borgerrepræsentationen har vi et stort medansvar for at højne folkesundheden.

Sidste år vedtog vi i København en ny sundhedspolitik. Nu skal der handles, også når kommunens budget skal lægges. Det Radikale Venstre ønsker en forebyggende indsats for socialt dårligt stillede børn og voksne. Der skal afsættes penge til sundhedsfremme i udvalgte almene boligområder og for socialt udsatte børn. Det gælder om at mindske den sociale ulighed i sundhed i København.

Motion går hånd i hånd med sundheden. Det Radikale Venstre vil bl.a. gøre København til verdens bedste cykelby, og fordoble cykelinvesteringerne.

Det Radikale Venstre ønsker kvalitet i måltidet i byens køkkener. København skal gå forrest med sund, ernæringsrigtig kost og økologi. På de områder, bl.a. på vores plejehjem, hvor det kniber med at nå målet om 75 pct. øko-mad, skal der gøres en ekstra indsats.

På ældreområdet skal der være mere tid til omsorg og samtale, man kan spørge sig, hvad er det i tiden, der gør, at alt skal gå hurtigere og hurtigere. Ældre og folk, der arbejder i ældreplejen, oplever de direkte konsekvenser af denne tendens, både i hverdagen og i den relation, de har med hinanden.

Ikram Sarwar var i sin tale inde på det her om, at vi skal have byens bedste arbejdsplads, og det er en politik, som Det Radikale Venstre bakker op om.

Sundhed og trivsel for ældre skabes ved at få en bedre basisnormering på plejehjem og mere tid til den enkelte i hjemmeplejen og hjemmesygeplejen. Samtidig skal overflødig kontrol erstattes af tillid og større ansvar til den enkelte institution og ansatte. Ældre er mennesker og ikke blot en opgave, der skal overstås. Dette skal der i budget 2008 gives rum og rammer til.

Det var sådan set alt, hvad jeg ville sige her og nu.

Rikke Lauritzen (Ø): Jeg håber, at stemmen holder, det bliver i hvert fald hverken kønt eller melodisk, det, der kommer fra min mund i dag.

Men i år har jeg besluttet at give en stor del af min taletid til en anden, til en, der virkelig ved, hvad hun taler om, når det kommer til et område, som efter Enhedslistens mening er supervigtigt, når velfærdsydelse skal prioriteres, nemlig forholdene for vores ansatte i hjemmeplejen.

Charlotte arbejder som social- og sundhedshjælper på Amager, og det følgende er hendes beskrivelse af en arbejdsdag. Navnene har hun opdigtet, men oplevelserne er skam gode nok.

"Jeg starter min arbejdsdag kl. 7.30. Vi har kun kort tid om morgenen til at udveksle nyt, støjniveauet kan godt være højt, og ofte går vigtige informationer tabt. I dag er computeren igen gået ned, så inden jeg har fået min kørebog og samlet nøgler ind, er jeg allerede bagud. Oveni har vi to sygemeldinger, så vi må køre med overlap, men det har vi prøvet før, så det går nok.

Jeg starter med at køre hjem til fru Vestager, hun skal på DC, men transporten er forsinket, så det bliver jeg også, af sted til næste besøg.

Fru Smith skal have støttestrømper på og morgenmad, men da jeg er lidt sent på den, er hendes ben allerede hævede, og hun har selv lavet morgenkaffe, for medicinen må ikke tages på tom mave.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 10. september 2007**

Husk nu at få rigeligt at drikke, minder jeg hende om på vej ud af døren, og takker selv nej til et glas saft, for ellers skal jeg tisse hele tiden, og der er ikke visiteret tid til at gå på toilettet for de ansatte.

Så er det af sted til Petersen; her går det skidt. Han faldt i sidste uge, blev indlagt og lige så hurtigt udskrevet igen. Nu sidder han med smerter, græder lidt og beder om en avis og frisk brød fra bageren, for han har ingen pårørende og magter ikke selv at gå på gaden. Beklager, jeg skal kun rede sengen og gå ned med affald, siger jeg med det ene ben ude af døren. Ville ellers gerne trappetræne med Petersen, så han kunne bevare sin gangfunktion.

Nu er jeg 28 minutter bagud, så der skal helst ikke ske for meget uforudset, det er der ikke plads til.

Næste stop er hos Rasmussen, her skal jeg møde min makker, og da jeg er forsinket, bliver hun det også. Nu skal jeg virkelig tisse, og heldigvis kan jeg godt låne toilettet her.

Foretager et lille pitstop ved skraldespandene for at få smidt tre affaldsposer ud, som har hobet sig op på cyklen, bare nu gårdmanden ikke ser mig, han bliver så sur, når der kommer fremmed skrald i hans spande.

Nu er der kun lige to besøg til inden frokost, heldigvis er kun det ene morgenmad, men da jeg ankommer, er fru Kjærsgaard klar, for hun skal på turkøb, og er på vej ud af døren, en kende møpset, og jeg bebrejder hende det ikke. Undskylder 100 gange, er der et eller andet jeg lige kan gøre. Og selv om jeg udmærket ved, det er dybt ulovligt, siger jeg ja til at poste et brev. Så hentede jeg lige 14 minutter.

Sidste stop før frokost er et rigtigt hyggebeføg, her har jeg brug for min sociale kompetence, ”psykisk hjælp og støtte”, hedder ydelsen.

Så er det frokost. Der bliver diskuteret ferieplaner, næste år er det min tur til at få alle 3 ugers ferie i træk, håber jeg. Inden jeg slutter min frokost, skal jeg lige finde en assistent eller sygeplejerske for at give en besked, og spørge til råd om et sår på Bendtsens bagdel.

Jeg skal også lige høre min gruppeleder, om hun gider rykke for de hjælpemidler, vi har bestilt, og om, hvordan det går med det kursus, jeg har meldt mig til. Køen er lang ved hendes kontor, og kurset var overtegnet, så vi må prøve næste år.

Mens jeg pakker rengøringsklude og andet grej, møder jeg Kirsten, hun har lige været på et kursus i ’kost til småtspisende’, som lyder interessant. Paradoksalt nok bliver vi grinende enige om, følger der ikke visiteret tid med til at gøre teori til praksis.

Må se at komme af sted, frokosten er overskredet med 12 minutter, men Annegrethe skal have re-settet sin PDA, og Ghita vil gerne, om vi lige kan tænde computeren, for hun vil gerne have flyttet et besøg, hvorfor er det lige i dag, den er så langsom?

Ud over min frokost på 29 minutter er der nu gået yderligere 22 minutter med praktiske opgaver. Men så er der godt nyt. En timelønnet vikar dækker mit middagsbesøg, så jeg henter lidt tid. Udveksler nøgler, skal huske værnemidler, slæber af sted med poser og tasker, går tilbage på toilettet, selv om jeg er nået halvvejs ned ad trappen.

I dag kender begge mine rengøringer, mon de kan huske mig, men der kommer jo så mange forskellige, siger de.

Det første er et pænt og nemt hjem at gå til, det er rart, når man næsten ikke kan se, vi har været her. Om jeg har tid til kaffe? Ellers tak. Men gerne et hurtigt glas juice, det er en sød dame. Så hun ikke lidt træt ud, sagde hun noget om, at hun havde været sløj. Det er svært at høre, når støvsugeren arbejder.

Næste rengøring, heldigvis er der kun to af dem i dag. Heller ikke her kan man se, vi har været her, men det er på en helt anden måde. Der burde være dobbelt så meget tid her, men det er vist noget med kvalitetsstandarder.

Så er der lige et sidste drikkebesøg på 4. sal. Håber glade hr. Willy er hjemme, han husker ikke så godt og kan godt finde på at gå sig en tur.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. september 2007

Checker uret, kan lige nå op til fyraften inden lukketid, forudsat at der ingen nødkald er. Tiden er kostbar her i hjemmeplejen.

Senere, da jeg er på vej hjem, har jeg sat tempoet væsentligt ned. En af pigerne fra nabogruppen gik grædende hjem i forgårs, det var noget med stress, sagde de andre.

Over kaffen derhjemme reflekterer jeg over min dag. Hvorfor er jeg stolt af mit fag, gør jeg en forskel, er der en skjult dagsorden, vil de gerne have jeg søger over i den private sektor? Hvorfor er der så lidt respekt for den ældre generation, at deres personlige pleje er sat under administration. Er tillid godt, men kontrol bedre, hvorfor er dette system så rigtigt?"

Charlottes historie gik lige i hjertet på mig, da jeg hørte den første gang. Vi kan ikke være bekendt, at vi ikke har en større tillid til vores ansatte. Hvem herinde ville finde sig i en arbejdsdag, der var så gennemreguleret, at selv den mindste forsinkelse risikerer at få det hele til at skride.

Sygefraværet er grotesk, medarbejderne får langvarige og kroniske lidelser. Det er umuligt at rekruttere nye folk, og vi bruger derfor absurd mange penge på vikarer. Når man hører Charlottes historie, er det ikke svært at forstå hvorfor.

Og løsningen er da også rimelig ligetil, ja, der skal mere anerkendelse af de ansattes indsats, og de skal være flere om det samme. Men der skal også være en forståelse for, at den detailregulering, der foregår p.t., er direkte ødelæggende. Der skal være rum til, at tingene skrider. Når man arbejder med mennesker, kan det selvfølgelig ikke undgås, at uforudsete ting opstår.

Arbejdet med at nytænke kvalitetsstandarderne i den københavnske ældrepleje er lige nu i fuld gang, men de nye rammer for kvalitetsstandarderne vil kun batte noget for alvor, hvis vi herinde har mod til at slække på kontrollen og i langt højere grad overlader det til Charlotte og hendes kollegaer at vurdere, hvordan arbejdsdagen tilrettelægges.

Selvbestemmelse og et større råderum giver et større ejerskab og en større tilfredsstillelse. Der er ingen tvivl om at viljen og motivationen er til stede hos den enkelte medarbejder, men det er altså op til os at sørge for, at det er muligt. Hvis ikke så fortsætter desillusioneringen og nedslidningen, den fysiske såvel som den psykiske.

At undgå, at det sker, er en af Enhedslistens vigtigste prioriteringer på ældreområdet i dette års budgetforhandlinger.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mogens Lønborg**: Jamen jeg vil blot kvittere for de mange gode indlæg, der har været på sundheds- og omsorgsområdet.

Jeg er meget enig med Rikke Lauritzen i, at vi skal i endnu højere grad vise tillid til vores medarbejdere, slække på kontrol, detailregulering, give større selvbestemmelse for vores medarbejdere. Jeg tror i og for sig også, at vi i udvalget er enige om, at det er den vej, vi skal gå. Så det er jeg meget glad for, også dine bemærkninger.

Så lige til Anette Holst Christensen. Hvis det, jeg sagde i torsdags, kan opfattes som at jeg mener alene, at al velfærd bliver produceret i den private sektor, så er jeg selvfølgelig ked af det, fordi det ved jeg udmærket godt. I konteksten var min bemærkning, at når man f.eks., partiformanden for Socialdemokraterne og alle mulige andre gode folk taler om velfærd, vi skal have mere velfærd, så er det underforstået, det er den offentlige sektor. Når FOA siger, slip velfærden løs, så er det underforstået, den offentlige sektor skal vokse.

Der var det, jeg sådan set bare ville gøre opmærksom på, at det er nu altså ikke bare sådan, at det offentlige er alene om at skaffe velfærd i vort land, den private sektor er vi altså dybt afhængige af.

Men jeg er så til gengæld også meget enig med Anette Holst Christensen i, at den private sektor er dybt afhængig af de mange ting, der foregår i den offentlige sektor. De 2 sektorer understøtter hinanden, så det vil jeg gerne benytte lejligheden til lige at understrege, hvis mit indlæg i torsdags kunne

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. september 2007

---

opfattes på den måde, og det kunne det sikkert, siden Anette har gjort det. Så i hvert fald jeg tror ikke, vi er uenige i det punkt.

Taner Yilmaz (A): Som politiker i Borgerrepræsentationen har vi to store forpligtelser. Vi skal gøre det så godt som muligt for borgerne, og vi skal gøre det så økonomisk ansvarligt som muligt.

Sundheds- og også idrætsområdet. Ingen tvivl om, at den frie og lige adgang til at dyrke idræt spiller en rolle, som rækker langt ind i alle forvaltninger. Den har betydning for integrationen, for det er gennem leg og idræt sammen med danske børn, de etniske grupper får den danske omgangstone og de danske værdier ind under huden. Værdier som kommer dem til gode i mange andre sammenhænge, for når dommeren fløjter kampen i gang, er der ingen, der tænker på, hvilken hudfarve eller tro, ham der scorede det bedste mål har.

Den har betydning for sundheden for københavnere, små som store, der rører sig, bliver ikke så let syge, som hvis de bliver siddende hjemme foran fjernsynet. Den har betydning for skolegangen, for børn, der bevæger sig, har lettere ved at lære. Børn og unge mennesker, der skal til håndbold eller svømning efter skole, har ikke tid til at strejfe om på gaderne.

Vi Socialdemokrater vil gerne skabe gode forhold for alle, og vi er ikke kun ude efter middelklassestemmer, som borgmester Mikkel Warming sagde i sin budgettale i torsdags. Men det er nu en gang meget nemt at slå ud med armene og love guld og grønne skove, det er langt sværere at holde det.

For selv om det går godt i København, er det vores fornemste pligt at stabilisere økonomien. Vi vil hellere have velfærd end skattelettelse. Afgående borgmester Martin Geertsen vil hellere det omvendte. Det skal blive spændende at se, hvordan den nye kultur- og fritidsborgmester vil gribe de modsætninger an.

Politik er det muliges kunst, og vi skal være økonomisk ansvarlige, det er vores pligt. Derfor skal vi ikke love mere, end vi kan holde.

Til gengæld skal vi holde det, vi lover, for sandheden er jo, vi skal prioritere, hvor ondt det end gør, hvor svært det end kan være, og vi skal være ærlige nok til at turde sige det højt.

Det kan være meget svært at gennemføre det, vi har lovet, når priserne stiger hurtigere, end vi og forvaltningen havde troet. Budgetterne er skredet ved flere af de ting, vi har lovet at gennemføre. Det gælder f.eks. Valby Vandkulturhus, det gælder Bellahøjbadet, det gælder Badeanstalten Helgoland. Det er rigtig svært at forklare de borgere i Valby, Brønshøj eller på Amager, der har glædet sig, at netop deres hjertebarn ikke bliver til noget, eller at det bliver en anden eller måske mere skrabet udgave end først lovet.

Derfor en ting ad gangen, det kan ikke nytte, vi sætter masser af projekter i gang, som vi efterfølgende må trække i land igen. Det kan vi ikke være bekendt over for borgerne, og vi svækker vores egen troværdighed.

Derfor én ting ad gangen. Lad os blive færdige med det, vi har lovet, før vi kaster os over noget nyt. Det er fint nok med visioner, dem skal vi også have, men som digteren Dan Turell sagde, ”mest af alt holder jeg af hverdagen”.

Lad os nu få styr på det nære, som betyder noget for folks hverdag, lad os få ryddet op i de mange ting, vi har på prioriteringslisten, så kan vi tage fat på visionerne bagefter.

Derfor vil jeg helst fremhæve nogle af de meget nære ting. Idrætsforeningen Stadion gør et virkelig stort stykke arbejde for at løfte integrationen i hele området omkring Tingbjerg og har i den forbindelse sat gang i et af de mest spændende projekter i København, nemlig Husumhallerne.

Vi burde jo som kommune gå aktivt ind og støtte sådan et projekt, som oven i købet selv har skaffet investorer og fået finansieringen på plads.

Havnen er byens livsnerve, og vi bruger den til rigtig meget efterhånden, til spektakulære ting som teaterforestillinger og havnefestival.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 10. september 2007**

Men lad os nu satse lidt på hverdagen også og give borgerne lyst og mulighed for at bruge havnen som legeplads for alle former for vandsport, og så er der mange små foreninger rundt omkring, som enten bor til leje hos kommunen eller har egne lokaler.

For relativt små midler kunne vi gøre alle de nedslidte og nærmest ulækre lokaler meget mere indbydende, så borgerne har lyst til at komme der. Det lyder måske banalt og kedeligt, det er ikke nødvendigvis noget, der giver de store overskrifter i aviserne. Men det betyder helt basalt noget, hvis vi skal lokke både små og store københavnere til at dyrke idræt. Det er jo det, der er vores fornemste mål, samtidig med at vi ikke bruger flere penge, end vi har.

(Kort bemærkning).

Peter Schlüter (C): Jeg synes lige, jeg havde lyst til at kommentere Taner Yilmaz' bemærkning omkring, skal vi have velfærd eller skattelettelser, det var ligesom det, jeg forstod, at sådan er opfattelsen, at sådan hænger verden sammen.

Jeg må nok sige, at for mig at se er det måske lidt af en vildfarelse, hvis man har den opfattelse, fordi verden hænger nu engang sådan sammen, at den dynamik, som vi vil få ved skattelettelser, kan finansiere mere velfærd. Men det er jo nok et udtryk for, at vi står hver i vores lejr, men det sjove er jo, at Socialdemokratiet selv har været inde på fuldstændig de samme tanker, som ligger bag den nuværende skattepakke, som regeringen lige har lanceret.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Martin Geertsen:** Åh, lidt historie, Taner Yilmaz, fordi jeg er sådan set enig med Taner Yilmaz i, at man jo ikke skal love mere, end man kan holde. Det gælder sådan set også i forhold til de her 2 svømmeprojekter, som jeg jo ved, at flere i Den Socialdemokratiske Gruppe igennem snart et halvt år har forsøgt at tørre af på mig i forskellige aviser.

Men jeg er jo enig med Taner Yilmaz i, at man ikke skal holde mere, end man kan love. Jeg kan huske dengang, det forlig blev indgået mellem en række partier, at jeg sådan set også tænkte, gad vide, om de har afsat penge nok.

Når jeg siger de, så er det, fordi det var en aftale, som Venstre sådan set af forskellige årsager ikke var med i, som man nu prøver at tørre den her af på undertegnede og på Venstre, så svarer det vel nogenlunde til at tage en mellemstor amerikansk pumpgun og placere den sådan ca. 10-15 m over egen fod og så ellers begynde at fyre løs. Fordi ansvaret for, at der ikke er afsat penge nok, det ligger jo sådan set ene og alene hos den tidligere socialdemokratiske overborgmester Jens Kramer Mikkelsen.

Vi var mange, der spekulerede over dengang, var det mon nok, og der er jeg ikke tilbøjelig til at give Taner Yilmaz ret i, at hans kritik af tidligere overborgmester Jens Kramer Mikkelsen er fuldt be rettigt.

Katrina Feilberg (B): For nogle år siden blev investeringsplanen for de her ualmindeligt nedslidte idrætsanlæg, som vi har i København igangsat. Det var en plan, som Det Radikale Venstre i den grad støttede og stadig støtter.

Vi er meget glade for, at renoveringen af vores idrætsanlæg nu endelig er sat i system, så vi forhåbentlig om nogle år kan bryste os af at have nogle idrætsanlæg, som er det 21. århundrede værdige.

Det gælder også på Østerbro, hvor vi står over for et kæmpeløft med en ny skøjtehal og et atletikstadion i verdensklasse.

Men det er ikke kun de etablerede idrætsanlæg, der fungerer, vi skal tænke videre end det, vi skal som by være med til at sætte bevægelse og idræt endnu mere på dagsordenen på nye og fleksible måder. Især når vi taler byrum og streetkultur.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. september 2007

Udsigten til et streetmekka på Bavnehøj er det af de projekter, hvor vi kan udbygge vores idrætsfaciliteter på en moderne og mere fleksibel måde. Mange unge fravælger i dag den etablerede idræt, ikke fordi de stopper med at være aktive, men fordi de er aktive uden for foreningsverdenen, på gadeplan og i den uorganiserede idræt.

Projekter som streetmekka, hvor vi løfter de udendørs streetaktiviteter indendørs, når det bliver for koldt og vådt i de københavnske gader, støtter vi varmt. Jeg glæder mig meget allerede nu til at se det blive taget i brug, jeg tror, vi rammer en rigtig stor målgruppe.

Før sommeren kuldsejlede ideen om en ny struktur på biblioteksområdet, før vi overhovedet var gået i gang med at diskutere, hvad det egentlig var, vi ville med bibliotekerne i fremtiden.

Da det kom ud til offentligheden, at der herinde på Rådhuset blev foreslået, at et eller flere biblioteker måske måtte lide den tort at blive lukket, trak bl.a. Socialdemokraterne i nødbremsen og meldte ud, at de ikke ønskede et eneste bibliotek lukket.

I Det Radikale Venstre fandt vi dette drønærgerligt, da der er brug for en gennemgribende reform af hele biblioteksstrukturen i København. Vi er ikke bange for at lukke et bibliotek eller to, hvis det er det, der skal til, så vi igen kan få et meget mere moderne og luksuriøst biblioteksvæsen.

Vi kan simpelt hen ikke være tjent med, at mange biblioteker i København lyser langt væk af slitage med gamle støvede reoler, gråt linoleum på gulvet og gamle langsomme pc'er, som vi ikke kan være bekendt.

Ja, mange af vores biblioteker ligner mere noget fra en kommunal institution i 70'erne end et moderne vidensaktivitetsforum i det 21. århundrede.

Derfor er der heller ikke nogen tvivl om, at vi i øjeblikket står ved en korsvej, hvor vi bliver nødt til at vælge, hvilken vej de københavnske biblioteker i de kommende år skal gå.

For Det Radikale Venstre er der ingen tvivl, vi vælger udviklingsvejen frem for afviklingsvejen.

Hovedoverliggeren for udviklingsvejen skal dog stadig være baseret på en kongstanke om, at bibliotekerne skal være allemandseje, og hvor bogudlån stadig væk udgør hovedaktiviteten, men bibliotekerne skal leve op til en moderne standard.

Bibliotekerne skal i de kommende år løftes op i en helt ny liga, den fysiske del skal simpelt hen løftes, og så skal de fremmeste it-løsninger og elektroniske services integreres på alle kommunens biblioteker.

Derfor er vi også klar til, at vi nu laver en langsigtet prioritering på vores biblioteker og sætter penge af til formålet. Vi har en kæmpestor opgave at løfte her.

I det Radikale Venstre peger vi på, at en af måderne at løfte bibliotekerne ind i fremtiden på er at samtænke dem enten med vores kulturhuse eller vores skolebiblioteker i de enkelte lokalområder, så der skabes synergier, og vi får kulturelle vækstcentre i hver bydel, som giver genlyd i hele byen.

Med et stærkt kulturelt biblioteksforum i hver bydel, kommer vi heller ikke uden om, at der mangler et bibliotek i Ørestaden. I Det Radikale Venstre finder vi, at dette har høj prioritet. Konkret forestiller vi os, at man i planlægningsarbejdet med den nye folkeskole eller i forbindelse med gymnasiet i Ørestaden snarest får indtænkt planerne om et nyt bibliotek. Derfor vil vi også gerne prioritere dette i år i forbindelse med budgetforhandlingerne.

Herudover er der en række andre projekter, som Det Radikale Venstre gerne ser blive prioriteret på kulturområdet ved dette års budgetforhandlinger. Det gælder overliggeren til Outgames, Outcities, som er en del af Outgames, som gerne skulle få begivenheden forankret hos københavnernes projekter og aktiviteter på gadeplan og gennem et flerbysamarbejde.

Det gælder styrkelsen af det internationale kultursamarbejde generelt. I Det Radikale Venstre mener vi, at København skal have fokus på det internationale engagement, derfor foreslår vi også, at vi sætter penge af til at styrke vores samarbejde med andre hovedstæder. Vi tror på, at vi stadig væk kan lære meget af andre hovedstæder, når det gælder udvikling af kunst og kulturprojekter. Samtidig med at vi også mener, at vi måske har noget, vi kan tilbyde dem.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. september 2007

Så er der lige 2 små ting, som jeg også mener, som Det Radikale Venstre gerne vil prioritere, og som jeg lige vil nævne her.

I dag er det sådan, at vores puljestruktur er meget opdelt på kultur- og fritidsområdet, vi giver penge til kunst-, kultur- og teaterprojekter og adskilt til idræts- og foreningsformål. Men idræt og kultur smelter mere og mere sammen, og mange projekter, som ikke kun kan karakteriseres som værende enten et kunst- eller et idrætsprojekt. Eksemplet kunne være det, der hedder Copenhagen Eye Theatre eller Airplay-projektet i Ravnsborggade, hvor lyskunst det vises sammen med Børn spiller bold.

Jeg så meget gerne, at vi på forsøgsbasis oprettede en ny pulje evt. under udviklingspuljen til integrerede idræts- og kunstprojekter.

Ikke mindst så har vi en lille radikal hjertesag også, det er, at vi faktisk ønsker en bevarelse af det lille børnekulturhus, der hedder Sokkelundlille, som ligger i en bydel, hvor vi har meget få aktiviteter for børn og etniske danskere.

I Det Radikale Venstre finder vi det fuldstændig dumt og tåbeligt at lukke et sted, som er velfungerende, og som tjener et stort formål i lokalområdet.

Om det så fortsat skal ligge under socialforvaltningen kan så diskuteres, men i Det Radikale Venstre mener vi i hvert fald, at det her lille sted får status som et kultur- og integrationshus også i fremtiden og derfor enten bør ligge under KFU eller Integrationsudvalget.

Det var ordene fra mig. Og i Det Radikale Venstre glæder vi os meget til den kommende måneds budgetforhandlinger, og vi tror, der er grobund for en rigtig god aftale, som tilgodeser ønskerne også inden for kultur- og fritidsområdet.

(Kort bemærkning).

Simon Strange (A): Katrina Feilberg nævner bibliotekerne og den håndbremse, som Socialdemokraterne trak i, da kultur- og fritidsborgmester Martin Geertsen meget gerne ville have gennemført den her plan om at lukke biblioteker. Det sagde vi klart nej til.

Interessant at De Radikale nu også melder sig på banen og gerne vil lukke bibliotekerne. Vi er sådan set glade for, at vi trak i håndbremsen og måske endda beklager, at vi ikke gjorde det tidligere. Det handler selvfølgelig om, at vi gerne vil være med til at tænke nyt, men vi vil til gengæld gerne være med til at lave en god langtidspanlægning, en prioriteringsplan og herunder specielt også gå ind og tænke samtænkning, som vi har snakket så mange gange om med medborgerhuse, eller kulturhuse, er det jo heldigvis i dag og mange andre områder. Så lad os gøre det.

Når vi siger samtænkning, så er det også, fordi en af de ting, som er interessante i de kommende år, hvordan vi kan tænke de her kultur- og idrætstilbud sammen med de øvrige faciliteter, vi har i kommunen. Derfor er vi også glade for at se, at der er en lang række borgmestre, i hvert fald en kortvarig borgmester, der er til stede her i salen under min tale.

For det er helt afgørende, at vi samarbejder på tværs om at få tænkt vores institutioner større og bredere, sådan at vi udnytter de mursten, vi allerede har i byen. Kulturaktiviteter kræver mange gange mursten, men det er nogle, vi har, lad os prøve at bruge dem på nye måder. Det er i hvert fald noget, som vi i Socialdemokratiet gerne vil sætte os ned og tænke over.

De sidste 30 sekunder vil jeg lige bruge på at nævne den ting, der kunne følge op på det, nemlig tilgængelighed. Vi synes, det er enormt vigtigt, at byen bliver tilgængelig, at man kan komme ud og dyrke sporten, der hvor man er, uden at man skal rejse langt efter den for at dyrke den. At vi kan komme ud på gaderne, at vi kan komme ned i havnen, at vi simpelt hen sørger for, at kunst, kultur, sport og idræt bliver der, hvor folk de er og gør det nemt og attraktivt for alle mennesker at dyrke den.

Bjarne Fey (F): Det skal ikke være nogen hemmelighed, at jeg ikke agter at bruge de her 59 minutter og 46 sekunder, der står heroppe, næsten ikke.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. september 2007

Det skal heller ikke være nogen hemmelighed, at min tale her bliver lidt et mosaikstykke. Jeg havde overvejet, om man overhovedet skulle sige noget i dag, lidt på baggrund af de store udfordringer, der findes på alle andre områder. Det er sådan, at SF, og jeg tror også mange andre partier, er af den opfattelse, at der er store udfordringer på en lang række andre politikområder, som skal løses, som er ret væsentlige. Det er i hvert fald på BUF-området, men det gælder sådan set også andre, sundhedsområdet er blevet nævnt op til flere gange i dag, meget venligt. Socialområdet ikke så ofte, men der er også store knaster der. Så er der jo næsten ikke noget tilbage til kulturen. Det er jo sådan set synd og skam, fordi det er egentlig talt der, hjertet er, det er sådan set der, hvor ånden er, det er der, hvor der er højt til himlen, det er der, hvor man måske kan løfte det lidt.

Så lad os prøve at tage det meget prosaisk og starte bagfra ved først at takke for de udmærkede indlæg, der kom tidligere, det lyder spændende, det lyder også meget fornuftigt. Og jeg synes, det var snusfornuft, der kom fra Taner Yilmaz' side af, ingen nye initiativer, før de gamle er på plads. Det er sådan set et slogan, han næsten kunne have tyvstjålet fra borgmester Klaus Bondam, det var et radikalt slogan i forrige periode.

På trods af det er det sådan, at næsten alle har jo lyst til ikke kun at rydde op og reovere, men også gerne vil skabe nye monumenter. Jeg tror ikke kun, det var den tidligere BR-samlings skæbne, svaghed, jeg tror såmænd også den nye forsamling vil begå nogenlunde de samme, jeg vil ikke kalde det fejl, men have samme ønske, samme drivkraft ikke kun at rydde op, men sådan set også skabe nyt.

Hvis man endelig skulle tage det meget, meget bogstaveligt, hvad man sådan set godt kunne have sympati for, jeg kunne sådan set også godt selv ønske, man gjorde det, så skulle vi bare være lidt mere konsekvente, når vi får mange ønsker i salen, som vi hele tiden sender videre til udvalgshenvisning og videre i budgettet.

Måske er det sådan, som jeg sagde forleden, at når man sender ting til udvalgsbehandling, så er det et nej, problemet er bare, at borgerne ikke rigtigt ved det. Så har vi lige en kommunikationsbrist.

Jeg skal ikke komme længere ind i diskussionen omkring svømmehaller og vedligeholdelse. Jeg vil bare sige, vi havde stort set samme udveksling med De Konservative, med De Radikale, Socialdemokraterne og SF omkring bordet, hvor vi sådan set i stilfærdighed nævnte fra SF's side, om vi ikke skulle bruge nogle af de penge, som vi nu ikke har i Valby, det er betinget af et salg af grunden i Valby, om ikke vi lige skulle prøve at få reoveret, inden vi gik i lang med at lave en ny hal. Det havde man ikke ønske om.

Det skal nok blive flot engang, fordi jeg har et godt råd til alle folk, der kommer og spørger mig, hvad tror du, vores projekt kan gå igennem, tror du, vores fantastiske projekt kan gå igennem, det er på Holmen, det er på Sundbyøster, det er projekt i Bavnehøj, det er Husum f.eks. Så siger jeg til dem, ja, det kan godt være, jeg tror ikke så meget på det. Men hvis man nu har en god portion tålmodighed og stædighed og vilje, så lykkes det nogle gange ad åre, måske 15 år, 20 år, måske også kortere tid. Der er ikke så meget andet at sige til folk, de må kæmpe hårdt ved, og der er jo en grænse, og det er kommunens samlede økonomi, om det kan lykkes, det er i hvert fald den ydre ramme. Og så det andet det er stædighed og vilje, tålmodighed.

Vi har i hvert fald i SF, skal vi sige, igen den prosaiske del af det, det er sådan, vi sådan set også gerne vil følge til dørs med de ting, som vi har sat i søen her, Bavnehøj-Nørrebro-kabalen, nogle af de kulturhuse, vi har, nogle af de ting, der er sat i spil omkring Østerbro og lign., dem vil vi sådan set gerne have, vi følger til dørs de beslutninger, vi mere eller mindre har sat i værk, eller ikke sat i værk, men har sat i søen. Jeg synes, de skal følges til dørs, inden vi begynder at opføre alt for meget nyt.

Og så var der nu, nu går jeg over til min gamle tale i 2003, som også var talen i 2006, kun en del af det, kun en del af det.

Hvis vi nu er rigtige socialister, det er vi ikke alle sammen, men rigtig gerne vil have social uligning, gerne vil have indkomstudligningen til at fungere meget, meget bedre, og ikke vil have større ulighed i det her samfund, så starter det ét sted, og det starter med børnene.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. september 2007

Det er fuldstændig klart, og det er bevist i talrige undersøgelser, desto bedre, desto tidligere vi sætter ind med en ordentlig socialpolitik, en ordentlig uddannelsespolitik, en ordentlig familiepolitik, en ordentlig kulturpolitik, desto før vi gør det, desto mere et velafbalanceret samfund får man.

Skævhederne starter som små, og de vokser sig større, derfor drejer det sig om at udligne skævhederne fra starten af.

Når man så ved, at den viden, som børn skal have for at klare sig godt i voksenlivet på arbejdsmarkedet, den viden, de skal have, den kompetence, de skal have, den tilegnes en stor del af det i folkeskolen. Man kan sige, det er noget af det basale. Men når man nu laver nogle af de her fantastisk store tidscases, så er det sådan set kun halvdelen af de kompetencer, der er nødvendige, man tilegner sig i en folkeskole, altså omkring fagligheden.

Der er det sociale, der er egenmotiverne, der er lige så meget drivkraften, ville noget, lære noget, være kreativ, at opsøge viden, det skabes andre steder. Det skabes i frirummet uden for institutionerne, hvorfor er det så, vi hele tiden opfatter kultur, fritidsliv, idræt som noget second chance, noget der er næsten lige så vigtigt som folkeskolen, næsten lige så vigtigt som børnehaverne. Hvorfor er det ikke på lige fod?

Er det, fordi vi ikke rigtigt tror på, at børn lærer, når de er sammen med andre børn, er det, fordi vi kun tror, de lærer noget, når de er sammen med voksne, er det, fordi man ikke tror, der er motivation, der er refleksion, der er selvlæring, når man er sammen med andre børn. Det kan godt være, det er det.

Men ofte, når man snakker børn- og ungepolitik, det har jeg hørt ofte, vi skal satse på børn og unge, så snakker vi sådan set om arbejdsmarkedsvilkår, om at have en børnepasningsordning, som fungerer, ikke om hvordan vi giver børn en ordentlig livskvalitet i deres fritid.

Det drejer sig selvfølgelig om økonomi, og der hvor stemmerne er det er ude hos de voksne, børnene kan ikke stemme, de stemmer kun indirekte via mor og far. Det betyder måske ikke så meget.

Det tror jeg alligevel, jeg hører jo fra folk her, at de vil det sådan set gerne, men det er ligesom, de ikke tror på det. Jeg mener stadig væk, vi når kun halvvejs med børnene, hvis vi satser på daginstitutionerne, og hvis vi satser på skolerne.

Men lad os nu få styr på det, og når vi så har fået styr på det, så synes jeg, vi skulle kigge på en lange bane og så love hinanden, at når vi har styr på daginstitutionerne og skolerne og socialpolitikken og alt det andet, så kigger vi også på børnenes frie liv uden for institutionerne.

Der er tre ting som overskrift for det her lidt at have overblikket og det lange syn, og det hedder Fur, som er et godt mikrobryggeri, sådan set en lille ø oppe i det nordjyske, laver fremragende renæssanceøl. Men det har ikke noget med det at gøre, men det er 4 ting. Vi skal simpelt hen fokusere på børns frie leg, frirum, ikke frie leg måske, jo, det kan også være, men i hvert fald det frirum, de har uden for institutionen, hvordan giver vi det bedst muligt.

Vi skal simpelt hen også kigge på, at det skal være et udfordrende miljø for børnene, det skal være stimulerende for, at de tør udfordre sig selv, det var U'et og så R, vi skal også stimulere det reflekterende menneske, at kunne turde orientere sig i livet, tænke over det, turde træffe beslutninger, være intuitiv. Det er nogle af de kvaliteter, vi ved, der er brug for, når vi bliver lidt ældre, det er ikke bare en facitliste, men det er at kunne orientere sig.

Der er nogle elementer, der er rigtig vigtige her, det er selvfølgelig, at de har nogle gode tilbud, og så kommer temaerne jo.

Vi skal ind og styrke børnekulturen, der kom den, børnekulturen, og der ligger meget håndgribeligt nogle ting lige foran os, Sokkelundlille, den skal selvfølgelig reddes, den skal ikke ligge i socialforvaltningens sparekasse, vi skal selvfølgelig have proppet nogle penge i det og rykke den over i Kultur & Fritid, hvor den hører hjemme under børnekulturen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. september 2007

Når vi nu er i gang her, hvorfor ikke tænke børnekultur ind, når vi nu bygger heldagsskoler og sige, det skal der også være frirum for børnene her. Det kunne være, Hillerødgade skulle udbygges og også have et børnekulturelt tilbud her. Det kunne være ude i Valby, det kunne være andre steder.

Ungdomshuse vil jeg også godt nævne her, der er nogle, der vil sige 69, jeg vil sige mange andre ting også. Jeg vil også sige 47, og det er igen ikke Carlsberg 47, jeg hentyder til, men det er Club 47 ude på Amager, som jo kunne blive omdannet til et ungdomshus, ikke ungdomshus 69, men musikens ungdomshus, hvor det er pædagogfri zone, hvor vi har forfærdeligt få frizoner for de unge mennesker.

De dropper ud af foreningslivet, idrætslivet, når de fylder omkring 12 år. Når de er 12-13 år begynder de, de læser forhåbentlig deres lektier, de starter på et studie, får noget arbejde, begynder at få kærester, og de bliver ekstremt kommercielle i deres kulturforbrug, fordi der er stort set ikke noget ud over ungdomsskolens, skal vi sige, meget stive uddannelsestilbud, så findes der ikke specielt meget. Specielt ikke når man tager ungdomsskolen op til omkring nogleogtyve år.

Vi burde have flere pædagogfrie ungdomshuse i denne by i stedet for pædagogstyrede ungdomsklubber med bredere rammer. Et bud kunne være at omdanne nogle af de nedlagte ungdomsklubber her til ungdomshuse for ungdommen. Der er sådan en dagsorden, synes jeg, der er større end bare 69 her, det er, at vi simpelt hen skal sørge for, at det frirum, de unge mennesker har, den fritid de har, der skal de bruge nogle ordentlige lokaler.

Vi kan jo se, at vores kulturhuse ikke rummer dem i hvert fald. De middelalderfort, som de er, er måske også godt nok til den gruppe, men flere ungdomshuse i fremtiden.

Jeg er meget enig i de betragtninger, der blev gjort fra Socialdemokraternes side omkring fremdriften i kulturhuse, biblioteker, den langsigtede struktur. Det lægger også på til det refleksive samfund, som jeg var inde på tidligere. Det kan vi sagtens nikke til, lad os prøve at komme i gang med at lave en ordentlig plan for det.

Den sidste ting, og igen når vi snakker om det frie byrum udendørs bliver ikke brugt udfordrende nok, det kan være mange ting, det kan være fysikken, der ikke er indrettet til det, det kan simpelt hen også være, der ikke er åndsnærvær nok, eller demokratiet ikke er gearret til det, eller økonomien ikke er til det.

Når vi sammenligner os med andre byer på 6-by nøgletal, så har vi et halvt budget af, hvad alle andre bytal har. Sammenligner vi os med de nordiske steder, hvad de bruger på kultur, så ligger vi også under niveau her. Det kunne være rart at bruge 6-by nøgletal her omvendt, ikke bare som et middelmådstal, vi skal ned på, men sådan til at løfte vores eget kulturbudget.

Jeg synes, vi også skulle se på den lange bane, på at bruge nogle penge, det kunne være på kulturbegivenheder, eventpulje, men også til at gå ud og udfordre byrummet hele året på alle tider af døgn til gavn for børnene og de unge og familierne, for det frihedselskende, udfordrende og refleksive kulturelle samfund.

(Kort bemærkning).

Simon Strange (A): Jeg vil bare kvittere for Bjarne Feys indlæg.

Og så sige omkring det sidste, du nævner, omkring at nu skal de her i virkeligheden kulturentreprenørerne, som jeg hører det som, som kommer ud og laver en masse aktiviteter, som vi jo gerne vil kunne give penge til. Mange af de ting, som man jo støtter i andre byer også i de nordiske byer, er jo, at folk kommer ud og laver begivenheder for at lave de her kulturaktiviteter.

Der skal vi jo være glade for, at vi i København har så ufatteligt mange kulturentreprenører, som i virkeligheden tilføjer ikke bare en lille del, men en meget, meget stor del af de kulturelle aktiviteter og muligheder, man har i vores by.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. september 2007

Så selvfølgelig er det vigtigt, at man får nogle frie midler, Bjarne Fey, til at kunne imødekomme mange af de her ønsker om at kunne lave begivenheder og kunne lave festivitás. Så det skal vi selvfølgelig også ind og kigge på, hvordan får vi nogle flere frie midler ind i det der projekt.

(Kort bemærkning).

Ben Haddou (C): Ja, det lød meget smukt hr. Bjarne Fey omkring nogle alternative ungdomshuse rundt omkring på især måske nedlagte ungdomsklubber. Men det der er det store spørgsmål det er, hvis der ikke sættes nogen grænser, og ingen voksen må indblande sig eller noget som helst, heller ikke det offentlige, så er der jo heller ingen grænser for deltagere, hvem der kan deltage.

Det vil sige, de her ungdomshuse, som også Jagtvej 69, vil blive magnet for hele Sjællands unge om at valfarte til København til vores ungdomshuse og bruge dem totalt gratis. Selvfølgelig skal vi som hovedstad kunne tilbyde kulturarrangementer for alle danskere, men som regel så betaler man for at deltage i de kulturarrangementer. Men det som hr. Bjarne Fey siger, det er, at vi skal stille nogle ungdomshuse til rådighed for alle unge, også dem der bor uden for København. Skal københavnere betale via skattebilletten for, at unge fra andre kommuner deltager i vores ungdomshuse?

(Kort bemærkning).

Bjarne Fey (F): Ja.

Jens Kjær Christensen (Ø): Når man hører Bjarne Feys tale, den bliver for resten sjov at læse, når den engang udkommer på vores hjemmeside, så kunne man, når man nemlig kun hører den, let blive forfalden til at mene, at F faktisk vil en hel masse ting.

Men jeg er sikker på, at når jeg når at genlæse den på et eller andet tidspunkt, så vil det med al tydelighed fremgå, at det, Bjarne Fey leverede her, det var det, man kalder et forsøg på at gyde olie på forventningsvandene. Han vil i virkeligheden ikke rigtigt love noget.

Og det er rigtigt, Bjarne Fey brugte meget af sit tidligere materiale, som altid ender op med noget med børn, og det er vi jo alle sammen enige i i øvrigt herinde i byen og herinde i Borgerrepræsentationen, ikke.

Så vil jeg sige, Enhedslisten står i en noget anden situation, vi er jo ikke så beskedne, som SF er, for det er vel nogenlunde klart feset igennem her i torsdags, at vi er klar til at bruge pengene, altså dem vi har vel at mærke, ikke dem vi ikke har.

Det vi er klar til, vi ved selvfølgelig udmærket godt, at der er grænser for, hvor hurtigt man kan bruge penge, det ved vi her fra Borgerrepræsentationens arbejde, jeg skal ikke komme nærmere ind på det. Så derfor er det nødvendigt på alle de væsentlige områder og også på kulturområdet at lave flerårige aftaler, hvis der virkelig skal ske ændringer. Det har vi delvis gjort omkring reovering af idrætsanlæggene, eksempelvis sidste år

Så vil jeg starte med at takke Det Radikale Venstre, og det er meget sjældent, det falder i min lod, jeg vil specielt takke selvfølgelig Katrina Feilberg for overhovedet at have opdaget, der er noget, der hedder biblioteker. Det er som talt ud af vores mund det meste af det, der blev sagt, bortset fra at udgangspunktet var forkert. Man skal ikke starte med at nedlægge biblioteker, det er ikke den øvelse, man starter på, og det var det faktisk, Katrina Feilberg kom til at reproducere netop den proces, hvor det endte med, at det jo i virkeligheden kun var Venstre, som var interesseret i færre biblioteker.

Det kom måske aldrig ud til den undrende befolkning, at det i virkeligheden var en spareøvelse, det var en ren spareøvelse med bibliotekerne, man ville skære nogen væk og lave nogle større, og i det regnestykke hovsa hopsa, så så det ud, som om det enkelte bibliotek, uanset at der blev meget længere til det, altså afstandsmæssigt, det så blev et bedre bibliotekstilbud, man fik.

Men der er ingen grund til at gå i yderligere detaljer, Bjarne Fey har også prøvet at antyde, at der er noget, der hedder biblioteker, her vil I have Enhedslistens helhjertede støtte i at lave en flerårig

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. september 2007

---

plan, det er både renovering af bygningsmassen, det er nybyggeri, og det er selvfølgelig højnelsen af kvaliteten i bibliotekstilbuddet.

Man kan næppe gøre det for under 4 x 50 mio. kr., vil jeg bare lige gøre opmærksom på, og det er, når man ikke er så ambitiøs. Det er bare for at give jer et tip til, når tallene virkelig skal sættes på en plan.

Færdiggørelse af projekter er der blevet diskuteret meget om også her i dag, og skyldsspørgsmålet farer rundt i salen, hvem er ansvarlig. Hvis jeg nu var lige så perfid som andre, ikke medlemmer af Borgerrepræsentationen og andre politikere uden for Borgerrepræsentationen og begyndte at påstå, at den person, der er ansvarlig for dette og hint, der er besluttet her i forsamlingen, men endnu ikke gennemført, så vil jeg mene, det var en fuldkommen urimelig måde at gribe det an på.

For sagen er jo, jeg kan hurtigt ridse 4 beslutninger op, nej, i hvert fald 3 beslutninger op, som ikke er gennemført endnu. Der er de to henholdsvis Bellahøj Svømmehal, og så var der Vandkulturhuset i Valby, og så er der altså også Hans Knudsens Plads, altså nyt kulturhus, det diskuterede vi, som nogle husker, først i forbindelse med billig-bolig-projektet ovre på Beauvais-grunden. Glem det, vi har flyttet fokus over på selve pladsen.

Ingen af de huse er blevet til noget som helst endnu. Og helt ærligt, det er noget skammeligt at se, hvordan man synes, man – synes jeg - prøver at påstå, at det er en enkelt persons værk, enten fordi de har været modvillige, hvad er decideret løgn.

Punkt 2, at de burde have kunnet have så stor markedsmæssig indsigt byggeteknisk indsigt, altså som langt overstiger i øvrigt økonomiforvaltningen her på Rådhuset. Det er jo en interessant betragtning at komme med.

Økonomiforvaltningen har været med i alle disse processer, vi snakker om, og der er ingen, der har været onde, at markedet kan virke ondt på os, det er en sandhed, det er der i øvrigt ikke mange, der tager politiske konsekvenser af eller drager konklusioner af, men det er virkeligheden. Og sådan ligger det.

Om det fra start af er blevet underfinansieret, tja, det må man jo spørge dem, som traf beslutningerne og gav oplægget. Lad os tage de 2 vandkulturhuse, det var jo heller ikke Enhedslisten, der fik lov til at sætte beløb på, men med datidens tal virkede det ganske sobert, at det var de tal, der kom frem for pokker. Derfor synes jeg også, det ville være ganske urimeligt også at anklage Jens Kramer Mikkelsen for, at det var hans skyld det hele. Det er det ikke.

Det man kan lære af, det ene er, at når man træffer en beslutning, så skal man gennemføre den, fordi man har sat så mange forventninger i gang ude i lokalområderne, og man skal være indstillet med de her anlægsudgifter, at det nok er noget usikkert, hvad det egentlig koster.

Det betyder så måske modsat, at man skal være påpasselig med, hvor mange man sætter i gang på samme tid selvfølgelig. Så jeg mener, med de beslutninger, der er blevet truffet her, og også Østerbro Stadion med ny skøjtehal, der er ikke noget at gøre, der skal skaffes finansiering, og det bliver også flerårigt, for at gennemføre det, der egentlig er besluttet her i Borgerrepræsentationen.

Så er der en lang række andre projekter, som vi slet ikke er nået til, og som nyder stor sympati i så at sige alle partier. Jeg vil lige nu nævne én, ikke Bavnehøj heller ikke Holmen eller Sundbyøsterhal, dem kender vi jo alle sammen til hudløshed.

Jeg vil nævne en, som ingen har nævnt, jeg tror ikke engang skoleborgmester Bo Asmus Kjeldgaard i sin visdom inspireret af Bjarne Fey er kommet i tanker om det. Det kommer muligvis nu, efter hvad jeg har sagt, det er denne lille skaldede million, der skal til, det er en beslutning, skolen på Islands Brygge skal bygge en gymnastiksal eller en idrætshal.

Vi har faktisk været i den, jeg ved ikke hvor mange gange, meget ofte er det endt med, at det blev en gymnastiksal. Det er jo så der, hvor fremtidsperspektivet skal være på plads, selvfølgelig skal man lave en idrætshal der, så man får en meget mere fleksibel udnyttelse til glæde også for alle børn og un-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. september 2007

---

ge i lokalområdet. Der mangler også penge, kun 1 million næste år, men selvfølgelig så skal der falde penge næste år igen i 2009.

Sådan nogle overvejelser, når der snakkes så meget om faglighed for Alle og jeg skal give dig, og når folk fra Sundhedsudvalget kommer herop og ih hvor er det vigtigt at bevæge sig, ja, den er god med jer, hvordan tænker man det ind i strukturerne.

Når man f.eks. foreslår, at man skal nedlægge skoler eller lægge skoler sammen, så ville jeg anbefale, at man tog et Kraks kort over, hvor de københavnske folkeskoler er placeret og tog ud og så, hvad deres friarealer bestod i, hvor meget friareal der var. Hvis man virkelig havde forestillet sig, at man altså byggede en ny skole op ad en eksisterende på det samme grundareal, der er nemlig ikke ledige grundarealer, der er kun skolernes arealer. Så derfor synes jeg, man skal prøve at synkronisere alle de her ønsker, man har til, hvordan borgerne skal opføre sig, i det her tilfælde at borgerne skal have gode udfoldelsesmuligheder.

Det var nu bare en lille historie om den her million og skolen på Islands Brygge.

Festival og arrangementspulje, ja, det er vigtigt, for det støtter vi jo også varmt, det er os, der har pengene, som jeg har forklaret, ikke, jeg skal nok lade være med at sætte tal på, der er Outcities, som er nævnt, og det er jo et stort projekt her i 2009, som vi alle sammen har committet os til, og derfor skal der søreme komme noget ordentligt ud af det. Og det er som sagt kulturdelen, hvor man også inddrager byer ud over Århus uden for Danmarks grænser.

Men derudover synes jeg, man skal fokusere også meget på musikens muligheder i forbindelse med sådan en festival- og arrangementspulje. Musikken bærer ret meget her i byen. På et tidspunkt kom der en plan, der hed Gang i København, men jeg har aldrig set et initiativ, der faktisk lagde op til det indhold, der skulle give gang i København, hvis jeg nu lige ser bort fra nogle afgiftslempelser etc. og længere åbningstider, så folk kunne få noget mere at drikke.

Men selve indholdet, og det er her, jeg mener, os der går ind for Gang i København har en chance under sådan en festival- og arrangementspulje, at der blev afsat nogle frie midler netop til alle de her kreative initiativer, som Simon Strange ganske fornuftigt var oppe og forklare om, og hvor det bobler og syder. Og hvor det egentlig ikke er så mange penge, der behøves for, at det faktisk bliver til virkelighed.

Så er jeg kommet til kulturhusene. Dem er der sådan set ikke nogen, der har nævnt noget om endnu, åh jo undskyld, Bjarne Fey kom til at sige kulturhusene, det skulle han nok ikke have gjort, fordi det handler jo om to ting, i hvert fald to projekter. Det ene er Blågården, hvor vi har sammenlagt to, nogle har sammenlagt to kulturhuse, og under den klare lovning, at der skulle så søreme ske noget, og man netop skulle lave biblioteket, som ligger på Blågården sammen med Blågården Medborgerhus lave det til et ordentligt samlet kulturhus. Det kræver noget energi, vi har været enige i det i udvalget, det har vist også noget med integration at gøre, så det vil vi godt fokusere meget på.

Så er der en ny en i spil, og den er ikke spor ny, vi har kendt til, at den var på vej i mange år, og det er jo en refleks af alle de andre beslutninger, vi træffer. Når vi laver kvartersløft, når vi deltager i områdeløft etc., områdefornyelse, undskyld, ja, så ved vi som amen i kirken, hvad der kommer ud af det. Der kommer krav af bygninger, og det er selvfølgelig også sket her på Ydre Nørrebro, helt i overensstemmelse med, hvad Socialdemokratiet altid har ment, men ikke altid forfægtet, nemlig at hele bydele skulle dækkes med kulturhuse.

Nu er det altså Ydre Nørrebro, hvor der ligger forslag, og jeg tror, det er meget vigtigt igen her, det skal jo ikke færdigfinansieres næste år overhovedet, men man skal i gang med denne proces og i hvert fald tilkendegive fra vores side herinde, om det er noget, man slet ikke vil satse på, eller har det en gang på jorden.

Børnekultur og børnekulturhuse, Sokkelundlille og de andre. Sidste år blev der bevilget penge til børnekultur ude på Amager, og det var ganske glimrende, og der blev endda også sat fremtidige

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. september 2007

---

driftsmidler af. Hvis man nu skal være lidt konsekvent, så skal man prøve at holde fast i de der beslutninger, man træffer.

Mange af de børnekulturhuse, vi har, lever under rimeligt kummerlige økonomiske vilkår, som Sokkelundlille i øvrigt er et eksempel på. Derfor mener vi, at her er et sted, der faktisk skal satses og konsekvent gives penge til, at de kan blive udviklet og cementeret i virkelighedens verden og ikke leve på den her måde, at de næsten er usikre år for år om de eksisterer eller ej.

By- og vandrummet skal udvikles og også de kreative zoner. Vi var inde i en diskussion på et tidspunkt om kreative zoner, og det er ligesom om, hvis man så spørger folk, så får de sådan et tåget blik i øjnene, kreative zoner hvad var nu det, det handlede om. Det var sådan en stor hest i medierne på et tidspunkt.

Der bør man nok også i sådan et budgetforlig her sammen, når man nu udvikler vandrummets muligheder på alle leder og kanter og byrummet, hvor man kan hoppe på tungen og løbe og oplyste løjper om natten, og jeg skal give dig, så bør man nok overveje, hvordan man sikrer ind, at nogle bygninger, som eksisterer i København, og som er mulige at omsætte i det, man kan kalde kulturens kredsløb, hvor det er muligt for mindre bands at komme ind og få øvelokaler. Hvor det er muligt for kunstnere at komme ind og leje billige værkstedsfaciliteter, hvor det er muligt at komme ind og få udstillingsrum og mindre scener. Jeg taler, som alle kan høre, her om det, nogle vil kalde nedslidte tidligere erhvervsområder. Måske er budskabet lidt underligt, men egentlig skal man passe voldsomt på, jeg siger ikke dem alle, men på nogen af dem, der hvor det giver mening, og der hvor bygningsmassen er til en mild reovering, som alle kunstnerne ganske enkelt kan tage i brug.

Det fremgår af vores kommuneplan, at man egentlig burde overveje, i teorien i hvert fald, men ikke i praksis. Det er faktisk et væsentligt greb i forhold til diskussionen omkring kreative zoner. Hvis man skal begynde at bygge nyt, så skal vi ind på sådan noget, og det jo ikke en kreativ zone, eksempelvis dagens historie om et nyt koncerthus til rytmisk hus ved siden af Vega, men det er så en anden historie.

Det andet handler om de her kreative zoner, de her lokaler, der kan betales, ja, det lyder næsten helt åndssvagt at skulle stå og sige sådan noget, men det er en meget væsentlig del i at kunne fastholde København som en potent by, der hele tiden udvikler noget.

Der bliver aldrig bygget nye huse til det formål, det vil koste alt for meget, og der er ikke nogen, der har råd til at holde det ved lige.

Derfor når det er sagt, skal jeg ikke glemme at nævne, men det har borgmester Mikkel Warming jo været inde på mange gange, at der måske også er noget, der hedder ungdomshus eller ungdomshuse, som Enhedslisten går meget ind for. Det lyder nærmest, som om det er der flertal for, så det ser vi frem til med glæde, at det bliver vedtaget i forbindelse med det her budget.

(Kort bemærkning).

Anne Vang (A): Jeg vil starte med at kvittere for Jens Kjærs bemærkninger omkring kulturfaciliteter i industriområder, som vi i Socialdemokratiet er meget enige i. Men det var sådan set ikke derfor, jeg tog ordet, det var for at erklære mig enig, Jens Kjær, på et andet punkt, nemlig i forhold til Valby Vandkulturhus og Bellahøjbadet. Det er, at når skaden er sket, jamen det der så skal ske, det er, at vi må finde ud af det, og vi må finde ud af, hvordan vi finder pengene.

Når det så er sagt, så fastholder vi i Socialdemokratiet, at vi vil have et fokus på styr på økonomien. Det handler ikke om, hvis skyld det er, når noget går galt, det handler om, at københavnernes kan have tillid til, når vi beslutter, at der er noget, der skal laves, ja, så bliver det lavet.

Derfor så mener vi, at vi bør sørge for, at budgetter bliver mere realistiske. Det handler om styr på økonomien. Styr på økonomien det handler både om det anlæg, hvordan man sørger for, at når man har besluttet, der er nogle anlægskroner, der skal gå til et bestemt område, så er budgetterne så realistiske, som de overhovedet kan være, uden selvfølgelig at kræve, at folk skal være spåkoner.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 10. september 2007**

Og så for det andet så følger man tæt op hele vejen.

Det andet, styr på økonomi-tema, vi har, det er naturligvis styr på økonomien i forhold til driften, hvor sporene fra børne- og ungdomsforvaltningen vækker skræmmende spor.

Så det vil vi i de kommende budgetforhandlinger have et utrolig stort fokus på.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Martin Geertsen**: Jo, jo, Anne Vang fortsætter med samme snak, som hun har lanceret her de sidste 14 dages tid.

Nej, det der i virkeligheden kalder mig herop, det er Jens Kjær Christensens betragtning omkring biblioteker. Jeg er ikke utilbøjelig til at give Jens Kjær Christensen ret i, at den øvelse, vi har været igennem i forhold til biblioteksområdet gennem det seneste halve år, der må man sige, at sporene skræmmer.

Jeg var sådan set varm tilhænger af, at man prøvede at kigge på, om man kunne flytte nogle penge fra mursten til service reelt, flytte nogle penge fra antallet af institutioner, biblioteker, til mere liberale åbningstider og flere materialer. Og også samtidig give en saltvandsindsprøjtning i forhold til renovering af de tilbageværende, om jeg så må sige, biblioteker.

Politik handler jo et langt stykke hen ad vejen om tillid mellem de parter, som skal nå et resultat, og den tillid må man jo sige ikke var der i forhold til at kunne flytte penge fra mursten til service for at sige det lige ud. Derfor handler det om, når den tillid ikke er der på det, så må man slå ind på Jens Kjær Christensens spor og så sige, hvis vi skal opretholde et biblioteksvæsen i København, som også kan modsvare de krav og ønsker, som befolkningen i København har også om 10 år, så må man gå i Jens Kjær Christensens spor. Så er det altså at mase nogle flere penge ned i biblioteksvæsenet og så opretholde det antal institutioner, der er i dag. Det vil sige flere penge til renovering af de eksisterende institutioner og ikke rykke på det antal, der er, og flere penge i forhold til at udvide åbningstider og flere penge til materialer.

Så jeg synes sådan set, at Borgerrepræsentationen skal forfølge det spor, som Jens Kjær Christensen nu har lagt ud og sige, glem det der med at flytte penge fra mursten til service, mas nogle flere penge ned i den eksisterende struktur.

(Kort bemærkning).

Peter Schlüter (C): Når man ser længden af den talerrække, som vi arbejder med i dag, så er der en påfaldende forskel i forhold til sidste års talerrække fra samme talerstol på samme tidspunkt.

Jeg undrede mig over, at der kunne måske være en sammenhæng i forhold til den tone, den imødekommethed, den venlighed, som man forbinder med Anne Vangs ordførerskab heroppe fra talerstolen. Jeg har dog aldrig været med til at skulle sidde og høre på en mere belærende, bedrevidende, undskyld jeg siger det, Anne Vang, småarrogant og i bund og grund kølig og afvisende tone fra Socialdemokratiet.

Det er altså de omstændigheder, vi skal forhandle under. Det må vi bare se i øjnene, og det afspejler jo også talerlistens længde i dag.

(Kort bemærkning).

Bjarne Fey (F): Tænk, jeg sad lige og tænkte nøjagtigt det samme om Peter Schlüter. Jeg havde sådan set valgt, at jeg ikke ville sige noget, gosh mand, en gang slam.

(Kort bemærkning).

Ikram Sarwar (A): Nu nåede Bjarne Fey at sige tingene i forvejen. Men jeg vil bare sige til Peter Schlüter: Hvad med om du tog ørepropperne ud og hørte, hvad debatten gik ud på, i stedet for at stå

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. september 2007

---

her og svine, ja faktisk, nogle BR-kolleger til? Så tag dog den gode stil og argumenter, hvis der er noget politik, du gerne vil snakke om.

Jan Andreasen (A): Nu vender vi tilbage til dansen, er I klar?

Skolerne, børns forhold i det hele taget, stod meget højt på dagsordenen under den kommunale valgkamp i 2005. Dengang vidste vi, at mange skoler haltede meget bagefter på det faglige niveau, og vi vidste også, at der var meget store problemer med integrationen i Københavns Kommune.

Vi havde jo en skoleborgmester dengang, der hver gang diskussionen om faglighed og integration blev rejst, sagde: Nu skal vi gøre noget mere ved lærernes efteruddannelse, og den fik vi så igen og igen.

I dag ved vi, at problemerne drejer sig ikke kun om integration og meget meget dårlig udvikling af fagligheden, det vi også ved det er, at vi har at gøre med en forvaltning, som var præget af lemfældig administration og et kæmpemæssigt økonomisk underskud.

Et par af de temaer, der dukkede op her i den senere tid, det er først hele demografidiskussionen og udviklingen, gør sig i den udstrækning gældende for os i Børne- og Ungdomsudvalget også, det er en af de diskussioner, der skal tages, og som også kommer ind over budgetforhandlingerne.

Endelig vil jeg sige, en anden tikkende bombe, der ligger under det område her, det er hele specialundervisningen, børn i specialtilbud. Der er jo aldrig en levende sjæl i den forvaltning, der har gjort sig den ulejlighed at prøve at skabe sig et overblik over, hvor mange penge vi egentlig bruger på det område her. Der er blevet lavet et hav af rapporter fra CASA og andre institutioner, det vi tog initiativ til her som noget af det allersidste, det var at vi satte et par embedsmænd til at prøve at se på, hvad bruger vi egentlig på det område her.

Det er en lille milliard kroner, 915 mio., det vi kan se, det er, går vi ind og ser på 6-by nøgletallene, stiger vi meget på det område her, andre falder. Det vi også ved det er, at administrationen på det område her er meget lemfældig, det er simpelt hen noget, der skal kulegraves.

Blot et eksempel på den lemfældige forvaltning, der har været på det område her i hvert fald i en årrække.

Sidste år vedtog vi Faglighed for Alle, måske den største reform i kommunalregi inden for skoleområdet nogen sinde. Hvis jeg lige skal prøve at nævne nogle af vores prioriteringer på det område her, så kan man sige, en af de væsentligste prioriteringer var blandede skoler. Det der er paradokset i København, hvis man går ind og ser på udviklingen, det er, at vi har faktisk nogle af de bedste skoler overhovedet, jeg havde nær sagt i verden.

Vi har en håndfuld skoler, hvis man ser på PISA-undersøgelsen, som jo altså ikke kun er faglighed, PISA-undersøgelse er også et spørgsmål om samarbejdskompetencer osv., vi har 10 skoler, der ligger bedre end Finland, der ligger nr. 1. Men så har vi altså også en håndfuld skoler, en 10-12 skoler, som ligger dårligere end Brasilien, som ligger sidst. Det man kan sige det er, at den københavnske skole er præget af en utrolig grad af polarisering.

Det er jo derfor, vi har sagt, prøv at bruge de ressourcer, vi har, til at løse nogle af de problemer, vi samtidig har. Derfor prøv blandede skoler som et af, hvad skal vi sige, de punkter, vi havde allerførst på vores ønskeliste, og det er også sat i værk.

Krumtappen i Faglighed for Alle er i stor udstrækning hele spørgsmålet om ledelse, ledelseskulturen på mange skoler, ikke på alle skoler, jeg var selv ude og besøge en skole her i formiddag, som har en fremragende ledelse, men mange skoler har også simpelt hen mangel på ledelseskultur.

Det vi gennemførte i forbindelse med Faglighed for Alle det var resultatkontakter, ansættelseskontrakter, og så mener jeg også, at det er utrolig vigtigt at få en ordentlig uddannelse af skolelederne.

Tredje højtprioriterede punkt var heldagsskoler, vi har sat et projekt i gang på Hillerødgade Skole og Klostervejens Skole. Og så deler jeg Socialdemokratiets politiske ordfører, Anne Vangs ønske om, at Tingbjerg også snart bliver sat i værk. Det er meget, meget vigtigt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. september 2007

Det sidste punkt, jeg vil nævne her i forbindelse med de områder, vi har prioriteret i forbindelse med faglighed for alle, det er en målrettet læseindsats, det er simpelt hen utrolig vigtigt at få hul på det.

Vores prioriteringer i forbindelse med budgetforhandlingerne går i høj grad på at få hele Faglighed for Alle sat i værk, det er simpelt hen det projekt, der skal løfte den københavnskes skoleverden, sådan som vi ser det. Der vil jeg især nævne den tredje fase af københavnermodellen, den er ikke sat i værk endnu, det er den fase, der inddrager Amager. Der er meget, meget store integrationsproblemer på Amager, og det er meget vigtigt, der bliver sat ind der.

Endelig vil jeg nævne skolemaden, billig skolemad. Der er ingen tvivl om, at det koncept, vi har kørt efter i lang tid, nemlig KØS, har været utilstrækkeligt. Jeg tror ikke, et af de store problemer med KØS er, at man har ikke gjort sig klart, hvad det var, man ville. 19 pct. af børnene benytter sig af det, det vi prøver nu det er at sætte gang i et mere omfattende udviklingsarbejde, sådan at skolemaden også får en meget højere kvalitet, end den har for øjeblikket.

Endelig vil jeg sige her i forbindelse med vores ønsker sådan her til slut, hvor vi behandler ønskerne, noget af det, vi tror, bliver utrolig vigtigt fremover, er en indsats for 0-6-årige, hele førskolealderen. Hvis pædagogerne, nu sidder de ikke deroppe længere, kan jeg se, men hvis nu de var her, så ville jeg sige, grib stafetten, for her er virkelig en mulighed for at sætte ind.

Det der har præget skoledebatten i de senere år, ja, faktisk de sidste 10-15 år, det er jo, at man fuldstændig har overset de problemer, der er i førskolealderen. Bjarne Fey var inde på det. Mange problemer kunne løses, hvis vi satte ind tidligere, og der kan man sige, der er det altså utroligt at se på, hvor få ressourcer der bliver sat ind i forhold til de svage børn i vuggestuer og især i børnehaver.

Tilsvarende så kan man altså så se på skoleområdet, der er de svage børn meget højt prioriteret, det er ikke altid, at ressourcerne de bliver brugt lige hensigtsmæssigt i den sammenhæng.

Det var faglighed for alle, som vi satte i værk sidste år. Det vi så har taget hul på her i løbet af sommeren det er at få en strukturreform på benene. Der må man sige helt fundamentalt, at vi kan ikke lave en skole, vi kan ikke sætte skolearbejde i værk med en høj faglighed og med en høj grad af integration, hvis ikke det økonomiske fundament er på plads. Det har det tydeligvis ikke været her.

Samtidig vil jeg også sige, det er utrolig vigtigt at få strukturen på plads. Det vi kan se i mange af de områder, hvor forældrene tager børnene ud af folkeskolen, man sætter dem over i privatskoler eller i hvide folkeskoler i andre områder, det er, at de folkeskoler, vi har på Nørrebro Nordvest, andre områder, det er, at de er simpelt hen ikke robuste nok over for de store problemer, man får.

Man har dårlige faglige miljøer blandt lærerne, man har dårlige faglokaler, og det vi ser i meget, meget stor udstrækning, det er, at klasserne allerede udtømmes, når børnene når op 5.-6. klasse. Vi oplever det, der hedder, at skolerne de er tynde i toppen.

Det kunne være interessant at prøve at se på, hvad er egentlig proportionerne i selve strukturreformen. Der må man sige, vi har små 70 folkeskoler i Københavns Kommune, 14 skoler, der er involveret, vi har ca. 675 institutioner i Københavns Kommune, det er godt og vel 100 institutioner, der er involveret i det her.

Der må man sige på skoleområdet, at hvis man tager ud på de små skoler i København, så er der altså mange af dem, der er næsten, nu siger jeg næsten, fungerer efter den lille stråttæktes principper, hvor den samme lærer står for undervisningen fra 1. klasse op til 9. klasse i alle fag. Det kan man simpelt hen ikke i et moderne samfund.

Der er det, vi må sige, vi bliver nødt til at have større skoler på banen, og vi bliver nødt til at have faset en del skoler på banen, hvor lærerne kvalificerer sig fagligt, men hvor de også kvalificerer sig i forhold til de alderstrin, børnene er på.

Det her strukturforlig fik en god modtagelse, da det blev lanceret. Det vi godt er klar over det er, at nu hvor vi skal ud og diskutere det i børnehaver, fritidshjem, på skoler osv., så bliver det knap så overskueligt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. september 2007

Derfor synes jeg, det er vigtigt at holde sig proportionerne klart i det her. Det der er tale om her, det er, at vi har en forvaltning med et budget på 7,3 mia. kr.

På institutionsområdet har vi lige sat ind med en børneplan I, hvor der er tale om investeringer i milliardklassen. Der er simpelt hen tale om, når vi snakker om institutionerne, at man har udbygget meget, meget voldsomt i de senere år.

Det vi kommer med her det er, at vi frem til 2011 sætter en ramme op og siger, de her midler de skal findes, det er en ramme på 278 mio. kr. Jeg synes, det er meget generøst, at de øvrige forvaltninger går ind og spytter 158 mio. kr. i kassen og er med til at dække det her, det er faktisk over halvdelen af den del af underskuddet, vi skal dække.

Det vi står tilbage med inden for udvalget det er, at vi skal finde 120 mio. kr. ud af et samlet budget på 7,3 mia. Det er meget, meget begrænset.

Det jeg lige vil sige her til slut, det er, at det der har været vores udgangspunkt det er at gå ind og prøve at begrænse bureaukratiet, det har været der. Der er mange, der glemmer, at hele den her oprydning den startede vi sådan set med sidste år, og det man gjorde i forvaltningen det var, at man skal af med, jeg tror 47 medarbejdere, der arbejdede i forvaltningen og havde med administration at gøre. Det der er meningen på mange måder det er at overflødiggøre bureaukratiet.

Det man vil opleve i de meget, meget små institutioner, der er rundt omkring, som skal sammenlægges, man kan typisk opleve en institution i stuen, der har 20 børn og en på første, der også har 20 børn. Jamen så barberer man den ene ledelse væk, så man kun har én ledelse.

Den her institution vil opleve det som en besparelse, det er der ingen tvivl om, men det, vi sådan set gør i sådan et tilfælde, det er, at vi bringer de her institutioner på niveau med andre institutioner. De her institutioner har været meget begunstiget tidligere, det er det, man overser meget ofte i debatten. Det er derfor, at de her argumenter, der puster besparelserne op i et meget, meget højt leje, de har altså åbenbart meget, meget nemt ved at trænge igennem, ikke mindst i pressen.

Her til slut vil jeg lige komme med et lille hip til Venstre. Borgmester Martin Geertsen var så venlig under sin budgettale her forleden dag at sørge for, at Venstres forhandlingsudspil blev delt rundt til os alle sammen. Det var egentlig meget rart, så har man det så her sort på hvidt.

Det jeg kan se for skolernes vedkommende det er, at skolerne skal forsynes med computere på alle klassetrin, der er tale om modernisering af undervisningsmateriale, modernisering af faglokaler, modernisering af gårdrum osv. osv. Vi husker alle sammen, at Venstre gik til valg her i 2005 på, at skolerne skulle have 2 mia. kr. ekstra bl.a. til det, jeg lige har nævnt her.

Det vi gør nu det giver skolerne og institutionerne i omegnen af halvanden mia. Genopretningsplanen i forbindelse med Faglighed for Alle var en halv mia., og det vi sætter i værk nu her, det er en anlægsplan, hvor institutionerne også er med omkring 115 mio., der ligger lige omkring 1 mia. kr.

Jeg vil sige, det her det er næsten venstrepolitik, det er ikke lige 2 mia., men det er på vej.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mogens Lønborg**: Nu har jeg jo ikke fornøjelsen af at følge debatten i Børne- og Ungdomsudvalget, selv om jeg nok får det den næste måneds tid, når jeg får lov til at vikariere.

Men det er sjældent i hvert fald her fra talerstolen at høre en socialdemokrat tale om den mangfoldighed, der er i skolen, når det gælder børns forskellige faglige forudsætninger. Altså det forhold, som jeg bragte frem i min tale i torsdags, at vi har altså børn, der kommer ind og har læst 8-10 Janbøger i hvert fald, læser flydende, og så er der nogle, der går ud af 9. og ikke læser.

Man har vel stadig væk en eller anden forestilling om, at de skal følges ad, selvfølgelig taler man lidt om differentieret undervisning osv., men i forhold til den faglige udfordring det er, at vores talentmasse på det boglige område får lov til ofte at sidde og i bedste fald kede sig noget så forfærdeligt og i værste udvikle meget uhensigtsmæssig adfærd, så savner jeg altså lidt fra Socialdemokratiet, at de

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. september 2007

---

sådan for alvor gør op med det, som i hvert fald kendetegnede Socialdemokratiets uddannelsespolitik helt tilbage i 70'erne, vel bedst udtrykt ved, ”hvad ikke alle kan lære, skal ingen lære.”

Er Socialdemokratiet stadig der, eller anerkender Socialdemokratiet på det her område, som man i øvrigt plejer på så mange områder, tale om den her mangfoldighed, og der skal være plads til alle osv., at de virkelig bogligt stærke børn, dem der har talenterne, dem vi skal have ind på universiteterne og forske osv., vores talentmasse.

Ja, i idrætten taler man om det, der må man godt tage ordet ”elite” i anvendelse, man må også godt lave eliteskoler osv., hvordan vil Socialdemokratiet forholde sig til de her virkelig talentfulde børn, det synes jeg, vi i hvert fald meget sjældent her i salen får noget som helst at vide om.

Det kan godt være, Socialdemokratiet har nogle rigtig fornuftige tanker, men så synes jeg, at jeg vil give Jan Andreasen lejlighed til at komme herop i hvert fald og lad os høre lidt om det.

(Kort bemærkning).

Lars Rasmussen (A): Det var bare et kort spørgsmål til borgmester Mogens Lønborg. Jeg vil bare høre, hvilken socialdemokratisk regering eller person har sagt, at ”hvad alle ikke kan lære, det skal ingen lære”.

(Kort bemærkning).

Jan Andreasen (A): Jeg vil sige, jeg glæder mig meget til at få besøg af, eller vi glæder os til at få besøg af Mogens Lønborg i udvalget, Mogens Lønborg har været der en gang tidligere, undskyld.

Det jeg vil sige omkring det her med de stærke elever, det er, vi lavede Faglighed for Alle sidste år, som jeg også nævnt. Der kan man sige, at en af De Konservatives mærkesager det var profilskoler og flagskibe, og det er vi jo helt med på, vi har skrevet under på det, og vi synes, det er en rigtig god ide.

Det vil til gengæld vil advare imod, det er, at man går ind fuldstændig og kopierer det tyske system, hvor man tager talentfulde og meget dygtige børn og placerer dem på en skole eller en linje og så de svage et andet sted. Det var derfor, jeg gjorde så meget ud af det afsnit, vi har om blandede skoler, det synes vi er utrolig vigtigt. Men at der også er en meget stor indsats over for de elever, der kommer med en meget stærk faglig ballast, når de starter i skolen, det er fuldstændig rigtigt. Det er også en af grundene til, at vi oplever, at mange børn bliver trukket ud af folkeskolen og sendt over i privatskole.

Pia Allerslev (V): Når blot er en løgn gentages tilstrækkeligt mange gange, så bliver den til sidst til en sandhed, i hvert fald hvis den ikke bliver modsagt.

På de seneste BR-møder og senest i dag har der fra flere forskellige sider været et forsøg på at få gentaget en løgn så mange gange, at det til sidst vil blive opfattet som en sandhed, nemlig den løgn, at Venstre ikke er klar til at bruge de midler, der skal til for at rette op på folkeskolerne og institutionerne i København.

Men lad mig nu én gang for alle punktere den løgn, vi er klar til at bruge op til 2 mia. over de kommende 5 år på at modernisere og genoprette de københavnske folkeskoler. Det vi vil gøre det er jo de her ting, uden at det skal betyde besparelser og forringelser på området på samme tid.

I Venstre har vi i mange år sammen med de andre gode borgerlige herinde råbt højt for at få genrejst tilliden og troen på, at man som forældre trygt kan sætte sit barn i folkeskolen i København og tro på, at barnet så rent faktisk kommer ud i den anden ende med gode evner inden for alle områder.

Der har desværre været en byrde at løfte efter mange års laden stå til både fra ansvarlige borgmestre, men så sandelig også fra den øverste ledelse i byen. Den øverste ledelse burde jo nok tidligere have set de advarselstegn, der var tændt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. september 2007

Men nu er virkeligheden sådan her, og det må vi jo så forholde os til. Venstre gik sammen med de fleste andre partier med i Faglighed for Alle sidste år, det gjorde vi, fordi det var en god aftale, den var blevet præsenteret i åbenhed, der var lagt op til mange gode tiltag, og den var med til at give det yderst tiltrængte løft til området.

Det er for os meget nødvendigt, at Faglighed for Alle ikke bliver syltet eller nedprioriteret i dette års forhandlinger, for der er stadig væk en uendelig lang vej, inden vi får genrejst tilliden til folkeskolen i København.

Det glæder mig selvfølgelig også derfor, at Jan Andreasen har så meget fokus på det i sin ordførertale.

Vores problem er, og der tænker jeg især på, om man nu husker Faglighed for Alle, når man går i gang med forhandlingerne, det er, at man i den her aftale, besparelsesaftale om struktur og tilpasninger på området, har lagt op til så kraftige besparelser, så jeg kan ikke undgå at være oprigtigt bekymret for, om de dygtige lærere og pædagoger, vi har rundt omkring på institutionerne, de oplever de intentioner, der var i Faglighed for Alle, fuldstændig modsat det, de så hører i år.

I Faglighed for Alle var der fokus på faglighed på efteruddannelse og på mange andre ting. I denne her aftale om strukturtilpasninger har man altså haft fokus et helt andet sted, på besparelser og ikke på, hvad man kan gøre af gode ting for både vores lærere og vores pædagoger ude omkring.

Det var bl.a. også derfor, at VKO og Louise Frevert ikke ville være med til den her aftale, og vi tror såmænd ikke på, at det kan undgå på nogen måder at betyde reelt oplevede forringelser for både børn, forældre og medarbejdere.

Hvis man ikke lytter, hvis man ikke i de her forhandlinger og i den høring, der kommer nu, vælger at lytte til de bekymringer, der kommer frem, og hvis man blot, som det efterhånden er mere reglen end undtagelsen herinde, tromler hen over folks ønsker og forventninger, så vil man se en flugt, ikke bare forældre, som vælger andre pasningsformer og undervisningstilbud, men også for medarbejdere, der simpelt hen ikke vil være til grin længere, fordi der slet ikke bliver taget hensyn til hverken deres faglige kompetencer eller muligheden for at udføre deres arbejde på en tilfredsstillende vis. Det kan vi ikke være bekendt.

Uanset hvor meget Socialdemokraterne, SF og De Radikale taler om ansvarlighed og nødvendigheden af denne aftale, så ændrer det ikke på det faktum, at vi har historisk mange penge i kommunen lige i øjeblikket, og der burde være mulighed for at finde en aftale, finde enighed om en aftale, der sikrer bedre forhold på det her område, ikke forringelser og besparelser endnu en gang.

Så hjælper det altså ikke, at man fra borgmester Bo Asmus Kjeldgaard og andre kommer hylende og siger, at det er regeringens skyld, og det er regeringen, der ikke vil være med. Som bekendt har regeringen lige kommet med et udspil på 50 mia. bl.a. til det her område.

Jeg synes da bare, det ville klæde borgmester Bo Asmus Kjeldgaard og det flertal omkring at få snablen ned i den kasse og se at få tiltrukket nogle flere penge til Københavns Kommune på dette område. Det er simpelt hen for nemt bare at gøre det til en undskyldning, at det altid er regeringens skyld, og at Bo Asmus Kjeldgaard, Socialdemokratiet og De Radikale ikke kan gøre for det.

Et andet problem i den her aftale har for os at se været, at man ikke engang har haft modet og lysten, som man havde i Faglighed for Alle, til at være åbne omkring den her aftale. Man har sørget for, at alt var klappet og på plads, og at der reelt ikke var et komma, der kunne rykkes ved hverken af forligsparter eller forældre.

Jeg kan godt forstå, der er mange urolige københavnere, ansatte som forældre, der er også en del politikere, der stadig er temmelig urolige for denne her aftale.

Det vi i Venstre vil bringe med ind i dette års budgetforhandlinger, det skal være, at man på daginstitutionsområdet får en større fokus på, at alle pladser bliver anvendt optimalt, at der skal være krav om mangfoldighed både i forhold til størrelser, i forhold til ansatte, i forhold til profiler og i forhold i høj grad til åbningstider.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. september 2007

At der skal være en fleksibilitet for forældrene gennem mulighed for f.eks. en halvdagsplads, hvis det er det, der passer bedst ind i de arbejdsmæssige og familiemæssige forhold, man måtte have.

Der skal være ordentlige forhold både for ledere og ansatte, også efter at dette besparelsesforslag bliver vedtaget.

Og selvfølgelig skal vi også se på, som Jan Andreasen, tror jeg, det var, var inde på, at man har en ordentlig social indsats i forhold til de ressourcer, der bliver brugt på svage børn.

På folkeskoleområdet, jamen altså vi mener jo, at fokus i høj grad stadig væk skal være på Faglighed for alle, at vi skal fortsætte med at højne det faglige indhold i undervisningen både gennem mere efteruddannelse af lærerne, at der fortsat selv med Jan Andreasens beroligelser til borgmester Mogens Lønborg, så mener vi stadig væk, at der skal være et meget stærkt fokus på, at man også giver udfordringer til de stærke elever, også selv om det er skrevet ind i aftalen om Faglighed for Alle.

Vi mener, at der skal bruges flere midler til bedre og mere moderne undervisningsmidler og også computere på alle klassetrin, bedre og tidssvarende undervisningslokaler med ordentlige borde og stole, det har været et tema i mange år. Gode idrætsfaciliteter og fokus på bevægelse også i frikvartererne, og kunne man få SF's Bjarne Feys betragtninger om børns fritidsopfattelse med ind i den, ville det jo være glimrende.

Modernisering af toiletterne, bedre tekniske hjælpemidler til lærerne og meget vigtigt, at man fortsat har fokus på de forskellige ledelsesproblemstillinger, der er mange steder på mange af de københavnske skoler, og at man i højere grad får kigget på resultatkontrakterne og får ført dem fuldstændig ud i livet.

Sjovt nok så er mange af de her ting noget, jeg har stået heroppe og sagt de seneste i hvert fald 3, 4, måske 5 år, og det er faktisk lidt trist. Til trods for at skiftende borgmestre og overborgmestre har lovet, at nu skal alle toiletterne renoveres, så er det stadig væk den sang, der synges fra Anne Vang, fra socialdemokratiske ordførere ellers, fra SF og fra andre. Men man kan jo bare håbe, at de i år holder, hvad de lover. Venstre vil i hvert fald fortsætte med at have fokus på det og alt det andet, også i de her forhandlinger.

Der er stadig væk en masse områder, der er håbløst underprioriteret, og især når man taler om skoler og daginstitutioner. Jeg skal spare den ærede forsamling for en oprensning af det hele, men der er dog et par områder, som jeg mener, vi er nødt til at sætte endnu mere fokus på, end der hidtil har været tilfældet.

På specialtilbud for handicapområdet er det et faktum, at der er afsat alt for få midler til, at vi kan give de svageste og de mest udsatte børn i vores by en ordentlig behandling. Det må være muligt som minimum at opfylde lovkravet og så måske endda gøre det lidt bedre end det.

Undervisningen af de tosprogede børn, vi mener fortsat at midlerne til modersmålsundervisning kan blive brugt meget bedre og meget mere målrettet ved at anvende dem til dansk som andetsprog og dermed styrke det danske sprog til glæde for deres udbygge i folkeskolen. Vi har ikke noget imod modersmålsundervisningen, men når riget fattes penge, så mener vi rent faktisk, at pengene kan bruges mere fornuftigt ved at gøre dem målrettet til dansk som andetsprog.

Bedre og mere målrettet lektiehjælp til alle. Vi skal sætte meget kraftigere ind i forhold til de børn, uanset etnicitet, der ikke får læst lektier derhjemme. De børn, der ikke har en mor eller en far, der lige har tid, muligheder eller overskud til at hjælpe med lektierne, de skal gennem frivillig tvang meget kraftigt opfordres til at blive en time længere på skolen for at få lavet de lektier, de i givet fald nok ikke ville få lavet med voksenstøtte i hjemmet.

Der skal selvfølgelig være fokus på kost, motion og fritidsaktiviteter for alle børn, store som små.

Jeg vil se frem til at deltage i den kommende tids forhandlinger, og jeg håber nu, at løgneren om, at Venstre ikke er klar til at bruge penge på skolerne, efterhånden er blevet gjort til skamme.

Tak for ordet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. september 2007

Kasper Johansen (B): Tak for det. Jeg skal prøve at tale ganske kort set i lyset af, hvad jeg allerede har hørt på her til aften, idet jeg mener, at borgmester Klaus Bondam meget fint har redegjort generelt for Den Radikale Gruppens holdning til de kommende budgetforhandlinger.

Jeg kan kun sige, som det også er nævnt fra andre, at vi fra radikal side også noterer med tilfredshed, at der tegner sig et flertal for at tage konsekvensen af det meget store sparekrav, eller hvad man nu vil kalde det, som vi allerede kendte til i foråret, det vidste vi som et meget enigt Børne- og Ungdomsudvalg, at det var ikke til at bære.

Vi har så med det her forlig, som vi var 3 partier om, sagt, 120 mio., det er nok, hvad vi tror kan lade sig gøre, det er ikke rare besparelser men der er trods alt nogle af dem, der opnås ikke gennem direkte serviceforringelser, men gennem strukturforandringer.

Men vi har sådan set ikke prøvet fra radikal side på noget tidspunkt at lægge skjul på, at selvfølgelig er det et sparekrav, og selvfølgelig er vi nødt til at spare med den virkelighed, vi sidder med i BUF.

Vi noterer os selvfølgelig også med tilfredshed, at man ikke kan gøre det her ved at lægge enheder sammen, med institutioner og skoler, uden at man selvfølgelig også ved, at der er et massivt anlægsbehov. Det står vi ved.

Som sådan så er vi mere ovre i drømmernes verden i øjeblikket. Vi drømmer sådan set om en fremtid på børne- og ungdomsområdet i København, hvor vi kan begynde at tale om nogle andre reformer. Vi Radikale ser jo meget gerne en tillidsreform af hele den offentlige sektor, men på børneområdet kan man sige, det kan dreje sig meget om at få styrket ledelsen på daginstitutionsområdet, så der dermed kan være mere fokus på den pædagogiske udvikling og ikke på bastante sparekrav. Og selvfølgelig også en afbureaukratisering, og det skal vi selvfølgelig også have fokus på her i denne her høringsperiode, når vi også foreslår at lægge institutioner sammen.

Så drømmer vi selvfølgelig om en tid, hvor vi selv har nøglen til pengekassen. Jeg har så hørt ordet, at vi hyler lidt om det fra den foregående taler. Jeg synes nu ikke, det er så mærkeligt, at man ikke helt har tilliden til, at når en konservativ minister går ud og siger, nu skal lukkedagene afskaffes, så kan man godt som kommunalpolitikere begynde at få lidt svedige håndflader og tænke, hvem vil skaffe os det trecifrede millionbeløb, det koster at afskaffe lukkedagene i København. Vi kender ikke det nøjagtige tal, har det ikke sådan lige i hovedet, men det er i hvert fald et meget stort beløb.

Jeg synes, vi har erfaringer med den her regering, at sådan nogle ting kan man godt gøre, så kalder man det kvalitetsløft, eller hvad ved jeg, men pengene følger ikke med.

Så nej, vi er ikke helt sikre på det, før vi selv får nøglen til vores pengekasse. Og så kunne vi nemlig, som Enhedslisten også flere gange har sagt, i hvert fald selv bestemme, om vi ville, og hvordan vi ville håndtere sådan en krise som den her, som jo sammenlagt har været på et beløb på over 700 mio. kr. i de år, der er gået. Det er ikke småpenge.

Så man kan sige, vi handler lige nu på nogle kolde fakta, men vi drømmer da om, at vi får lov til at drømme videre.

Pia Allerslev nævner, at nogle af de ting, som er sagt om de borgerliges ageren i de her forhandlinger er løgne. Det er jeg selvfølgelig på De Radikales vegne meget ked af, at vi har udråbt nogen som løgnere, vi kan godt lide, man taler respektfuldt til hinanden i salen. Men jeg kan i hvert fald sige, vi fra radikal side er dybt forvirrede over, hvad er så den borgerlige vinkel på det her.

Vi mener som et borgerligt parti, at det her forlig indeholder meget gode træk af god borgerlig politik, alle omegnskommuner til København, som jeg lige kendte til, har foretaget nogle strukturreformer løbende og tilpasset deres skolevæsen til de udfordringer, de nu engang stod med. Det er nu engang kernen i noget af det, vi har gjort her, på trods af at vi havde en pistol for panden, der hed sparekrav, at vi faktisk var nødt til at justere på skolevæsenet, fordi det ikke var blevet gjort i mange, mange år. Og så er det egentlig ligegyldigt, hvem det er, der ikke har gjort hvad, nu prøver vi i hvert fald at gøre noget her.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. september 2007

Jeg tror, det er fint, hvis man i den borgerlige lejr prøver at tage en god drøftelse af, hvad man har været med til. Jeg er jo rigtig glad for, at vi var et så bredt flertal, der gik ind for Faglighed for Alle.

Vi har også flere gange hørt fra talerstolen fra nuværende og tidligere borgmestre, at man nok ikke ved, at Venstre og Konservative og Dansk Folkeparti på det tidspunkt faktisk var med i Faglighed for alle og var med til at sige, der skal faktisk nogle forandringer til i København.

Men det vil jeg jo ikke råde andre om. Så Pia Allerslev, jeg vil sige, som vi ser det, vi har et fokus på, at vi er i en krisesituation, og det er klart, man kan komme til at få lidt tunnelsyn, når man er i krise, men jeg mener sådan set, at vi har fundet noget af lyset for enden af tunnelen. Hvor mange år der vil gå, det ved jeg ikke.

Det jeg ikke kan forstå, og det er der egentlig mange ting, men det jeg vil sådan få forsamlingens deltagelse til, det er, at jeg kan ikke helt forstå den logik, der siger, at man fra Venstres side nu er imod det her forlig, hvor vi har prøvet at sige, vi kan spare 120 mio. som sagt, vi sætter 160 af fra kommunens samlede overskud og håber på, at overskuddet er der, det tyder det jo på.

Men hvordan vil man lade være med at gøre det her uden at undgå forringelser? Betyder det så, at man er klar til at tage samtlige 278 mio. kr., vi mangler, tage dem fra kommunens samlede overskud, og hvilken betydning har det så for nogle af de taler, der har været i aften på andre forvaltningsområder, hvor man også har ønsker. Jeg tror vistnok, at ønskelisten er på ca. 4 mia., så jeg er lidt i tvivl om, hvad det er, man kan gøre her for at undgå at lave forringelser.

Vi ved godt, der er nogle forringelser i det forlig, vi har lavet, vi håber på, det er sidste år, vi gør det, og det håber vi inderligt på. Men det er svært at se.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Jakob Hougaard**: Det er egentlig borgmester Mogens Lønborg fra De Konservative, som fik mig herop nu, hvor man skal blande sig i skoledebatten. Der kom borgmester Mogens Lønborg med det spørgsmål til Jan Andreasen, hvad mener man egentlig i Socialdemokratiet om det her udsagn, "hvad ikke alle kan lære, skal ingen lære". Det er jo svært at mene noget om det udsagn, fordi der er jo ikke nogen, der har sagt det her konkret. Lars Rasmussen var jo oppe og bede borgmester Mogens Lønborg om at komme herop og fortælle, hvem var det egentlig, der har sagt det her. Det kan jeg godt forstå, at borgmester Mogens Lønborg ikke har gjort, for andre har også spurgt, bl.a. statsministeren, der har brugt det her udsagn, hvem var det egentlig, der er kommet med det.

Sagen er, at det er der ingen, der har, det kan ikke dokumenteres, det er spin, det er fusk, det er et pinligt borgerligt forsøg på at stemple en socialt retfærdig uddannelsespolitik, som Socialdemokratiet fører. Jeg synes, man skal holde sig for god til at bringe det her fejlagtige citat ind i en skoledebat, hvis man ikke kan dokumentere, hvem det er, det er rettet imod.

(Kort bemærkning).

Pia Allerslev (V): Det er jo meget interessant for at tage borgmester Jakob Hougaards seneste indlæg her, at der nu har været 3 socialdemokratiske talere oppe på talerstolen for at understrege, hvor vigtigt det er ikke at tale om andet end skolepolitik, og alligevel har de ærede 3 medlemmer så brugt vores tid på at prøve at tale sig væk fra et citat, som måske, måske aldrig er blevet sagt. På bundlinjen står der i hvert fald, at det var den skolepolitik, der blev ført. Om det så var et citat fra den tid eller ej, det er jeg faktisk ligeglad med, men jeg ved i hvert fald, at de børn, der er opvokset under den pågældende undervisningsministers tid, har lidt under det siden.

Nu har man så (munterhed), nu har man så en Kasper Johansen fra De Radikale, der står heroppe og siger, at han er medlem af et borgerligt parti. Jeg erindrer en tale, Klaus Bondam holdt for et par år siden, hvor han var oppe og irettesætte et andet medlem af jeres gruppe i, at De Radikale skam ikke var borgerlige, det kunne godt være, et enkelt medlem måske var det, men De Radikale var ikke en del af den borgerlige gruppe.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. september 2007

Jeg er faktisk også forvirret i forhold til, hvor vi har De Radikale, jeg synes, at De Radikale har mange fornuftige tanker og bud, og jeg forstår ikke, hvorfor den her aftale om en besparelse på skoleområdet skulle være så fantastisk set med radikale og måske nu også med borgerlige-radikale øjne.

Vi har økonomien til det i kommunen, regeringen har lavet en pakke på 50 mia., vi har masser af muligheder, og det er bare at komme i gang, tænke lidt kreativt, og nej, det skal ikke betyde forringelser på alle mulige andre områder, vi kan sagtens finde mulighederne og pengene til at gøre den københavnske folkeskole til en ordentlig folkeskole, uden at det betyder forringelser og besparelser.

(Kort bemærkning).

Jan Andreasen (A): Ja, det er jo lige en lille apropos til de her stakkels børn, der lider. Altså siden dengang har vi så haft en undervisningsminister, Bertel Haarder, der sad i knap 11 år, og den borgerlige regering har været ved magten 4-5 år nu. Og ja, man har haft den politiske magt, hvad er der så kommet ud af det, kunne jeg så spørge.

Men så Pia Allerslev hun beskyldte mig så i sin tale for at lyve omkring Venstres valgløfter. Så vil jeg altså meget gerne have dem uddybet, altså det jeg så på forsiden af aviserne, det var også det, der fremgik af de artikler, der var, det var 2 mia. kr. til de københavnske skoler til anlæg. Nu kommer vi med 1,5 mia., altså hvad er der galt med det, hvorfor kan de borgerlige ikke være med på den, det er fuldstændig uforståeligt.

Som Kasper Johansen var inde på, prøv engang at vend blikket mod de borgerlige kommuner rundt om København. Jamen når de laver strukturforandringer, så er det jo meget mere vidtgående end det, vi gør, det her det er vand ved siden af.

(Kort bemærkning).

Borgmester Mogens Lønborg: Nu mener jeg ikke, at jeg sagde, det var sådan et citat, men at det var en udtalelse eller en overskrift, der kendetegnede den politik, som en daværende undervisningsminister, og som ikke befinder sig så langt fra, hvor jeg står lige nu, førte i 70'erne.

Jeg vil faktisk ikke give Socialdemokratiet og Ritt Bjerregaard hele æren for den efter min opfattelse forfejlede politik, det var tidsånden, det må vi erkende, det var jo tidsånden i 70'erne. Altså der var det jo sådan, at der kunne man jo ikke tale på nogen som helst måde om de bogligt stærke elever, og det har man i mange år ikke rigtig kunnet. Det var sådan set bare det.

Jeg ved så, at den der formulering er i mange år blevet hæftet på daværende undervisningsminister Ritt Bjerregaard, men jeg ved også, at Ritt Bjerregaard har sagt, at det har hun aldrig sagt, så det tager jeg til efterretning, det er ikke Ritt, der har sagt det, men det mener jeg stadig væk, det er en meget god betegnelse for den politik.

Jeg husker for nu så at køre den ikke fra 70'erne, men op til 2001 under valgkampen husker jeg daværende skoleborgmester ved et stort vælgermøde, jeg tror, jeg har sagt det før fra denne talerstol, da jeg sådan problematiserede, hvad gør man ved de her børn, som kan læse og skrive og regne og alt muligt, inden de overhovedet kommer i skolen, "stik dem en guitar" var svaret på det valgmøde til stort bifald fra dem, der støttede det synspunkt. Det var holdningen.

Jeg mener sådan set, når man så ser på, hvad der så, det er vel mere sådan noget, man må bøje sig for fra forskningen inden for det her område, en Ole Kyed har jo forsket efterhånden i mange år i de her ting og har jo konstateret alle de problemer, der kan opstå for de børn, som på den måde ingen udfordringer får.

Hvis man i øvrigt tager fat i almindelig psykologi og pædagogik, så er det nærmest på side 1 i hver af disse grundbøger, at al udvikling stimuleres af udfordringer. Hvis man ingen udfordringer får, så udvikler man sig ikke. Der er det bare, jeg siger, hvad er det lige, man udfordrer de stærke elever med.

Det var en kort bemærkning tak.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 10. september 2007**

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Ja, forudsætningen for at holde de korte bemærkninger er, at vi vil prøve at overholde tiden.

Jeg skal meget gerne også her i salen bekræfte, hvad jeg har gjort adskillige steder tidligere, at nej, det har jeg ikke sagt, nej, det har jeg heller ikke ment. Jeg tror heller ikke, at det overhovedet var tidstypisk. Der er selvfølgelig ikke nogen, der kan være så tumpede, at de mener, at hvad ikke alle kan lære, skal ingen lære. Så der er heller ikke noget tidstypisk i det. Jeg synes, I skulle tage og glemme det og koncentrere jer om den debat, vi har her i dag.

(Kort bemærkning).

Lars Rasmussen (A): Nu har overborgmesteren selv forklaret det meste af det. Men det var lidt sjovt, for det er lang tid siden, jeg spurgte om, hvem der havde sagt det, og så fik jeg at vide, at der var faktisk slet ikke nogen, der havde sagt det, det var bare mere sådan overskrift. Jeg ved ikke, hvem der har lavet overskriften andet end Venstre og Konservative på det her.

Jeg vil slutte af med at sige til Pia Allerslev, at det er lidt sjovt, at man i en periode på at være undervisningsminister i 2 år kan få folk til at lide så meget. Vi er jo mange, der stadig væk lider under en borgerlig minister på området i 10 år, og som stadig væk er det.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Ja, så giver jeg ordet til Kasper Johansen for en kort bemærkning. Jeg håber ikke, du lider, Kasper.

(Kort bemærkning).

Kasper Johansen (B): Ok nej, ok nej, tak overborgmester for din medfølelse.

Jeg går ikke herop for at belære salen om politiske ideologier, jeg vil holde mig ude af det slagsmål, om man er midterparti, om man er socialliberal, eller om man er Danmarks sidste liberale parti, det vil jeg slet ikke gå ind i.

Jeg vil bare spørge mere retorisk, hvad er alternativet til det forlig, vi har lavet, jeg ser desværre ikke noget alternativ. Det kan være mig, som mangler fantasi.

Det regnestykke, at vi siger, vi forudsætter, der er et overskud, vi forudsætter, vi kan bruge 158 mio. kr. af det overskud på forhånd, fordi vi ikke ønsker at skære så kraftigt ned på børne- og ungdomsområdet. Det har vi gjort.

Jeg kan ikke forstå, at et borgerligt parti som Venstre virkelig står og siger, at når en organisation af den her størrelse med så mange ansatte og med et milliardbudget virkelig er i knibe, når en organisation af den her størrelse sejler, at der så ikke er noget, man kan gøre.

Når man så gør nogle ting, ja, så er det hele forringelser, og det er synd for børnene. Der er jo ikke nogen her, der synes, det er rart at skære på børneområdet, men vi er jo også nødt til at vise, at vi kan ændre nogle strukturer i børne- og ungdomsforvaltningen, ellers så bliver det her jo ved år efter år.

Skal vi nu have Rådhuspladsen fyldt med højreorienterede ballademagere til næste år, som står med guitarer og bannere og siger, at det er synd for os alle sammen, og at de stygge partier altid bare skærer på børnene. Det er ikke nogen rar situation, men lad os nu prøve at holde os lidt til fakta, jeg spørger stadig, hvad er alternativet til det her, vil man bruge mere af kommunens overskud? Jeg har ikke fået noget konkret svar.

(Kort bemærkning).

Peter Schlüter (C): Uanset hvor meget vi har krav på og pligt til, lyst til, evner til at lære eller ej, så er det da også svært at forestille sig, at overborgmesteren ligefrem skulle sige usandheder omkring sådan nogle citater.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. september 2007

Det kunne da aldrig falde mig ind at tænke den tanke, at hun kunne drømme om at sige ting, som hun senere skulle måske trække i land. Det er overborgmesteren jo ikke kendt for, så jeg synes da absolut, at tvivlen skal komme hende til gode i dette tilfælde.

Skal vi nu ikke bare komme videre i stedet for at drille hinanden og for at snakke udenom. Det ville klæde denne forsamling, hvis vi nu efterhånden i stedet for at snakke hen over hovederne på hinanden, går i realitetsforhandlinger, hvordan skal vi bruge de ekstra milliarder kroner, hvordan skal vi sammen i år, det skulle vi gerne, det skulle gerne blive et bredt forlig. Vi kan godt, men så er vi altså også nødt til at komme lidt længere end bare at stå heroppe fra talerstolen og, undskyld jeg siger det, sige nogle ikke særligt pæne ting om hinanden. Jeg synes ikke, det er passende, jeg synes ikke, det er klædeligt, lad os nu komme videre.

Khaled Mustapha (Ø): Tilbage til dagsordenen, børne- og ungdomsområdet. Jeg vil gøre det meget kort, fordi vi har debatteret her adskillige gange, og alle partierne har ligesom givet udtryk for, hvor det er, de står henne.

Sådan lige her i starten til ordføreren for Socialdemokraterne, Jan Andreasen, jeg vil bare påpege, at pædagogerne prøver at kæmpe hårdt i forhold til den her aftale, og der således også har stået pædagoger, da vi kom ind her til mødet, og der sidder også nogle pædagoger, som også er til mødet her i aften. Det vil jeg bare lige sige.

Med hensyn til selve aftalen. De 3 partier kalder det for en ansvarlig aftale, fordi det er økonomiske overvejelser osv. I Enhedslisten ser vi anderledes på det, vi synes ikke, at det er en ansvarlig aftale, vi synes ikke, det er ansvarligt, når man laver besparelser på 120 mio. kr. i 2008 og så op til 258 mio. de kommende år, det mener vi ikke er ansvarligt.

Vi mener faktisk, det er at svigte de københavnske børn både i daginstitutionerne og folkeskolerne.

Det er heller ikke ansvarligt at placere 28 i en klasse. Du får ikke fagligheden ved at placere 28 elever i en klasse, det er ikke ansvarligt.

Så diskuterer man, hvordan kan man finde pengene, Enhedslisten det er vores logik, der er ca. 1,6, nogle har sagt 2 mia. i overskud. Så siger vi, vi vil gerne bryde med regeringens serviceloft, regeringens udgiftsstop, det har vi faktisk sagt landspolitisk og ude i de andre kommuner, hvor vi også er repræsenteret. Vi vil ikke overholde regeringens politik på det område, vi har overskud og vil gerne bruge det både på børne- og ungdomsområdet, på socialområdet og faktisk også på de andre områder.

Det er vores politik, det er vores overbevisning, det er sådan vi ser på det. Vi har faktisk et borgerligt parti, Venstre, der står og siger, de også er villige til at gøre det samme, det har virkelig overrasket mig, jeg har virkelig, inden jeg blev valgt herinde, forventet det samme af SF og troede, at vi kunne lave noget fælles gang på det plan. Jeg har ikke forventet, at det skulle komme fra Venstre. Men de står og siger det heroppe, har også sagt det sidste gang, der er masser af muligheder, der er penge til det. Så det er et spørgsmål om vilje.

Nu tager vi ikke kampen her i aften, men jeg tror også, kampen er ude på gaden, og det ved vi jo alle sammen, den er der også i morgen aften, hvor der også er indkaldt til forældremøde, det vil vi selvfølgelig gerne deltage i og debattere.

Så håber vi, altså også fra Enhedslisten, at presset kan blive så stort, at de besparelser på 120 mio. kr. bliver trukket tilbage, og at faktisk området bliver opfinansieret og ikke nedfinansieret.

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard: Nogle gange bliver jeg beskyldt for at være en borgmester, der taler for meget om mit eget område. Det vil jeg blive ved med, for børn og unge er det vigtigste område for SF. Vi vil være børns og unges og forældrenes forlængede arm og deres stærkeste talerør på Københavns Rådhus. Vi vil arbejde for at få så mange ressourcer som muligt til daginstitutioner og skoler i de budgetforhandlinger, vi nu går ind i.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. september 2007

Jeg vil godt kvittere for de budgettaler jeg har hørt fra de andre partier, for det glæder mig, at flere partier, især De Radikale og Socialdemokraterne på realistisk vis har givet udtryk for, at de prioriterer børn og unge som det vigtigste område i budget 2008. Vi håber, at det holder, at der også følger penge med.

Som bekendt, og som vi har diskuteret, så er der, allerede før budgetforhandlingerne går i gang, lavet en strukturaftale. Set ud fra en budgetvinkel glæder jeg mig over, at forvaltningens underskud på over en kvart milliard kroner er blevet mere end halveret med denne aftale. Det er der grund til at takke de andre forvaltninger for, ældreområdet, socialområdet, kulturområdet, der har været med til at betale for det rod, der har været i den gamle skoleforvaltning.

Men det var nødvendigt, for hvis skolerne selv skulle have dækket regningen, var de blevet smadret, og det havde heller ikke været rimeligt at pålægge daginstitutionerne at gøre det. Derfor er jeg glad for, at vi allerede nu har fået tilført så mange penge.

Københavns Kommune har en god økonomi, men trods alle vores gode argumenter og ønsker om at investere i daginstitutionerne og skolerne, så har regeringen igen og igen sagt nej til, at vi må bruge vores egne penge.

Vi har et kæmpe misforhold mellem alle de rosenrøde udmeldinger fra Christiansborg og den københavnske virkelighed, og jeg og SF har tænkt os at stille os på forældrenes og medarbejdernes side og vil bidrage til, at protesterne bliver hørt tydeligt frem til Folketingets åbning om få uger.

For det er da ikke mærkeligt at folk bliver forvirrede, når både Fogh og Thorning konstant lover mere velfærd og bedre daginstitutioner, og virkeligheden så er, at vi skal lave besparelser fordi vi på grund af vækstrammer og skattestop ikke må bruge de penge, vi rent faktisk har. Det er den kommunalpolitiske virkelighed, som vi er blevet sat i.

Til Pia Allerslev, vi har stadig ikke set nogen af alle de penge, som er blevet lovet, så indtil videre ligner det, hvad vi har set tidligere.

Men til trods for det, så skal vi jo ikke sidde stille i Københavns Kommune, og det gør vi heller ikke. På børne- og ungdomsområdet er der nu lavet to store afgørende forlig i den her valgperiode, Faglighed for Alle sidste forår og forliget om fremtidens institutioner og skoler forleden. Samtidig er den enorme oprydning sat på skinner.

Derfor er det nu afgørende, at vi får taget hul på nogle af de områder på børne- og ungeområdet, der er blevet forsømt.

I den forbindelse vil jeg godt sige noget om specialbørnene, altså børn der er handicappede, autister eller på anden måde har specielle behov. Det bør være en fællessag, at vi nu omsider får lavet en realistisk budgetmodel for specialområdet, og det er også SF's vigtigste krav til budgettet.

Børnene er der, der bliver flere af dem, og vi kan ikke ignorere deres behov. Det er et område, der har sejlet i alt for mange år, området har været underbudgetteret, og en af årsagerne til underskuddet i den gamle skoleforvaltning. Derfor er det vigtigt, at der nu bliver taget hånd om, at vi får skabt et realistisk og rimeligt serviceniveau, som alle kan være tjent med.

På daginstitutionsområdet går SF til forhandlinger med ønsket om flere hænder, flere voksne til børnene. For få uger siden indgik vi det store forlig, der fremtidssikrer institutioner og skoler, fagligt er der en masse gode grunde til forliget, flere integrerede institutioner, flere muligheder for faglig sparring og større skoler med flere linjefaglærere og nye faglokaler. Hele den debat tog vi her i Borgerrepræsentationen i forrige uge, før vi sendte forslaget til høring, i dag handler det om budgettet.

For selv om vi har fået reduceret det truende sparekrav på 278 mio. kr. med 158 mio. kr., skal man være ærlig og sige, at der stadig er besparelser i forliget, som vi i SF helst var foruden. Og når SF i de kommende forhandlinger vil arbejde for at begrænse skaderne, så betyder det også, at vi vil arbejde for at tilføre midler til hænder på daginstitutionsområdet. Og vi vil gerne se på, hvordan man kan styrke ledelserne i daginstitutionerne.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. september 2007

De ansatte løber stærkere, end børnene kan holde til. Daginstitutionerne kan ikke længere leve op til det serviceniveau for de københavnske institutioner, som forældre og vi politikere forventer. Det kan vi ikke være bekendt, og derfor står ønsket om flere hænder meget højt på SF's ønskeliste.

Forliget om fremtidens institutioner og skoler er til høring netop nu, og i SF er en høring en alvorlig sag, en forpligtigelse til at lytte til de mange forslag, ideer og protester, der vil komme til os. Og skal høringen være reel, bør der i budgettet også sættes midler af til forandringer, ikke fordi vi ikke står ved forliget, for det gør vi bestemt, men fordi vi anerkender den viden og de erfaringer, der findes rundt omkring på byens skoler og institutioner, og de gode ideer, de selvfølgelig afføder.

Hvis aftalen om fremtidens institutioner og skoler skal blive en succes, så kræver det, at de planlagte sammenlægninger også bliver reelle sammenlægninger, dvs. at vi samler flest mulige af de sammenlagte institutioner og skoler på samme adresse.

Derfor er det også skrevet ind i forligsteksten, at der i budgetforhandlingerne skal findes en god milliard til at lave de nødvendige tilbygninger og ombygninger, så vi får skabt velfungerende integrerede institutioner i gode fysiske rammer. Så vi får skabt de gode faglokaler, får givet medarbejderne de ordentlige møderum, som de har krav på.

Så vil jeg sige lidt om modersmålsundervisningen. En bevarelse af den gratis modersmålsundervisning er et andet meget vigtigt ønske for SF. Modersmålsundervisningens skæbne har ført en omtumlet tilværelse de sidste mange måneder. I SF er vi glade for, at den fortsat er sikret med de 158 mio. kroner i strukturaftalen.

SF mener klart, at flersprogethed er en styrke, og Københavns blandede befolkning er et kæmpeaktiv, som hovedstaden slet ikke i tilstrækkeligt omfang udnytter og værdsætter endnu. Danmark befinder sig midt i en globaliseret verden og har stor glæde af borgere med gode sprogkompetencer på verdenssprog som bl.a. arabisk, tyrkisk og kinesisk.

Der er også et lighedsprincip i det, for når vi i forvejen er forpligtet til at give tosprogede børn fra EU-landene modersmålsundervisning, så er det mig inderligt imod at nægte tyrkisktalende børn det, som vi tilbyder f.eks. spansk talende børn.

Derfor er SF glad for, at der med strukturforliget er sikret midler til, at vi kan fortsætte den gratis modersmålsundervisning.

Så er der Faglighed for alle. Jeg håber også, at der i budgetforhandlingerne vil være vilje til at fortsætte for fuld kraft med de mange nødvendige initiativer i Faglighed for Alle. Tempoet i reformplanen er blevet sænket noget på grund af den massive oprydning, vi har været nødt til at gennemføre først.

Men nu er oprydningen sat på skinner, og derfor mener SF, at vi kan fortsætte udrulningen af Faglighed for Alle med budgettet for 2008, så det, der er blevet kaldt Danmarks største skolepolitiske satsning, kan blive virkeliggjort i fuld skala. Vi har hårdt brug for den satsning, hvilket også vil fremgå af de kvalitetsrapporter, som vi snart skal behandle her i Borgerrepræsentationen.

Så er der attraktive arbejdspladser. Arbejdsmiljøet, nu bedre kendt som attraktive arbejdspladser, er også et område, vi vil sætte højt på ønskelisten, alle taler om det, men handling koster penge, og vi får kun bedre velfærd, hvis vi sørger for ordentlige arbejdsforhold for dem, der skal levere den.

Vi mangler efteruddannelse, lederudvikling og har ikke nogen plan for rekruttering og fastholdelse. Derfor er det afgørende, at vi også sætter ind der. Konkurrencen om den dygtige arbejdskraft er stigende, og hvis vi også i fremtiden vil være i stand til at tiltrække endnu flere dygtige medarbejdere, så er det vigtigt, at vi arbejder aktivt med at skabe attraktive arbejdspladser.

Endelig vil jeg til sidst nævne det nye koncept for skolemad, for hvis der efter alt det her skulle være mere luft i det råderum, som regeringen har givet os, så er det også SF's ønske at få realiseret den plan, der ligger om at bringe nyt liv i skolemaden. Allerhelst så jeg, at vi kunne tilbyde alle vores børn et dagligt, gratis, sundt og økologisk måltid mad. Allerhelst så jeg den vision realiseret her og nu med

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. september 2007

---

det samme, men man skal begynde et sted, og derfor håber jeg, at et flertal her i salen vil gå i gang med det spændende koncept for skolemaden, som vi har bestilt hos Københavns Madhus.

Til sidst vil jeg sige, at som SF'er går vi til budgetforhandlinger med det krav, at området skal tilføres flere penge. Vi ved, at det er en vanskelig kamp, fordi vi skal prioritere inden for den service-ramme, vi har, og det vil sige, vi skal prioritere i forhold til sundhed og ældrepleje.

Det vælter ind med breve fra forældre i de her dage, og jeg forstår godt, at mange er bekymrede for udsigten til besparelser. I mange af brevene bliver sparetallene nogle gange større end realiteten, det er vel det, der sker.

Men jeg vil stadig væk sige, at situationen er den, at havde vi ikke indgået strukturforliget, skulle der altså spares 278 mio. kr. svarende til en generel grønthøster på 5 pct. på alle institutioner. Nu fik vi tilført de 158 mio. kr.

Der er intet, vi hellere ville end at feje alle besparelser af bordet med et snuptag, men det kan vi ikke inden for den økonomiaftale, som vi har indgået med regeringen, som SF som det eneste parti faktisk stemte imod.

Men indtil vi får en ny regering, hvad vi håber på i SF, så er det fortsat vores strategi at søge de bedst mulige resultater for københavnere inden for de rammer, der er givet. Og med de andre partiers løfter om at prioritere børn og unge i budgettet, går vi nu ind i forhandlinger med håb om, at det hele nok skal komme til at gå op.

Så har jeg en kommentar til Pia Allerslev, der siger, at en løgn ikke bliver sand af at blive gentaget, og at Venstre er klar til at bruge penge på folkeskolen. Men nu har jeg jo også nærlæst det budgetudspil, jeg står med det her, som Venstre delte ud i torsdags. Af det fremgår ganske rigtigt, at der skal bruges mange penge på skoleområdet, op mod 2 mia. over en årrække. Men der er ikke tale om driftsudgifter, og det er jo det, der er hele problemet, at når man ikke vil prioritere at bruge driftsudgifter, så skal man altså gennemføre en besparelse på 280 mio.

Det vil for mig at se sige, så betyder Venstres udspil, at man skal fastholde den besparelse på 280 mio., en grønthøster på 5 pct., som jo var udgangspunktet, før vi lavede strukturforliget.

Det var også underholdende at overvære partiet Venstre i debatten her, hvor de nærmest lovede, at jeg kunne udfylde min egen check på det beløb, som vi kunne tilføre skoleområdet, jeg skulle bare sige til.

Men I hørte mig jo også spørge i debatten, hvor skal pengene komme fra, for vil Venstre bryde sin egen borgerlige regerings vækstrammer og skattestop, nej vel.

Til det alternative finansieringsforslag, som partiet lagde frem, er der blot at sige, det er jo fint nok, at I kan anvise finansiering af anlægsinvesteringer, men driften mangler.

Venstre, det er useriøst, det er et forsøg på at give udtryk for, at man gerne vil imødekomme de protester, der er, men I har ikke fremlagt en realistisk plan for, hvordan de 280 mio. kan tages af bordet.

(Kort bemærkning).

Pia Allerslev (V): Jeg bliver nødt til at begynde et helt andet sted, Bo Asmus Kjeldgaard. Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard nævnte 2 gange, måske endda 3 gange i sin tale, at med denne struktur-aftale og besparelserne på området havde man sikret modersmålsundervisningens fortsatte eksistens som et gratis tiltag.

De forhandlinger, vi deltog i sammen med De Konservative, Dansk Folkeparti og Louise Frevert, der erindrer jeg ikke, at der på noget tidspunkt stod noget om modersmålsundervisning og da slet ikke modersmålsundervisning i en gratis form.

Så jeg har lige brug for, at Bo Asmus Kjeldgaard, fordi vi kan jo være ligeglade, vi er ikke med i denne her aftale, men jeg kunne forestille mig, at der var andre partier, overborgmesterens inklusive,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 10. september 2007**

---

der gerne ville høre om, det er en del af strukturaftalen, at der nu bliver gratis modersmålsundervisning, stik imod aftaler og stik imod de snakke, der har været i udvalget de seneste halvandet, 2 år.

I forhold til pengene og i forhold til, hvad der skal gøres, og hvad der ikke skal gøres, så er jeg ved at være lidt træt af, at det er Venstre, og det er regeringen, og det er vores egen skyld, at pengene ikke er her. Pengene er her, regeringen har anført midler til dette område, det er bare at komme i gang. Så lad da være med at bede forældrene om at stå og råbe mod ruderne, Bo Asmus Kjeldgaard, på Christiansborg, det er simpelt hen for slapt. Det eneste sted, forældrene og pædagogerne skal begynde at råbe, det er op mod Bo Asmus Kjeldgaards kontor og op mod de andre forligsparters til den her aftale, det kan og skal aldrig nogen sinde være regeringens skyld, at man har et kæmpeunderskud i Københavns Kommunes børne- og ungdomsforvaltning. Det kan aldrig være regeringens skyld, at de 50 mia., der nu bliver tilført bl.a. til det her område, åbenbart ikke er gode nok i forhold til Bo Asmus Kjeldgaards pengepung.

Kaffesnakken den står stadig åben, vi drikker gerne stadig kaffe med SF, så I siger bare til.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg har lige en enkelt bemærkning til de bevillinger, der er stillet til rådighed. Det fremgår af den aftale, der er indgået med Kommunernes Landsforening, at kommunerne selv skal klare deres budgetter uafhængigt af de midler, der kommer fra kvalitetsreformen, og de andre midler, der er tale om fra regeringen. Det kan først indregnes efterfølgende.

(Kort bemærkning).

Khaled Mustapha (Ø): Det kan godt være, at de 50 mia. er på vej, det ved vi jo ikke helt, man når jo mange ting efterhånden. Men vi har jo stadig væk et overskud, som jeg hører, flere har været inde på det, op til 2 mia. Så vi har jo råd i Københavns Kommune, uanset om der kommer penge fra regeringen eller ej.

Nu er det borgmester Bo Asmus Kjeldgaard, der fik mig herop. Altså nu er det også på tide, at man som borgmester for området tager ansvar for den aftale, som man har indgået sammen med Socialdemokraterne og De Radikale. Det nytter altså ikke noget at blive ved med at give skylden til andre. Først var det Enhedslistens gamle borgmester, og så er det regeringen, og så er det de andre, og så er det forældrene osv. Så tag ansvar og sige, vi har indgået en besparelsesaftale, og det står vi ved.

Desuden når vi skal snakke om ansvaret for de besparelser, så er størstedelen af besparelserne i 2006, hvor den nyvalgte borgmester er trådt til. Tag nu ansvar og så sig, jeg står ved det.

Så har jeg også forstået fra overborgmesteren sidste gang, vi diskuterede budgettet også fra den socialdemokratiske ordfører, at der er ingenting, der er handlet færdigt endnu. Jeg har bare forstået det sådan, og så borgmester Bo Asmus Kjeldgaard, stå herop på talerstolen og så sige, aftalen er færdigforhandlet, 120 mio. i besparelser i 2008 og 158 mio. skal tilføres området.

Desuden har vi reddet modersmålsundervisningen, altså det synes jeg er stort, det synes jeg er virkelig stort, det vil jeg gerne gå tilbage og sige til andre både i offentligheden, at borgmesteren har reddet modersmålsundervisningen, inden overhovedet budgetforhandlingerne er færdige. Det synes jeg er stort, det vil jeg gerne sige. Det sagde borgmesteren i dag, og det går jeg videre med. Stort tillykke.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Man skal høre meget, før ørerne falder af. At Enhedslisten ikke vil være med til at kritisere regeringens vækstrammer, det er utroligt. Vi står selvfølgelig ved den aftale, vi har lavet, vi synes, det er det bedst mulige resultat i en vanskelig situation.

Men jeg synes også, det er vigtigt at sætte et politisk perspektiv på og sige, at hvis vi ikke havde haft de vækstrammer, så kunne vi lave noget helt andet. Vi er altså ikke så elegante som Enhedslisten, at vi bare siger, vi skal bryde aftaler, bryde budgetter og så bare bruge løs af de penge, vi har og så

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. september 2007

---

blive sat under administration. Det er ikke SF's politik, vi rydder op her, og vi tager ansvar, og vi følger de rammer, som vi har fået, i modsætning til det, Enhedslisten opfordrer os til.

Så det med modersmålsundervisningen. Det var jo sådan, at i det sparekrav, vi havde på 278 mio., der var modersmålsundervisningen lagt ind i prioriteringsrummet som noget, der skulle spares væk. Det lå i prioriteringsrummet som en besparelse, og da vi så får tilført 158 mio. og udmønter 120 mio. i besparelser, hvor modersmålsundervisningen ikke er med i de 120 mio., der skal spares, så kan man altså slutte omvendt og sige, at så er der altså tilført penge til at fortsætte den gratis modersmålsundervisning

I forhold til Pia Allerslev, det kan godt være, der skal meget kaffe til, før jeg forstår det, men når man ikke bruger penge på noget serviceløft, ikke bruger penge på drift, og vi står med et sparekrav på driftssiden på 2789 mio., hvordan vil Venstre så undgå store besparelser på daginstitutions- og skoleområdet. Det kræver, at man kommer med pengene, at man kommer med de 280 mio. kr.

Og så er det, jeg spørger, hvor er det, Venstre vil finansiere dem. Vil de skære ned på kulturområdet, på socialområdet, på ældreområdet, eller hvor skal pengene komme fra, hvis man ikke ligesom Enhedslisten vil bryde det serviceløft, som regeringen og KL har aftalt.

Jan Andreasen (A): De uhellige alliancer i politik er jo som oftest de mest interessante. Det er derfor utrolig spændende at se Enhedslisten og Venstre stå skulder ved skulder her og forsvare pædagoger, institutioner, lærere, skoler, og hvad ved jeg.

Bo Asmus Kjeldgaard har jo fuldstændig ret, Venstre har ikke på noget tidspunkt anvist, hvor de penge skulle komme fra, det er stadig væk det, Pia Allerslev, vi venter på at få svar på, hvor skal pengene komme fra.

Så er der spørgsmålet om regeringens rolle, og der er det jo sådan, der er jo ikke nogen, der giver regeringen skylden for det, der er sket her, hele det der skyldsspørgsmål har været oppe og vende. Det vi snakker om i forbindelse med regeringen det er, hvis vi ikke havde serviceløftet, så ville det være meget nemmere for os at løse det problem her.

Så endelig til allersidst med hensyn til modersmålsundervisningen. Det er fortsat Socialdemokraternes opfattelse, at de 14-15 mio. kr., der bruges på modersmålsundervisningen ville blive anvendt bedst, hvis de røg over i dansk som andetsprog.

Borgmester **Martin Geertsen:** Jeg ved, det ikke er comme il faut at sige den slags, jeg vil sige nu, men vi er faktisk nogle, der er bekymrede i en anden retning over at have en regering, som faktisk har nogle vækstrammer i forhold til den offentlige vækst, som langt overstiger, hvad ministrene Lykketoft og Jelved i sin tid lagde som loft for, hvad de offentlige udgifter måtte stige med. Det er en helt anden snak i en helt anden sammenhæng.

Både Jan Andreasen og overborgmesteren har jo blandet sig i denne debat for så vidt angår spørgsmålet omkring væksten for de offentlige udgifter og også loftet over den kommunale vækst.

Nu har overborgmesteren jo mere end én kasket på, hun har mange kasketter på også ud over at være overborgmester her i byen, sidder overborgmesteren i bestyrelsen for Kommunernes Landsforening. Her har overborgmesteren jo været med til at indgå en aftale med regeringen om kommunernes økonomi for 2008.

Det jeg godt kunne tænke mig at spørge overborgmesteren om, som her for kort tid siden kastede sig ind i debatten i forhold til det her spørgsmål, det er, om overborgmesteren står ved den aftale, hun som medlem af KL's bestyrelse har været med til at indgå med regeringen.

Hvis hun gør det og samtidig forfægter det synspunkt, som jeg kan se, Jan Andreasen har forfægtet i dag i et indlæg i Jyllands-Posten, så er der jo tale om tordnende hykleri. Altså med den ene hånd så skælder man ud på regeringen, og med den anden hånd indgår man en aftale om selv samme spørgsmål.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 10. september 2007**

Derfor kunne det være rart her til aften at få en afklaring fra overborgmesteren, om overborgmesteren står ved den aftale, som hun har været med til at indgå med regeringen om kommunernes økonomi i 2008.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Det skal jeg meget gerne svare på med det samme. Selvfølgelig står jeg da bagved den aftale, der er indgået imellem regeringen og Kommunernes Landsforening. Vi har gjort det klart fra kommunernes side, at vi gerne havde set, at serviceloftet havde været højere, end det er.

Vi synes, det er meget besværligt i budgetlægningen i år, at vi ikke har udmøntningen af hverken kvalitetsreformen, trepartsforhandlingerne eller skattelettelser, fordi det spiller en rolle for kommunernes økonomi. Men det har vi ikke kunnet få. Kommunerne har fået at vide, at de må fastlægge deres budgetter efter den aftale, der er indgået, uanset hvad der efterfølgende bevilges med baggrund i kvalitetsreformen og trepartsforhandlingerne.

(Kort bemærkning).

Kasper Johansen (B): Jeg har ikke lidt mere under de slemme halvfjerdserne, end at jeg selv blev folkeskolelærer, og der nyder jeg bl.a. glæden af et godt teamsamarbejde. Det gode ved et teamsamarbejde det er jo, at man har forskellige spidskompetencer.

Nu skal jeg prøve at forklare, hvordan det hænger sammen med modersmålsundervisningen, så alle forstår det.

Jeg tror ikke, vi har indgået nogen aftale om hverken at redde eller afskaffe modersmålsundervisningen på nuværende tidspunkt, idet budgetforhandlingerne ikke er indgået. Jeg erindrer blot, at de partier, der er noget mindre begejstrede for modersmålsundervisningen, offentligt betalt vel at mærke, end De Radikale, har haft til hensigt at anvende de midler til nogle andre formål.

Det synes jeg da er en interessant tanke, det har vi fra radikal side også stillet os klar til at forhandle om at lave en form for reformering af modersmålsundervisningen, som også trænger til en politisk kærlig hånd på linje med andre områder i det københavnske skolevæsen. Men jeg mener ikke, at nogen på denne talerstol kan sige, at de hverken har reddet eller afskaffet modersmålsundervisningen endnu.

Hvis det forholder sig anderledes, så tager jeg da også fejl, og så har jeg taget fejl af mine egne spidskompetencer.

Khaled Mustapha (Ø): Blot en kommentar til borgmester Bo Asmus Kjeldgaard. Altså nogle gange synes jeg, det er meget fornuftigt, at folk lytter rigtig godt efter, sådan at man ikke skal gentage sig heroppe fra talerstolen.

Jeg har personligt gentagne gange, og også andre medlemmer af Enhedslisten, forholdt os til regeringens udgiftsloft, som spænder ben ikke udelukkende kun i Københavns Kommune, men også de øvrige kommuner i forhold til at lave nogle fornuftige budgetter. Det har jeg gjort adskillige gange. Men det er altså finansminister Thor Pedersen, der bestiller varen, og som det ser ud lige nu, så er det SF, der udfører den.

Man kan også sige det på en anden måde, hvis man ikke kan forstå det, jeg siger, hvis man f.eks. bestiller et mord, så er der altså en anden, der tager kniven og begår det her mord. Det kan man så sige, det er, hvordan det forholder sig i forhold til den her aftale, der er i indgået på integrationsområdet. Så kan man ikke pålægge andre ansvaret og sige, det er nogle andres skyld, det var nogle andre, der havde bestilt det, det er ikke mig, det er andre. Det er i øvrigt også nogle gamle nogle, der har gjort det her.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 10. september 2007**

Så tag ansvar, og så må man som borgmester stå ved den aftale, der indgået. Og det glæder mig, at modersmålsundervisningen stadig væk ikke bliver afskaffet, det gør det nok også i øvrigt for nogle socialdemokratiske medlemmer.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Martin Geertsen**: Ja, jeg befinder mig i den noget mærkværdige situation, at jeg er enig med Khaled Mustapha i hans overordnede betragtninger omkring det her spørgsmål, for det handler nemlig om at tage ansvar.

Der er mange socialdemokrater for tiden, som sådan er rejsende i spørgsmål omkring at tage ansvar, og det synes jeg egentlig også, overborgmesteren burde gøre i denne sammenhæng. Jeg kan ikke forstå, hvorfor man bruger så mange kræfter som medlem i det hele taget på at være medlem af Kommunernes Landsforenings bestyrelse, hvis man ikke har lyst til også offentligt at tage ansvar for de beslutninger, som der rent faktisk bliver truffet, og de aftaler, som man rent faktisk har været med til.

Hvorfor bliver man ved med at bruge så mange kræfter på at sidde i KL's bestyrelse, hvorfor bliver man ved med at bruge så mange kræfter på at sidde i KL's bestyrelse, hvis man så bruger resten af sine kræfter på at skyde den aftale, man har lavet med regeringen, i sænk.

Hvis nu overborgmesteren havde mandsmod, så ville hun jo sige, hvorfor skal vi bruge flere måneder om året på at diskutere, om kommunerne nu skal overholde deres aftaler eller ikke skal over deres aftaler i form af den aftale, som KL har lavet med regeringen.

Hvis overborgmesteren havde vist mandsmod der, så havde hun sagt, det ville være bedre, om vi lavede 98 individuelle aftaler med regeringen. Hvis overborgmesteren føler sig så meget bedre klædt på til at lave aftaler med regeringen til selv at gøre det, i stedet for at få Kommunernes Landsforening til at gøre det, jamen så er det et individuelt aftalesystem, som man må skippe sig ind på.

Jeg har altså vanskeligt ved at forstå, hvorfor man laver en aftale, overborgmester, som man ikke vil stå ved.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Så vidt jeg hørte debatten, så var der temmelig mange spørgsmål til, hvor Venstre ville få pengene fra til de reformer, som de har foreslået. Nu forstår jeg, at borgmester Martin Geertsen gerne vil have, jeg gentager. Jeg sagde udtrykkeligt for et øjeblik siden, at selvfølgelig stod jeg bag den aftale, der var indgået i Kommunernes Landsforening. Det er muligt, borgmester Martin Geertsen ikke hørte det. Nu har jeg gentaget det, der er ikke nogen ændring af min holdning her.

Thor Buch Grønlykke (A): Kære BR-kolleger, den største udfordring for Socialudvalget for mig at se er at få styr på socialforvaltningens økonomi. Det er simpelt hen forudsætningen for, at vi kan føre den politik, vi ønsker.

Vi har allerede haft problemer med at overholde budgettet i 2007, og vi står nu foran flere løse ender i 2008. Handicapområdet skal genoprettes, ikke mindst i forhold til det merforbrug på 46 mio. kr., vi har. Det skyldes hovedsagelig, at der ikke har været styr på området, der skal styr på området, vi skal tilbyde vores borgere en ordentlig service.

Jeg ser derfor frem til, at vi får styr på økonomien i de kommende budgetforhandlinger. Socialforvaltningen skal have ros for at være godt i gang med arbejdet, der mangler stadig meget, og flere nye initiativer kan blive nødvendige.

Der er i hvert fald muligvis en del af de økonomiske problemer på handicapområdet, der skyldes det forhold, at der bliver flere handicappede. Der mangler imidlertid data og undersøgelser, som kan verificere dette.

Jeg kan forstå på forvaltningen, at den på nuværende tidspunkt ikke ved præcist, hvilke handicap borgerne har, som vi hjælper. Det er derfor nødvendigt, at vi indhenter denne manglende viden for at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. september 2007

---

blive klogere på området, inden vi begynder at kræve demografimodellen ændret. Det arbejde står vi nu foran. Uanset hvad så skal problemerne løses, og de handicappede skal ikke betale prisen.

Vi er også nødsaget til at se på visitationen. Det er nemlig ikke altid klogt, at et tilbud skal følge efter en diagnose, hvis f.eks. det drejer sig om lettere tilfælde, som ikke tidligere fik stillet denne diagnose.

Et område, som udvalget også bør se på, er den samlede administration. Måske kan det betale sig at samle ekspertise og hjælp på ét sted, det kan det måske.

Kriminalitetsforebyggelse er en vigtig prioritet for Socialdemokraterne. Vi har brug for at se nærmere på området, se på den nuværende indsats og se på, hvordan vi kan holde et vågent øje med effekten af denne indsats.

Sidste år afsatte vi penge til en døgninstitution for unge kriminelle, den institution skal vi nu have op og køre, og det skal dertil overvejes, hvorvidt der er brug for også at afsætte flere penge til dette område.

Den generelle ledetråd for socialforvaltningens fremtidige arbejde skal være bedre viden om, hvilke initiativer der virker. Vi har behov for bedre kvalitetssikring, mere viden på området og sågar forskning på højeste niveau.

Der er samtidig brug for, at vi både udvikler styresystemer og administration, her tænkes især i forhold til personalet og i forhold til resultatbaserede styring af området.

Indsatsen mod misbrug er en fortsat kamp for at få tildelt ressourcer, men også for overhovedet for at få mulighed for at gøre arbejdet bedre.

Fixerum må vi ikke lave, og behandling med heroin er måske kun på vej, barrieren er regeringen. Uanset dette skal vi fortsat tænke nyt både med hensyn til forskning og med hensyn til kvalitetsudvikling i København. Vi håber at kunne komme med forslag dertil i de kommende år.

Det er glædeligt, vi har fået et sundhedsrum, det var på tide, vi mangler økonomi i det forslag, der ligger nu, og det er et problem, som vi må løse.

Psykiatriområdet er en hjertesag for Socialdemokraterne. Det er vores første prioritet at blive i stand til at yde bedre hjælp, for der er store behov på psykiatriområdet, som stadig ikke dækkes godt nok. Problemerne er ikke kun lokale, men gældende for hele landet. Men netop derfor skal vi i København tage vort ansvar og gøre en ekstra indsats og dermed samtidig bedre kunne bede regeringen om at tage sit ansvar.

Der er et stort behov for bedre fysiske rammer for de psykisk syge. Der bliver kamp om anlægsmidlerne i de forhandlinger, og Børne- og Ungdomsudvalget har allerede lagt hårdt ud med deres ønsker på anlægssiden. Jeg håber alligevel, det bliver muligt at finde midler på dette trængte område til denne gruppe hårdt udsatte borgere.

Det har derfor glædet mig at høre borgmestrene Mogens Lønborg og Klaus Bondam tale om forbedringer for de handicappede og psykisk syge. Det glæder mig, at borgmestrene dermed ønsker at tage et ansvar.

De 2 herrer var dog samtidig noget uforstående henholdsvis og temmelig opbragte over min kritik af socialborgmester Mikkel Warming. Det er der ingen grund til at være. I stedet havde det været en god ide at forstå baggrunden.

Enhedslistens borgmester udsendte en pressemeddelelse, hvor han med urealistiske krav meldte sig ud af budgetforhandlingerne, inden de var begyndt, samtidig med at han beskyldte os andre for at spare 100 mio. kr. på det sociale område.

Dette var urimeligt og uansvarligt af to grunde. De 100 mio., som vi vil spare, udgøres af 3 elementer, det merforbrug, som borgmester Mikkel Warming nu ønsker cementeret i forvaltningens budget, udvalgets ændrede prioriteringer og så prioriteringsrummet.

Det er urimeligt at kalde nedbragt merforbrug og ændrede prioriteringer for besparelser. Og det er hyklerisk, når Enhedslisten på det sidste almindelige BR-møde var med i en protokolbemærkning,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. september 2007

---

hvoraf det fremgik, at det først er besparelser, når de har været igennem budgetforhandlingerne. Det var et medlemsforslag, der kom fra Finn Rudaizky og Winnie Berndtson.

Ud over merforbruget har der været en lang række problemer, som Mikkel Warming har et særligt ansvar for som borgmester, eksempelvis at finde penge til det truende underskud, vi har her i 2007. Borgmesteren har ikke været særligt optaget af dette problem, og nu er det overhængende.

Udsigten til at Enhedslistens borgmester nu på den baggrund har meldt sig ud af budgetforhandlingerne og vil være med til at bære dette ansvar, virker små. Det er uansvarligt, når en borgmester ikke vil tage ansvar for de økonomiske problemer i udvalget, og det er mere uansvarligt, når man ikke forsøger at hente penge hjem til området via budgetforhandlingerne. Det vil gå ud over de dårligst stillede.

Men af borgmester Klaus Bondam og borgmester Mogens Lønborgs udtalelser kan jeg dog forstå, at De Radikale og De Konservative påtager sig ansvaret for økonomien på området. Det er godt, når nu ikke Enhedslisten gør det.

Jeg vil derfor kigge nøje efter deres fodaftryk i budgettet og glæder mig til at følge ansvarligheden i både Socialudvalget og i Økonomiudvalget.

(Kort bemærkning).

Rikke Lauritzen (Ø): Jeg forstår ikke, hvor Thor Buch Grønlykke har det fra, at Enhedslisten skulle have meldt sig ud af forhandlingerne. Vi har sådan set bare fremført, hvad vi kunne tænke os, der kunne ske i det her år, ligesom alle andre partier har gjort.

Så jeg ved simpelt hen ikke, nu har han sagt det to gange, hvor han har det fra, vi er stadig væk med, vi har bare nogle krav, som vi meget gerne ser bliver indfriet fra denne her by, som alle andre partier har. Det er da meget naturligt, når vi snakker budget.

Borgmester Mikkel Warming: Så nåede jeg ikke hjem, inden min datter skulle i seng, alligevel.

For det første så er jeg faktisk enig med Thor Buch Grønlykke i noget af det, han indledte med, nemlig at handicapområdet er den største udfordring, vi har på det sociale område.

Jeg er også enig i den ros, han faktisk giver til forvaltningen for at være godt i gang med at kulegrave området og have været det, lige siden de første merforbrugsprognoser viste sig sidste år, som Thor Grønlykke også udmærket godt ved.

Det viser sig desværre, at hvis der er nogen, der har brug for Faglighed for Alle, så er det nok i Den Socialdemokratiske Gruppe, for den pressemeddelelse, som undertegnede udsendte, der stod der, at det truede, hvis ikke der blev tilført midler i budgetforhandlingerne, så truede der nogle truende besparelser, og det er et faktum. Det kan man sådan set hoppe på tærerne, hvis man vil, men det bliver det ikke anderledes af.

Jeg ville svigte mit ansvar, hvis jeg ikke gjorde forsamlingen, offentligheden opmærksom på, hvad det er for nogle ting, der ligger på området. Jeg har ikke bemærket mig, at man har været ude med riven efter andre borgmestre, en skoleborgmester f.eks., for at sige, at hvis man ikke tilførte midler på hans område, så ville der ske nogle forringelser. Sådan set præcis det samme.

Det har jeg, fordi man kan ikke spare 104 mio., som er konsekvensen, hvis ikke der tilføres midler, uden at det får voldsomme konsekvenser for serviceniveauet, for de svageste københavnere, ikke mindst de handicappede.

Det kan man ikke tale sig fra ved at sige, jamen det er også den onde borgmester, der ikke har styr på pengene. Der kommer flere handicappede, jeg har sagt tallene før, jeg gentager dem gerne: På området 0-17-årige i forhold til registrerede handicappede elever i denne her by, havde vi i 2002 ca. 760, i 2006 var der 1.730.

I modsætning til andre områder så er det ikke socialforvaltningen og handicapcentrene, der laver diagnoserne, når folk har fået en diagnose, så har vi et handleansvar. Så der er ikke rigtig andet at gø-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. september 2007

---

re, hvis ikke der tilføres flere midler til handicapområdet især, falder serviceniveauet for disse mennesker næste år. Sværere er det ikke.

(Kort bemærkning).

Thor Buch Grønlykke (A): Ja, altså jeg vil starte med at sige til hr. Mikkel Warming, at det der med at kalde besparelser, når man har haft et stort merforbrug, som man vil nedbringe, og som har skyldtes, at man har brugt penge på ting, som ingen synes er værd at bruge penge på, nemlig f.eks. at man har haft en masse, som har fået hjemmehjælp via fritvalgsordningen, og ikke desto mindre har man betalt den samme mængde penge eller brugt samme ressourcer på udførerdelen i vores egen hjælp i socialforvaltningen.

At kalde det besparelser, at blive ved med at kalde det besparelser, det synes jeg er urimeligt. Jeg synes, det er uansvarligt, når man ikke vil påtage sig et ansvar for det underskud, som truer i forvaltningen, som har været stadig stigende.

Til Rikke Lauritzen så vil jeg sige, at den pressemeddelelse, som jeg har læst, den læser jeg som en udmeldelse. Det kan godt være, det ikke er det, og hvis det er rigtigt, så vil jeg sige, det beklager jeg rigtig meget, og så glæder jeg mig til at se, at jeg tager fejl, når budgetforhandlingerne er slut.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mikkel Warming:** Jeg betragter det som en udmelding af nogle problemer, som bliver ganske alvorlige, hvis man netop ikke gør noget. Og Thor Grønlykke har jo ret, det er jo ikke en besparelse, før den er vedtaget, det er da derfor, man har et ansvar for at gøre opmærksom på det, inden det er vedtaget, ellers ville man da vel for alvor kunne blive beskyldt for alt mulig grimt, hvis man ikke sagde til før og sagde: kære venner, der er nogle konsekvenser af det, man gør.

Kunne man fortsætte meget i den debatstil, der præger Borgerrepræsentationen i de her dage og uger, jeg vil i stedet læse op af et indlæg i dagens avis, som skal være mit forhåbentlig sidste ord her i denne her debat, og jeg citerer:

”År for år har man udsultet midlerne til de handicappede i København. Situationen er, at f.eks. handicappede børn venter i årevis på aflastningstilbud og botilbud. Det er tæt på, at vi bryder loven.

Situationen er kommet derud, fordi overborgmesterens forvaltning ikke fordeler kommunens midler efter antallet af handicappede, men efter befolkningen generelt. Men antallet af handicappede er reelt steget i København, det skyldes bl.a., at der er sket en udvidet diagnosticering inden for autismeområdet. Desuden overlever flere babyer for tidligere og komplicerede fødselsforløb, og flere børn og voksne overlever trafikulykker, blodprop og hjerneblødninger. Det er jo godt, men det bliver med risiko for handicap til følge, og det har kommunen ansvaret for at afhjælpe.

Mangel på økonomiske midler til de handicappede har også betydning for de hjælpemidler og den hjemmepleje, de har brug for og krav på. Der skal ganske enkelt tilflyde dette område flere midler, og det skal reguleres efter antallet af handicappede. Så det er et faktum, at det at der er flere handicappede i byen ikke betyder, at vi gør den omsorg og hjælp, de har brug for, ringere. Det kan vi simpelt hen ikke være bekendt.”

Det er underskrevet Margrethe Wivel, socialordfører fra Det Radikale Venstre i Københavns Kommune. Jeg er fuldstændig enig med Det Radikale Venstre.

(Kort bemærkning).

Rikke Lauritzen (Ø): Jeg skal ikke gøre mig klog på, hvor god Thor Buch Grønlykke er til at læse og forstå, men jeg kan forestille mig, at det muligvis bunder i nogle retorikforståelser, for jeg er godt klar over, at Thor Buch Grønlykke måske er vant til, at med dem han skal indgå budget med, så hedder det, vi har nogle krav, hvis ellers S er med. Sådan kører det ikke i Enhedslisten, vi har nogle krav, og dem går vi da til forhandlinger med fra starten uden forbehold.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. september 2007

Med hensyn til det sidste, der er blevet snakket omkring i budgettet, overholdelse af budget og økonomi i det hele taget i socialforvaltningen, så mangler vi stadig væk at høre, hvad det egentlig er, at Thor Buch Grønlykke og Socialdemokraterne vil gøre for, at vi ikke står med et kæmpeunderskud i socialforvaltningen fremover.

(Kort bemærkning).

Thor Buch Grønlykke (A): Vi vil godt løse problemerne for de handicappede, som ikke skal betale prisen, men vi vil ikke lave en bevidstløs demografimodel, når man f.eks. i socialborgmesterens forvaltning ikke kan svare på, om de handicappede, der er blevet flere af, mangler det yderste af lillefingeren, eller de er hjerneskadet, eller hvad det er, de fejler, der må være nogle minimumskrav til et datagrundlag, før man går ind og forfægter sådan nogle synspunkter.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Dermed er vi færdige med den runde. Der er ikke nogen, der har indtegnet sig til den næste runde. Jeg foreslår, at vi oversender sagen til 2. behandling den 11. oktober 2007.

Økonomiudvalget har vedrørende budgetforslaget anbefalet, at sagen mellem Borgerrepræsentationens 1. og 2. behandling henvises til Økonomiudvalget, og Økonomiudvalget har anbefalet, at Borgerrepræsentationen fastsætter frister for fremsættelse af ændringsforslag og underændringsforslag til budgetforslaget.

Fristen for fremsættelse af ændringsforslag til budget 2008 er mandag den 24. september 2007 kl. 12. Fristen for fremsættelse af underændringsforslag til budgetforslag 2008 er onsdag den 3. oktober kl. 12. Økonomiudvalget er dog undtaget fra disse frister. Jeg går ud fra, at det ønskes der ikke afstemning om.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Ved forhandlingernes afslutning blev budgetforslaget således oversendt til 2. behandling.

Budgetforslaget blev mellem 1. og 2. behandling henvist til Økonomiudvalget.

=====

4) BR 383/07. Meddelelse om midlertidige valg

Meddelelse fra den lille valggruppe om,

1. at Mogens Lønborg (C) med virkning fra den 3. september 2007 og indtil videre indtræder som midlertidigt medlem af Børne- og Ungdomsudvalget, samt

2. at Peter Schlüter (C) fra samme dato indtræder som midlertidig valgbestyrelsesformand i forbindelse med Skolebestyrelsesvalg, som suppleant i Fællesrådet for Fritidsinstitutioner og Klubber samt suppleant i Fællesrådet for Folkeskolen i forbindelse med Majbritt Mamsens (C) fravær.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

=====

5) BR 384/07. Meddelelse om midlertidige valg

Meddelelse fra den store valggruppe om,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 10. september 2007**

---

3. at Kasper Johansen (B) med virkning fra den 7. september 2007 og indtil videre indtræder som midlertidigt medlem af Økonomiudvalget, samt

4. at Bjarne Nielsen (B) fra samme dato indtræder som midlertidig medlem af Beskæftigelses- og Integrationsudvalget i forbindelse med Manu Sareens (B) fravær.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

=====

6) BR 374/07. Røking i udvalg

Godkendelse af,

1. at Rikke Lauritzen (Ø) udtræder som medlem af bestyrelsen Agenda 21 Center Valby, samt meddelelse fra den store valggruppe om at Morten Kabell (Ø) indtræder som nyt medlem af bestyrelsen.

Røkingen blev godkendt uden afstemning.
